

ھەنگرىيە تىللىرى
نوبل

Ernest Hemingway

رۆمان
زاتىدا رۆمانلار تىلى
4

پىرەمىر و دەريا

ھەرگىزەن زىنكلىرى
ئوسام خىتخاستى

دەۋك - 2016

ئېرنىست ھېمىنگوۋى

پېرەمىر و دەريا

رۇمان

وەرگېران ژ ئنگلىزى:
ئوسام خىتخاتىسى

پەيچى ھاۋرېيىانى پەرتووك pdf

دھۆك - 2016

پیتنهکی

کورتہ روماننا (پیرہمیر و دهریا) یا نفیسہری جیہانی ئیرنیست ہیمنگوهی ل ساللا ۱۹۵۲ یا ہاتہ چاپ کرن. ئەف رومانہ دەیتہ ہژمارتن دوماہیک بەرہەمی ہیمنگوهی بی گرننگ و ئەفسانہبی کو ہاتیتہ بەلاف کرن ل وی دەمی ئەو تیدا دزیای ژ ھەژی گوتنیہ پیرہمیر و دهریا ل ساللا ۱۹۵۳ بوویہ ھەلگرا (خەلاتی پۆلتیزەر بۆ رومانان)، و ژ لای لژنا نوبل قە ھاتە ھەلبژارتن بۆ خەلاتی نوبل بی ئە دەبی ل ساللا ۱۹۵۴.

هیمنگوهی ب ھزرا خوە یا نمونہ شیایە د ناف لاپەرین روماننا پیرہمیر و دهریا دا گەلەك وانهین ژیانئ وینە بکەت. کە فالین ژینی د ناڤا ھەستین مری بین مروڤاندا ب قە ژنیت. سەرەرای ئەو لاوازی و بەخترەشیا دگەل ھەرتاکەکی ژ دایک دبیت، هیمنگوهی د فیرگەھا خوە دا نشان ددەت کو بی ئومیدی د بەخترەشییدا بەخترەشیەکا دیە. ئەو دبیژیت «خوە ئامادە بکە ھەرگاڤەکا بەخت ھات دا تو بی بەرھەف بی». یا گرننگە بەیتە زانین ئیرنیست هیمنگوا ی ب ریا کەسایەتیا سانتیاگوی کو کارەکتەری سەرەکە یە د روماننا ناڤریدا، پیکول کریە مروڤان بکەتە پەھلەوان و نیچیرفانین ب پروومەت بەرامبەری ژیانئ. نەیا گرننگە کا ئەو کەسایەتیە چەند یا بەیز بیت یان یا لاواز بیت، ب تنی یا گرننگ ئەوہ خودان هیفی و ھەزکرن و مورالەکا بەرزبیت. پیرہمیرەکی لاواز ب تنی د ناف دهریا یەکا مەزندا گەشتا خوە دکەت و بەر ب هیفی و ئارمانجین خوە دچیت. ئەو ژی بۆ نیچیرا ماسیی «مارلین» کو جوانترین جۆری ماسیە وەک سیمبۆلەکی یە بۆ جوانترین ژیان. ھەر وەسا دهریا ژی سیمبۆلا ریا ژیانئ، گەلەك کەس بن ئاف دبن و گەلەك کەس دەر باز دبن

د رۆمانا ناڤبریدا هیمنگوایبزاڤکریه توفیّ حه زژیکرنیّ د دلاندا بچینیت
به رامبه ره بونه وهرکیّ ل سه رپوویّ فی عهردی شیایه ژی وی ههستی ل
دهف خوانده فانی پهیدا بکهت کو هه رتشتیّ د سروشتیدا چ درنده بیت، بیّ
گیان بیت، گیانه وهر بیت، دوور بیت، نیزیك بیت... هتد وهك هه ڤاله کیه به لکی
هند جارا ژ سنوریّ هه ڤالینیّ دهر دکه ڤیت و دچیت د چارچوفیّ برایه تییدا.

ژیانا نفیسهری

ئیرنیست هیمنگوهی چیروکنفیس و روماننقیسی ئەمریکی ل سالایا ۱۸۹۹ ل باژیروی «ئوک پارک ئیلینوس» ل ئەمریکا ژ بابەکی نوژدار ژ دایک دبیت. ل سالایا ۱۹۱۷ ل شهری جیهانیی ئیکی وهك خوه به خشهك دبیته شو فیروی ئەمببوله نسی (اسعاف) ل بهروکین شهری ل وهلاتی ئیتالیا. دهیته ههلبزارتن وهك ستیرا باژیروی ژ بهر کاری وی یی پیروژ. پاشی ل دەمی خزمه تکرنا سهربازی ب دژواری دهیته بریندار کرن و ههردوی سالیدا دهیته خانه نشین کرن ل سالایا ۱۹۲۱ هیمنگوهی دچیته باژیروی پاریس ل فرهنسا، و دگه هیته کوما نفیسهر و ئەدیبین ئاواره وهکی: گیتود ستین، ف-سکوت فیتسجیرالد، ئیزرا پاوند و فورد مادوکس فورد ل سالایا ۱۹۲۳ ئیکه م پهرتووکا وی ل پاریس هاته به لاف کرن ئەو ژی کورته چیروکا ب نافی (سی چیروک و دهه هۆزان) بوو، کورته چیروکا (د دەمی مه دا) د دوو قدا هاته چاپ کرن. رومانانا (روژ دیسان دهه لیت) ل سالایا ۱۹۲۶ دهیته وه شانندن هیمنگوهی نه بتنی دبیته دهنگی نفشه کی به رزه، به لکی دبیته نفیسهره کی هه میسه یی سه رده می خو. ژ بهر فی چهندی ویره کی و موراله کا به رز ل دهف هیمنگوهی په یادبیت و ل سالایا ۱۹۲۷ پهرتووکا (زه لامین بی ژن) به لاف دکهت. ل دەمی ئیرنیست هیمنگوایدز فریت ویلایه تین ئیکگرتی ل سالایا ۱۹۲۹ رومانانا (خاتر خاستن ژ چهکی) به لاف دکهت. ژ هه ژی گوتنییه کو نافه روکا وی سه بارهت به روکین شه ریه ل وهلاتی ئیتالیا. ل سالین ۱۹۳۰ ل گزیرتا «که ی ویست» ل ویلایه تا فلوریدا ئاکه نجی دبیت، پاشی دچیته باژیروی کوبا. ئیرنیست هیمنگوهی ب شیوه کی به رده وام گهشت ل وهلاتین ئیتالیا، ئیسپانیا و ئەفریقیا کرینه، شیا به

مفای ژ سه ربورین خواه وهرگریت و گه نجینا خواه یا نفیسینی پی دهوله مند
 بکته. گه له ک جار ان د نفیسین خواه داکه تیه بن کارتیکرنا زمانین بیانی وه ک
 ئیسپانی و فرهنسی. ئیک ژ به ره می و ی (مرنال ئیقاریا) یا کول ساللا ۱۹۳۲
 هاتیه چاپ کرن، دهر برینه که ژ وان سه ربوران شه ری ناف خوبی بی ئیسپانی
 بو پاشخانه یه کا (به کگراوه ند) زیرین بو هیمنگوه ی د نفیسینا رومانا جهنگی
 (بوکی زهنگ هات لیدان)، ته وال ساللا ۱۹۳۹ به لاف کری به ره می و ی بی
 ژ هه میا بنا فوده نگتر رومانا (بیره می و دهریا) ل ساللا ۱۹۵۲ به لاف بوو، ول ساللا
 ۱۹۵۳ ب فی رومانی خه لاتی پولتیزه ر بو رومانان وهرگرت، ول ساللا ۱۹۵۴
 خه لاتی نوبل بی ته ده بی وهرگرت. ژ هه ژ ی گوتنییه ئیرنیست هیمنگوه ی
 خه لاتی نوبل وهرگرتیه ژ بهر شیوازی و ی بی نفیسینی بی بهیز و هونه ری و ی
 د فه گوه استنیدا. ل ساللا ۱۹۶۱ ل باژی ری (که جوام ته یدهو) نفیسه ری جیهانی
 هیمنگوه ی خواه دکوژیت و به ره ف کاروانی بی دوماهی مال ئاقایی دکته.

زه لاهه کی پیر، یی بتنی بوو د بهله مه کیډا ل سهر کناری پرووباره کی ماسی دگرتن، بو ماوه یی هه شتی و چار روژان دچوو نیچیرا ماسیان، بی کو ماسیه کی بگریت. ل چل روژین ده سته کی کورکه ل گهل بوو. لی پستی چل روژان چ ماسی نه گرتین ده یك و باین کورکی گوته وی، ل دوماهی دیار بوو ب دروستاهی نها ته و پیره میړه یی د ره وشه کا نه باش و به ختره شییدا. ته و کورکه ل ژیر فرمانا وان (ده یك و بابان) چوو دگهل بهله مه کا دی، ته و اهر ل هفتیا نیکی سی ماسین باش گرتین کورک بخم دکه فت ده می پیره میړ د فی رهوشیدا ددیت کو دزفریته مال ب بهله ما قالا. ته و هه می ده ما دچوو داکو هاری وی بکته بو هه لگرتنا دایچکا دا فان یان روما ماسیان یان روما نه هنگان یان ته و چادرا پیچای ل دور سنگی بهله می چادرا بهله می هاتبوو پنی کزن ب گینیکا مینا نالایه کی بهرده وام شکه ستی.

ته و پیره میړه یی زراف و لاواز بوو و قورمیچکین کوور که فتبوون پاتکا وی، ل سهر پیستی وی یی میرخاسان و پیستی وی یی په نچه شیرگرتی نشانین قهوه یی هه بوون، کو ته و ژ ته گری ره نگفه دانا روژی ژ خولگه ها دهریایی ل سهر روین وی په دابوون. ته ف نشانه ل سهر سه روچاف و ده ستین وی بهر به لاف بوون، قورمیچکین کوور و نه رپکویک مینا جهی برینه کا که فنار ژ شوونا جهی وهریسی هه لگرتنا ماسین گران ل سهر ده ستی ویدروست بوون،

لی چ ژ فان برینا دنوو نه بوون، نه و هند دکه فن بوون میناگوهورینا بیابانه کا بی
ماسی

هه می تشتین وی دکه فنار بوون ژبلی چاقین وی بین دلغه که رو باش نه وین
وه کی رهنگی ده ریایی

ده می نه و چووین بهر لیقین پرووباری ل وی جهی به له م لی دهینه پالدان،
کورکی گازی ساتیاگوی کرو گوئی من دقیت دووباره بهیم دگه ل ته، نه گه ر تو
دهستوریی بدهی مه نوکه پاره بین پهیدا کرین پیره میری کورک فیری ماسی
گرتنی کربوو، کورکی گه له ک چه ز ژ وی دکر

پیره میری گوئ: نه خیر، تویی دگه ل به له مه کا به خته وهر و بمینه دگه ل وان
کورکی گوئ: بینه بیرا خوه، نه فه بو ماوهیی هه شتی و حهفت پروژانه تو
نه شیچ ماسیان بگری و نه فه سه ری سی هه فتیانه نه م هه ر پروژئیکی مه زن
دگرین

پیره میری گوئ: ل بیرا منه، نه ز دزانم ته نه ز نه هیلامه، چونکی تویی د
گومانید!

کورکی گوئ: بابی من وه کر هه تا نه ز ته بهیلم، نه ز کورپی وی مه، دقیت نه ز
گوهداریا وی بکه م

پیره میری گوئ: نه ز دزانم، تشته کی گه له ک ئاساییه.

کورکی گوئ: نه وی گه له ک باوهری نینه.

پیره میری گوئ: نه خیر، مه یا هه ی؟ نه ری ما نه وه سا یه؟

کورکی گوئ: به لی راسته پشته هینگی گوئی، نه ز دشیم ل مه یخانی
بیره کی بدهم ته و پاشی نه م دی که لوپه لا بهین مال پیره میری دناف ماسیفاناندا
گوئ: بوچی نه؟

نه و روینشتن د مه یخانیقه و گه له ک ماسیفانان یارین خوه ب پیره میری
دکرن، لی نه و توره نه دبوو ماسیفانین دی بین پیرل وی د مه یزاند و خه مگین

دبوون به‌لی پا وان خوه ب وی یه‌کی نه دئینا ده‌ر، ب ریزفه د په‌یفین سه‌بارت پیل و کووراتیین ئافی و چاوانیا گوهورینین جهین داقین ماسیان، هه‌روه‌سا سه‌بارت سه‌قایی بنه‌جه و باش و زیده‌باری ئه‌وان تشین وان ددیتن ماسیقانی ب سه‌رکه‌فتی یی وی پوژی ب ژورکه‌فت و ماسیی خوه یی «مارلین» قه‌د کربوو و دریزکربوو سه‌ر ده‌په‌کی په‌حن، دوو زه‌لامانه‌خین وی ده‌پی گرتبوون و پیقه ده‌ه‌ژیان، ل هیفیا بارکیشا (عه‌ره‌بانا) به‌فری بوون دا وی ماسی فه‌گوه‌ین بازاری «ها‌فانا». ئه‌و که‌سین سه‌یه‌ماسی (قرش) گرتین دبرنه کارگه‌ها سه‌یه‌ماسیان د ئاله‌کی دی یی که‌ندا‌فیرا، ل وی جهی ده‌اتنه هه‌لکیشان ب رییا بلندکه‌را (رافیع) و باره‌ه‌لکیشا، میلاکین وان ده‌اتنه ژیفه کرن و په‌رین وان ده‌اتنه برین و که‌قلی وان سه‌ردا دئینا و گوشتی وان ده‌اته پارچه کرن و خوی کرن.

ده‌می ئاراستی هه‌وای ژروژه‌ه‌لاتیفه ده‌ات، به‌ین ژ لایی کارگه‌ها سه‌یه‌ماسیانقه ب سه‌رکناری ده‌ریاییرا دبر لی د وی روژیدا بیهنه کاکیم هه‌بوو، چونکی به‌ری بای که‌فتوو باکووری و پاشی کیم ببوو، پوژه‌کا خوه‌ش و ب هه‌تاف بوول مه‌بخانی کورکی گازی «سانتی‌گۆی» کر. پیره‌میری به‌رسف دا و گۆتی به‌لی و پیکا وی ده‌ستین وی دابوو و هزرا سالین بووری دکر.

کورکی گۆت: ئه‌ری ئه‌ز دشیم بچم ژ ده‌ر‌فه و بو ته ماسیی «ساردین» بینم بو سو‌با‌هی؟

پیره‌میری گۆت: نه‌خیر، هه‌ره یاریا به‌یسبۆلی بکه، من هیشتا شیان یین هه‌ین ئه‌ز به‌له‌ما خوه ب هاژوم، «پوگیلیو» دی توری فه‌ده‌ت.

کورکی گۆت: من دقیت ئه‌ز بچم، ئه‌گه‌ر دشیاندا نه‌بیت دگه‌ل ته به‌یم نیچیرا ماسیان، من دقیت خزمه‌تا ته ب هنده‌ک ریکیین دی بکه‌م

پیره‌میری گۆت: نوکه تو خوه‌ش زه‌لامی، ته بو من مه‌ی یا کپی

کورک پرسى: ئه رى ته مهنى من چهند بوو ده مى ته بو جارا ئىكى ته زبريم
ل گهل خوه د به له مى دا؟

بیره میړى به رسفدا: پینج سال، و گه له ك نه ما بوو تو دا هییه كوشتن ده مى
من ماسیه كى كه سك گرتى، گه له ك نه ما بوو ته و دا به له مى پارچه پارچه كه ت،
ئه رى بيرا ته زى دهیت؟

کوركى گوت: بيرا من ل شه قشه قا كوریا وى و دهنگى وى و شه مېوزیا
وى دهیت. ههروهسا قه ره بالغا شه قشه قا وى زى بيرا من دهیت ل ده مى ته
ئه ز هافیتیم د پشیا به له میدا وى جهى كو دا پینچكین داځین شل لى و هسا مه
ههست پى دكر كو به له م هه مى یا ده ژیت، دهنگى شه قشه قا كوریا وى وهكى
دهنگى قریانا دارا بوو، و بیهنا خوونا شرین د سهر سهرى منرا دفرى
بیره میړى گوت: ب راستى بيرا ته ل فان هه مى تستان دهیت، یاثرى من
گوتنه ته؟

کوركى گوت: بيرا من ل هه مى تستان دهیت ته وین كو مه ل دهستپىكى
پىكفه نه نجامداين

بیره میړى ب چاځین خوه یین سوټى ژ بهر تیروژكین هه تافى و ب وان
چاځین پرى باوهرى و هه ز ژى كرن ل وى نیرى
بیره میړى گوت: ئه گه ر تو كورپى من باى ئه ز دا ته دگهل خوه به م دهرقه و
دا ته فیریقومارى كه م به لى تو كورپى بابى خوه و دهیكا خوهى، و تویى دگهل
به له مه كا به خته وهر.

کورک پرسى: بلا ئه ز ماسیى «ساردین» بینم؟ ههروهسا ئه ز دزانم كا دى
هه چار پارچین خوارنا (تومكى) ماسیان ژكیغه ئینم
بیره میړى گوت: ئه فرو هندهك ژ بهر من یین ماین، من یین كرىن د ناڤ
خوپرا دسندوقیدا.

کوركى گوت: بهیله ئه ز چارین نوو بو خوه راكه م

پیره میری گوټ: بتنی ئیکی ببه هیفین وی و باوهری ب خوه ئینانا وی چ
 جار ان ب دوماهیک نه دهات، نوکه نه ویی خوه دگهل هاتنا بای نووټه دکهن
 کورکی گوټ: بلا دوو بن؟

پیره میرل سهر دوویان رازی بوو و گوټ: ته نه دزی بن؟
 کورکی گوټ: دا وه که م، به لی من نه ټه بین کرین
 پیره میری گوټ: سو پاس بوټه.

هزربکه پیره میر که سه کی ساده بووده می وی نه فسا خوه بچووک ددیت.
 وی دزانی ټه ټ چهنده نه کیماسیه و سهر بلندیا خوه یا ب دروستی ژ دهست
 ناهت.

پیره میری گوټ: سوباهی دی روزه کا گله که خوهش بیت دگهل قان پیلان
 کورکی پرسیار کر کا دی ټه و کیفه چیت.

پیره میری به رسفدا و گوټ: دی چم دوور، ده می با ئاراستی خوه د
 گوهوریت، من دټیت دهر که قم بهری بیت روناھی
 کورکی گوټ: نه ز دی بزاقی که م خودانی به له ما خوه رازی بکه م نه وژی
 دوور بهیت و پاشی ټه گهر ته نیچیره کا ب دروستی مه زن کر ټه م دی ل هه وارا
 ته هیین

پیره میر پرسى: نه وی نه ټیت دوور بچیت؟

کورکی گوټ: نه خیر، نه ز هنده که تشتا دینم کو ټه و نابینیت، بو نمونه ل
 ده می بالنده که کار دکت و ب دووټ دولفینی دکه ټیت.

پیره میر پرسى: نه ری چاقین وی هنده د خرابن؟

کورکی به رسفدا: هه ما هند یا مای کوره بیت.

پیره میری گوټ: سهیره، نه وی نیچیرا کووسه لان زی نه کریه، ټه ټ نیچیره

چاقان دکوژیت.

کورکی گوټ: به لی تو بو ماوی گه له که سالان یی چوی نیچیرا کووسه لان ل

به نده ری «موسکیتو» و هیشتا چاقین ته د باشن
 پیره میری گوت: نه ز پیره میره کی سه یرم
 کورک ژی پرسى: به لی پا نها ژی تو یی ب هیزی بو نیچیرا ماسیه کی
 مه زن؟

پیره میری گوت: نه ز وه ها هزر دکه م، گه له ک فیلبازی ژی یین هه ین
 کورکی گوت: دا ئەم که لوپه لان ببه ین مال، هه روه سا نه ز دشیم تورى ب
 هاقیرم و ل دووف ماسیین «ساردین» ب گه رهم
 وان که لوپه ل ژ به له می ئینانه دهر پیره میری سنگ دانا سه ر ملی خوه،
 کورکی ژى سندوقا دارى دگه ل دایچکین داقین قه هوه یی و روما ماسیان
 و روما نه هنگان و دگه ل دهستکی دارى هه لگرتن سندوق ل گه ل شوکا
 ماسیان ل پاشیا به له می دا بوون و ل گه ل داره کی سه رتیژ دا بشیت پی زال
 بیت ل سه ر وان ماسیین مه زن نه وین ب ره خی به له میقه دئینان که سی نه و
 تشت ژیره میری نه د دزین به لی یا باشرته و بوو کو نه و چادری و تشتین گران
 ببه ته مال ژبه ر خوناشی کویا خرابه بو وان سه ره رای وی چه ندی کو نه وی
 پشتراست بوو که سه کی نافخوه یی تشتان ژوی نادزیت. به لی پیدقی نه دکر
 تیر و پوم مابان د به له میدا.

نه و پیکفه سه رکه فتنه ریکی به ر ب کولکی پیره میری، د ناف دهر گه یی
 وی یی فه کیرا چوونه د ژورفه. پیره میری نه و سنگ دگه ل چادرکا پینچای
 پالدانه دیواری و کورکی نه و که لوپه ل دانانه ب ره خفه، نه و سنگه هندى دریزیا
 ژورا کولکی یی دریز بوو. کولکی وی ژ تیقلی دارقه سپین شاهانه هاتبوو
 دروستکرن کو دگوتنی «گوانو». جهی نفستنی دگه ل کورسیکه کی و جهه کی
 پیس ژ ره ژیا خوارن لینانی د نافا وی ژوریدا هه بوو. دیوارین کولکی وی د
 راست بوون و رهنگی وان د قه هوایی بوون، ژ به لگین فه هاندی هاتبوون
 چیکرن هه روه سا وینه یه کی ره نگین ل وی دهری بوو «پروژیا دلی عیسی» یا

پیئھے دیار بوو. دیسان هندهك تشت سه بارهت «پاکیزا کوبرا» ل وی دهریئه بوون
ل گهل هندهك ژ بیره وهریپن هه فژینا وی ژی. جاره کی ژ جار ان وینی هه فژینا
وی هاتبوو رهنگ کرن ب دیوار یقه به لی نوکه بی ژ یقه کری و ئینان دیه خاری،
چونکی وهل وی دکر ته و ههست ب غه ریپی و بتنی بوونی بکهت. ته و وینه
بی کری دوی ره فاتکال زاویدال بن قه میسی وی بی پاکژفه.

کورک ژی پرسى: ته چ هه یه تو بخوی؟

پیره میری گوت: قازانهکا برنجا زهر دگهل ماسی. ته هندهك دقیت؟
کورکی بهرسف دا: نه خیر، تهز دی ل مال خووم ته دقیت تهز ناگری
هه لکه م؟

پیره میری گوت: نه خیر، تهز دی پاشی هه لکه م یا نژی دی برنجا سار خووم
کورک پرسى: چیدبیت تهز توری دگهل خو ببه م؟
پیره میری گوت: چ پیئه فیت.

چ تورل ویری نه بون، هیشتال بیرا کورکیه ده می تور هاتینه فروتن لی ته و
هه رده م دقئ خه یالیدا دژیان، هه روه سا کورکی دزانی چ قازانین برنجا زهر و
چ ماسی ژی ل ویری نینن.

پیره میری گوت: هه شتی و پینج ژماره یه کا به خته وه ری یه. پاشی گوت: تو
دخازی روژه کی تهز ئیکی بگرم پتر ژ هزار پاوندا بیت؟
کورکی گوت: تهز دی توری به م و چم ماسیپن «ساردین» گرم تو دی
دانیسی بهرتاقی ل به رده رگه هی؟

پیره میری گوت: بلا، من په رین خواندنا دوهی بیت هه یین، تهز دی ل سه ر
«به یسبول» ی خوونم.

کورکی نه دزانی کانئ په رین خواندنا دوهی ژی ئاشوپینه (خه یالینه) یا نژی
تهو ژ راست وه دبیزیت. به لی پیره میری تهو ژ بن جهی خو بی نقشتنی ئیناندن

دهر

پیرہ میئر شرو فہ کر: «پریکو» ب دہ ف من ژ دکانکا بچووک (بؤدیگا).
 کورکی گوت: ئەز دی زفرم فہ، ئەگەر من ماسیین «ساردین» گرتن، ئەز دی
 باہرا خوہ و یا تہ پیکفہ ہہ لگرم و کہم د ناف بہ فریدا و ئەم دی سپیدی خون
 دەمی ئەز دزفرم فہ تو د شیئی بۆ من ل سەر «بہیسبول» ی ب ئاخفی؟
 پیرہ میئر گوت: یانکیس Yankees (ئەمریکی) بہرزە نابن^(۱)
 کورکی گوت: لی ئەز ژ تیما بہیسبۆلی «کلیف لەندا ہندی-ئەمریکی» د

ترسم

پیرہ میئر گوت: بلا باوہریا تہ ب ئەمریکیان «Yankees» بہیت کورپی من،
 و ہزرا خوہ د «دیموگو» یی مہزندا بکہ.^(۲)
 کورکی گوت: ئەز ژ پلنگین تیما «تایگەر دیترویت» (Detroit Tigers) و
 ہندیین تیما «کلیف لەندا ہندیا» (Cleveland Indians) دترسم
 پیرہ میئر گوت: یی ہشیار بہ ئەگەر تو دی ژ سورین تیما «سینسیتی ریدس»
 (Cincinnati Reds) و سپین تیما «شیکاگو وایت سوکس» (Chicago White
 Sox) ژی ترسی.

کورکی گوت: تو ب خوونہ و پاشی بیژہ من ل دەمی ئەز دزفرم فہ.
 پیرہ میئر گوت: تو چ د بیژی ئەگەر ئەم بۆ خوہ یا نہ سییی بکپین بۆرژا
 ہہشتی و پینجی؟، سو باہی رۆژا ہہشتی و پینجی یہ.
 کورکی گوت: ئەم د شیین و ہبکہین پا رۆژا (۸۷) ہہشتی و حەفتی ئەفا تہ
 ب باشی تو مار کری ئەم دی چ کہین؟
 پیرہ میئر گوت: ئەو دوو بارہ نابیتہ فہ، تو بیژی تو بشیی ہہشتی و پینجہ کی
 بیینی؟

(۱) Yankee پہیغہ کہ دەیتہ گوتن بۆ خەلکی ئەمریکا، واتہ بۆ ئەمریکیان
 (۲) DiMaggio ہەر و سا دەیتہ نیاسین ب «Jolting Joe» و «Yankee Clipper» (۱۹۱۴-۱۹۹۹)، یاریکەری
 بہیسبۆلی یی ئەمریکی بوو، کو دەیتہ ہژمارتن ب باشترین یاریکەری بہیسبۆلی د دیرۆکیدا.

کورکی گوټ: ئەز د شیم ئیکى بتنى بینم
بیرهمیری گوټ: هەر پەرەك ب دوو دۆلار و نیقانه، ئەم دى شین زكى
دەین کەین

کورکی گوټ: یا ب ساناھیه ئەز د شیم هەردەم دوو دۆلار و نیقا دەین کەم.
بیرهمیری گوټ: ئەز هزر دکەم ئەز زى د شیم بەلى ئەز هەول نا دەم دەینان
بکەم ل دەستپیکى تو دەین بکە، و پاشى بخازە.
کورکی گوټ: خوە گەرم بکە بیرهمیرۆ، ژبیرنەکە ئەم یى دەه یقا ئیلونیدا.
بیرهمیری گوټ: ئەو هەیفە یاکو ماسین مەزن دەین. هەرکەسەك د شیت
بیتە ماسیگر دەه یقا گولانیدا.

کورکی گوټ: ئەز دى چم نیچیرا ماسی «ساردین».
ل دەمى کورک زقریه فه، بیرهمیری نفستی بوول سەرکورسیکی و رۆژ ئاڤا
ببوو. کورکی ملین بیرهمیری راکرن و چارچەف ژجەى وی یى نفستی ئینا و ژ
لایى پشتیفە ب سەر زەندکین وی دادا. زەندکین وی د سەیر بوون، سەرەرای
پیراتیا وی هیشتا بهیز بوون. هەر وەسا ستویى وی گەلەك یى بهیز بوو، تیکین
پاتکا وی گەلەك دیار نەدکرن دەمى ئەو یى نفستی، سەری وی بۆرەخى
پیشی خوار ببوو. قەمیسى وی گەلەك جار ان هاتبوو پنی کرن وەکی چادرکی،
و ئەو پنیە ژى سوت بوون ل بەر هەتافی، هەرچەندە سەری بیرهمیری گەلەکی
کەڤنار بوو و چاقین ویزی دگرتی بوون، چ ژیان د سەر و چاقین ویدا دیار نەدکر،
روژنامە ل سەرگەردەنا وی درێژ بوو، و دبن سەنگا دەستی و یقە خوە گرتبوو ژ
هەوایی وی ئیقاری نە دفری. هەر وەسا ئەو یى پیخواس ژى بوو.
پاشى کورکی ئەو هیلال ویری، دەمى دووبارە زقریه فه، هیس بیرهمیری
نفستی بوو.

کورکی دەستین خوە دەینان سەر چوکین وی و گوټ: رابە ژخە و بیرهمیرۆ.
بیرهمیری چاقین خوە فه کرن و چەند خولەکەکا ما راوەستیایی و چاف

ډه کړی، چونکی نه و ژخه وه کا کوور رابوو، پاشی گرنژی.

پیره میړ پرسى: ته چ ل گه ل خو ئینایه؟

کورکی گوټ: شیډ، نه م دی شیډی خونین

پیره میړی گوټ: نه ز نه یی برسیمه.

کورکی گوټ: دی مالا ته بخو، تو نه شیډی ماسیا بگری، نه گه رتو نه خوئی

پیره میړی گوټ: من یا خواری رابوو روژ نامه راکرو پیچا و پاشی ده سټیکر

چارچه ف ژى پیچا.

کورکی گوټ: چارچه فی بهیله ل سهر خوه، و تو ماسیا ناگری بی خواری

هندی نه ز یی ساخ بم

پیره میړی گوټ: خودی ته مه نی ته دريژ بکته و هه رده م بلا چاښن ته ل ته

بن نه م دی چ خونین؟

کورکی گوټ: فاسولین رهش، برنجی، موزین قه لاندی و هنده ک گوشتی

قه لاندی

کورکی نه و خواری د ثامانه کی ئاسنی دوو چین (تابع) دا ژ مه یخانی ئینا

بوون، ل گه ل دوو جوتین که څچک و چه قوک و چه ته لان کو د بهریکا وی دا

بوون، و دوو جوتین به رده فکین پیچای ژى

پیره میړ پرسى: کی نه ډه دانه ف ته؟

کورکی گوټ: خودانی وی «مارتن» ی

پیره میړی گوټ: دقیت نه ز سوپاسیا وی بکه م

کورکی گوټ: نوکه من سوپاسیا وی یا کړی، پیدفی ناکه ت تو سوپاسیا وی

بکه ی

پیره میړی گوټ: نه ز دی گوشتی سینگی ماسیه کی مه زن پیشکیشی وی

که م نه ری ما نه ډه بو جار اگه له کییه نه و فی یه کی دکه ت؟

کورکی گوټ: نه ز دبیژم

پیره میړی گوټ: دقیت نه ز تشته کی مه ز نتر ژ سه رسینگې ماسیې بده می
چونکی نه و گه له کی ب نه ختوباره بو مه.

کورکی گوټ: نه وی دوو بتلین مه یی ژی یین بو مه هنارتین
پیره میړی گوټ: نه ز چه ز مه یا د قودیکادا دکه م.

کورکی گوټ: نه ز دزانم، لی نه فه یا بتلانه، بیرا «هاتی» یه، و دقیت پاشی
نه ز بتلین وی ب زقرینمه.

پیره میړی گوټ: نه فه ژ باشیا ته یه. بلائه م بخوین؟

کورکی ب ریژه گوټ: نه ز دا داخازی ژ ته که م، من نه دقیا دهرپوشا فی
ثامانی راکه م هه تا تویی به رهه ف بای.

پیره میړی گوټ: نه ز نوکه یی ثاماده مه. به لی نه ز پیدفی ب ده می مه بو خوه
شووشتی.

کورک د هزرا خوه دا پرسى: تول کیشه خوه دشوی؟ ئاڤا گوندی دوو کولانا
یا د بن ریکیدا. کورکی هزرین خوه کرن و گوټ: دقیت نه ز ئاڤی بو وی ژ وی
دهری بینم دگهل ساینه کی و خاولیه کی، بوچی نه ز هندی خه مسار بووم؟،
پیدفی بوو من قه میسه کی دی و ساکویه کی دی بو زفستانی ئینابان دگهل
هندهك پيلاڤا و چارچه فه كا دی
- خوارنا ته گه له كا خوه شه.

+ بو من ل سهر «به یسبول» ی ب ئاخفه.

- د قاره مانین «نه مریکا» دا «یانکیس» یی هه ی وه کی من گوټی
(پیره میړی ب که یف خوه شیغه گوټ)

+ نه فرؤ نه و ب سهر نه که فتن.

- نه فه یا بی رامانه. دوووباره وان زه لامه کی دی یی هه ی د تیمیدا،

«دیماگو» یی مه زن

+ وان هندهك زه لامین دی ژی یی د تیمیدا هه ی

- سروشتیه، بهلیّ ته ویّ جیاوازه. د هندهك قاره مانین دیدا، دناقهرا
 «برۆکلین» و «فیلا دیلفیا» دا، پیدفیه ته ز پشته فانیا برۆکلین بکه م لیّ پستی ویّ
 ته ز هزارا یاریکه ر و راهینه ر «دیك سیسله ر» دکه م و ته ویّ رو له کیّ مه زن گیرای
 د قاره مانیا ل گوره پانا که فندا.

+ که س نه هاتیه وه کی وان زیرهك، ته و وه سا دوور گوکیّ د هاقیژیت، من د
 هه میته مه نیّ خوه دا وه سا نه دیتیه.

- بیرا ته دهیت ده میّ ته و دهات مه یخانیّ؟

+ من دفا وی دگه ل خوه ب به مه ماسی گرتنیّ، بهلیّ من گه لهك شهرم
 دکر داخازی ژوی بکه م پاشی من داخاز ژ ته کر تو بیژیّ و تو ژمن شهرمیتتر
 بووی

- ته ز دزانم، ته و مه ز نترین شاشی بوو مه کری چیدبیت ته و دگه ل مه هاتبا،
 و دا مه د ژیا نا خوه هه مییدا ته و هه بیت.

+ من دقیت ته ز «دیماگو» ییّ مه زن ببه م دگه ل خوه بو ماسی گرتنیّ، دبیزن
 بابی وی ماسیفان بوو. به لکی ته و وه کی مه ییّ هه ژاربا و ته و دا دمه گه هیت.
 (پیره میری گوت)

- بابی «سیسله ر» یّ مه زن چ جار هه ژاری نه دیتیه و هه روه سا وی بخوه
 ژی بابی وی یاری بو قاره مانین مه زن یین کرین ده میّ ته و ل ژیی من
 + ل ده میّ ته مه نیّ من هندی ییّ ته، ته ز ل به رامبه ر سنگه کیّ چارگوشه د
 پاپوره کییدا روونشتبووم، پاپور به ره ف ته فریقا فه دچوو، ل وی ئیقاریی من شیر
 ل سه ر کناری دهریا ی دیتن

- ته ز دزانم، ته گوتبوو من.

+ باشه ته م ل سه ر ته فریقیا ب ئاخفین یان «به یسبول» یّ؟

- ته ز دبیزم «به یسبول» یّ بو من به حسیّ «جون ج مه کگراو» یّ مه زن بکه،
 (کورکی گوت).

+ ئەو ژێ د ژێی خوه یی پیراتییدا دهات مه یخانی. لی ئاخفتن وی د رەق و دزفر بوون، گەلەك یی دژوار بول دەمی وی مه ی فەدخوار. هزر وی ل سەر هه سپا و یاریا «به یسبول» ی بوو. هەرچاوا بیت، لیستین ناقتین هه سپا هه می ده مان د به ریکا ویدا بوون. هنده كجاران د ده می تیله فون کرنیدا ناقتی هنده ك هه سپان دئینا.

- ئەو ریفه به ره کی مه زن بوو، بابی من وه سا هزر دكه ت كو ئەو مه زنترین كه س بوو، (كوړکی گۆت).

+ ژبه ركو ئەو گەلەك چاران دهات فیری ئەگەر «دروچەر»^(۱) زی هه رسال هاتبا فیری، دا بابی ته هزر كه ت كو ئەو ژه می ریفه به را مه زنترم - کی ب دروستاه ی مه زنترین ریفه به ره، «لوگ» یان «گونزالیز»؟

+ ئەز دبیژم ئەو هه ردوو وه ك ئیكن

- ئو ئەز دبیژم ماسیفانی ژه میان باشت توی

+ نه خیر، ئەز هنده كین زیره كتر دنیا سم

- خه ما نه خو، هنده ك ماسیفانین زیره ك و باش یین هه یین، به لی تو ژ

هه میان زیره كتری

+ سو پاس، ته ئەز كه یف خوه ش كرم، ئەز هیقی دكه م كوچ ماسیین مه زن

من نه هنگیفن ئەگەر دی من تووش كه ت.

- چ ماسیین هنده مه زن نین، ئەگەر تو هند یی به یزی هه ره کی تو دبیژی

+ چیدبیت ئەز نه وه سا یی به یزیم وه کی ئەز هزر دكه م، به لی ئەز هنده كفیلا

دزانم و من چاره سه ری یا هه ی.

- دقت تو نوكه بچی سه ر جهی خوه یی نفستنی، داکو تو سپیدی یی په ییت

بی، ئەز زی دی تشتان به م مه یخانی، (كوړکی گۆت).

(۱) یاریکه ره کی پروفیشالی به یسبۆلی یی ئەمریکی بوو، هه ره ها ریفه به ر و راهینه رزی بوو.

+ شه فاته خویش بیت، ئەز دێ ته ل سپیدی هشیارکه م

- توده مژمیرا من یا هشیارکرنیی

+ ژیی من ده مژمیرا من یا هشیارکرنیی، نزا بوچی زه لامین پیر زوو ژخه و

رادبن؟ ئەری دا وان روژه کا دریزتر هه بیت؟ (پیره میری گۆت)

- ئەز نزانم، یا ئەز دزانم گه نج درهنگ و ب خورتی دنفن

+ بیرا من ل فی چەندی ناهیت، ئەز دێ ته ل وهخت هشیارکه م

- من نه قیت تو من ژخه و پراکه ی، ئەز وهسا هزر دکه م کو ئەز نه یی گرنگم،

(کوپکی گۆت).

+ ئەز دزانم

- داخازا خه وه کا خوش بو ته دکه م پیره میرۆ.

کوپک ده رکه فت. ئەوان خوارن خواربوو بیی کو هیچ پونا هیه ک ل سهر

میزی بیت. پیره میری په نترونی خوه ئیخست و ل بهر تاربی چوو سهر جهی

خوه بی نفستی پاشی په نترونی خوه پیچا وهکی بالیفکی، روژنامه ژی کره د

ناقرا، چارچه ف ژیل دور خوه ئالاند و ل سهر روژنامه کا دی یا که فن ئەواب

سهر سپرنگی جهی نفستی دادای نفست.

ئەو بو ماوه یه کی کورت نفست و خه ون ب ئەفریقیا فه دیت، ههروهکی

ئەو هیشتا بی گه نج ب دریزا هیا کنارین زیرین و سپیرا دچوو. ئەو کناره وهسا

د سبی بوون چاقان خوه ل بهر نه دگرت، و ههروهسا میرگین بلند و چیا بین

قه هوای بین مهزن د خه ونیدا ددیتن نوکه ئەو هه ر شه ف ب دریزا هیا کنارین

ثا ئیدا دژیت، و دخه و نا خوه دا گو ه ل دهنگی پیلین ده ریایی دبوو. وی ددیت

به له مین خومالی بین دهین و دبه ر ویرا دبورن ل وی ده می ئەو نفستی وی

بیهنا قیری و وه ریسین رووسی بی ژده رفه ی پاپوری ده لکیشا، ئەوی بیهنا

ئەفریقیا ده لکیشا، بیهنا وی ئاخا بایی سپیده هیا دگه ل خوه دئینا. ده می وی

بیهنا خاکی ئەفریقیا ده لکیشا ئەوا بای دئینا ئیکسه ر ژخه و را دبوو و جلین

خوه ل بهر خوه دکرن دا بچیت کورکی ژ خه و پراکت. به لئ د قئ شه قئ دا
 بیهنا ناخی زوو هات، وی د خه و نا خوه دا دزانی کوگه له ک زوو یه، نه وی
 بهر ده و ام بوول سهر خه و نا خوه ب دیتنا گوپیتکین گزیرتان کو بلندتر بوون ژ
 دهریا یی، هه ووه سا هنده ک به ندهر وړیکین جودا، وگزیرتا «که ناری» د دیت.
 نه وی ئیدی خه و ن نه ب باروفا و نه ب ئافره تا و نه ب پروودانین مه زن
 یین نوو و نه ب ماسیین مه زن و نه ب شه ری و نه ب بهریکانین هیژی و نه ژ ی
 ب هه قژینا خوه قه ددیتن نوکه نه وی ب تنی خه و ن ب جه و شیر و کنارین
 دهریا یی قه ددیتن. نه وان شیران یاری ل بهر لیقا دهریا یی دکرن وه کی پشیکین
 بچووک پیره میړی وه سا چه ز ژوان دکر کا چه وان چه ز ژ کورکی دکر، نه وی
 چ جار خه و ن ب کورکی قه نه ددیت. ب ئاسای نه و ژ خه و رابوو و د دهرگه هی
 نه گرتیدال هه یقی مه یزه دکر، په نترونی خوه قه کر و کره بهر خوه، ژ دهرقه ی
 کولکی خوه میست، و پاشی سهرکه فته ریکی دا بچیت کورکی ژ خه و پراکت.
 نه و ژ سهرما سپیدی د له رزی، لی وی د زانی نه و له رزینه دی بیته گه رماتی و
 نه و دی ل نئزیک دهست ب هاژووتنا به له ما خوه که ت.

دهرگه هی وی مه زه لا کورک تیغه نه یی دائیخستی بوو و نه و هیدی ب
 پیخواسی چوو د ژوورقه کورک یی د خه و بوو د دیدیکه کیدال ژوورا پیشی،
 پیره میړ دشا ب شیوه یه کی روهن ل بهر وی رونا هیا ژ هه یقی دهیت وی
 ببینیت، وی ب نه رمی پیه کی وی گرت و هه ژاند هه تا کورک ژ خه و رابوی
 وزقری و ته ماشای وی کری پیره میړی سهری خوه هه ژاند، کورکی په نترونی
 خوه ژ کورسیکی قه کر و پروونشته سهر ته ختی نفستنی و جلکین خوه کر نه بهر
 خوه پیره میړ دهرکه فت و کورک د دوو قرا چوو. نه و هیشتا یی خه و گرتی بوو،
 پیره میړی دهستی خوه ل دور ستوی وی ئالاند و گوتی ل من بیووره

کورکی گوت: خه مناکه ت. نه قه نه وه یا کو پیدقیه زه لام بکه ن
 ل بهر تاربی ب ری که فتن بهر هف کولکی پیره میړی قه چون، هنده ک

زه لاماڼ سنگین به له مین خوه هه لگرت بوون و پیخواس دچوون
ل دهمی نه وگه هه شتین کولکی پیره میړی، کورکی داپیچکا دافا ژسه لکی
ئینا دهر دگهل روم و شوکی، پیره میړی سنگ و چادرا پیچای دانا سه رملی
خوه.

کورک پرسى: ته قه هوهك دقیت؟

پیره میړی گوټ: نه م دی که لوپه لاکه مین د به له میډا و پاشی دی هنده کی

فه خوین

نه وان ل وی سپیده هیی زوول جهی خزمه تگوزاریا ماسیقانان قه هوهك ژ

شیری تیری قودیکان فه خوار.

کورک پرسى: تو باش نفستی پیره میړو؟

سهره رای وی چه ندی کونوکه نه ویی ژ خه ورا بوی، به لی یا ب زه حمهت

بوو کو خه وژ چاقین وی فه ره قیت.

+ گه لهك باشه، «مانولین»^(۱)، نه ز نه فرۆکه هه ست ب باروه ری بخوه بوونی

دکه م، (پیره میړی گوټ).

- نه ز ژى هه روه سا، نوکه د قیت نه ز ماسیپن ساردین یین خوه و ته بینم و

دگهل تو مکی ته یی نووی ماسیان. نه وی بخوه که ل و پهلین مه ئینان. نه وی نه

دقیا که سهك چ تستان هه لگرت.

+ نه م د جیازین، من دهیلا تو تستان هه لگری ل دهمی ژیی ته پینج سال

- نه ز دزانم، نه ز دی نوکه زفرم فه، نه ز دی قه هوهکا دی فه خوم چونکی

مه قهریی ل وی دری هه ی، نه و پیخواس ل سهر به رین مه رجانی چوو خانیی

به فری ل وی جهی خوارنا ماسیا تیدا دهیت خر فه کرن.

پیره میړی هیدی قه هوا خوه فه خوار، وی دزانی وی روژی هه میی

(۱) مانولین نافی کورکیه.

خوارنا وی دی بتنی ټه و ټه خوارنه بیت، ژ میږه خوارنی ټه وی بیزار کری
 ژبه روی چهندی چ جارا وی فرائین نه دخوار، وی ټامانه کی ټافی ټه بوو د
 پیشیا به له میډا، روژی ټه می ټه تنی پیدفی ب وی ټه بوو کورک نوکه زڼری
 دگهل ماسی «ساردین» و دوو پارچین خوارنا ماسیا کو د پینچای بوون د
 ناف روژنامه کیډا، ټه ول سهر دهوسا خوه چوون خواری بو لای ټه له می ټه وان
 ههست ب خیزی هوور کرلبن پین خوه پاشی به له م خشانده د ټاڼیدا.

کورکی گوټ: به خته کی سپی بو ټه پیره میړو.

پیره میړی گوټ: به خته کی سپی بو ټه زی ټه وی وهریس باش ب سه ولی
 (مجرف) ټه گریډا و د کونکاسه ولیږا ټینا و گریډا و خوه چه مانده به رامبه ر
 ده پین په حن ټه وین د ټاڼیدا. ټه وی دهست ب هاژوتنی کرول تاری ژبه نده ری
 ده رکه ټت. پیره میړی گوټ دهنگی شرشرا ټافی د بوو ژسه ولین هنده ک به له مین
 دی دهات ل ټاله کی دی بی کناری دهریایی د چوون د ناف دهریاییډا، کو وان
 سه ولین به له مان پالددان، هه رچه نده پیره میړ نه دشا وان بینیت، هه یف ل
 پشت گرا به رزه ببوو.

هنده ک جاران هنده کان د به له میډا د ټاخفتن، لی پرانیا وان چ دهنگ زی
 نه دهاتن ژبلی دهنگی سه ولان ټه و ژئیکه بوون پشتی ټه و ژ ده فی به نده ری
 دوور که ټتین. هه ر ټیک به ره ف پارچه کا دهریاییڼه چوو، ل وی جهی کو وان
 د خاست ماسیان بینن. پیره میړی دزانی کو ټه و دی دوور چیت، ټه وی بیڼا
 خاکی خوه ل پشت خوه هیلا و به ره ف بیڼا دهریایی چوول وی سپیده هیا
 زوو. ټه وی رهنگه دانا گیایی ل دورمان دوری که نده فی د ټاڼیدا دیت،
 هه روه کی ټه وی بهر ب پارچه کا دهریایی دچیت کو ماسیقان دبیژنی بیرا
 مهزن چونکی ژ نیشکه کیڼه ب کووراتیا ب سه دان مه تران دهستیدکه ت، ل
 وی جهی کو هه می جوړین ماسیا ب کوم لیڼ خرفه دبن ژبه روی به کی دا کو
 ل دور پیلین ټافی مینا بازنه یان بزقرن به رامبه ر جهین به ربه تن د دهریاییډا. ل

څیړی ب تنی جهخت ل سهر روبيان و خوارنا ماسیا دهیته کرن و هنده کجاران
کومین ماسی فانوسکان ب شه فی ژ کوور اتیا کونین دهریایی ب سهر پرووی
ثافی دکه فن و دبنه خوارنا ماسیان.

پیره میړ شیا د تاریا تییدا هه ست ب هاتنا سپیدی بکته، ده می وی به له ما
خوه د هازوت، گو ل دهنگی له یزینا ماسیا دبوو ده می د فرین و ژ ثافی دهر
دکه فن دهنگی فزینا په روانین به له می دهات ههروه کی ته و دا بلند بیت د
ناف تاریا تییدا. ته و ب فرینا ماسیان شهیدا بوو، و هسا دیار بوو ته و بو وی مینا
هه فالین گرنک لی هاتن د دهریاییدا. ته و گه له ک ب خه م دکته بو بالندان ب
تایه تی ته وین بچووک و لاواز د تاریا تییدا کو به رده وام د گهرهان و د فرین و
چ نه ددیت. وی هزر دکر کو ژ به روی یه کی ژیان بو بالندان یا ب زه حمه تره ژ
ژیا نا مه، ژبلی وان بالندین دز و خودان هیزه کا مه زن. بوچی هنده ک بالنده
لاواز هاتینه چی کرن، و هسا نازک ب رهنگه کی کو د فی دهریاییدا دهینه
داعویران، ده می زهریا مینا هو فان لی دهیت؟ زهریا گه له ک یا جوانه و یا پری
دلوقانیه لی ته و دشیت ژ نیشکه کیفه بیته هو ف، ههروه کی فرینا بالنده یان و
نقوم بوون و نیچیر کرنا وان ب دهنگی خوه یی بچووک و خه مبار و گه له ک
نازک بو دهریایی.

هه رده م وی هزر دکر کو دهریا «لا مه» ه ټانکویا وی د زمانی ټسپانیدا بو
نازکیی دهیت ب تایه تی ده می ته و هه ز ژ وی دکه ن. هنده ک جاران ته و
که سین هه ز ژ وی دکه ن تشتین نه باش د بیژنه وی، به لی ته و هه رده م د بیژنی
(ژن). هنده ک ژ ماسیقانین گه نج ته وین تشتین ب سهر ثاف دکه فن ب کار دینن
بو ریژین خوه و ته وین به له مین ب ماتور ههین، ته فجار ده می میلاکین قرشا
گران د هیته فروتن، دبیژنه دهریایی «ټیل مه» رامانا وی (نیړینه) به. هنده ک
جاران ته و دکهل وی دناخفن وهک هه فرکه ک یان جهه ک یان ژی دوژمنه ک
لی هه می ده مان د هزرا پیره میړیدا ته و یا می بوو، هه تا ته گهر وی تشتین پر بها

د اباڼ یان نه د اباڼ نه گهر ته و درنده لى هات یان په فتارین شاش کرن پامان پى ته وه ته و نه شیت هاریکاری بکته. ته وى د هزرا خوه دا دگوت: هه یف کارتیکرنى لى دکته هه روه کى ل ثافره تان دکته.

پیره میړى ب شیوه یه کى گونجای به له ما خوه دهاژووت. وى چ زه حمهت نه دبر ده مى له ذاتیا به له مى یا به رده وام با و پرووی زه ریایى یى پان با، ژبلی هنده ک جاران ده مى پیلین بازنه ی دهاتن ته وى سییه کا کارى خوه هیلا ب هیفیا پیلین ده ریایفه. ده مى دونیا بوویه روڼاهى. ته وى د دیت ته و گه له ک دوورترى چو وى ژوى یه کا وى دخاست بو وى ده مژمىړى.

پیره میړى بو خوه دگوت: من بو ما وى هه فته کى ل ده فراهه بىرا کور شول کر و من چ ب ده ست خوه فته نه ئینا، نه ز ته فرۆکه دى کارکه م ل وى جهى کومین ماسیین «بونیتا» و «ته لباکور» کو دبیژنى ماسى شینک لى هه ین، به لکى تشته کى مه زن د ناف واندا هه بیت. به رى ب دروستاهى بیته روڼاهى، وى خوارنا ماسیا ده ریخست و جهى خوه دگه ل پیلین ده ریایى د گوهارت. شوکه کا وى چل پیقه رین کوورایى چو و بوو خارى و یا دو وى حه فتى و پینجا و یا سى و چواری سهد و بیست و پینج پیقه رین کوورایى د ئا فاشین دا کوور چو و بوون خارى. هه ر شوکه ک هاتبوو هه لاویستن ب کونه کا چنگاله کیفه، ب هه ر شوکه کیفه ماسیه ک هاتبوو گریدان و که ره سته کى ره ق پیقه. هاتبوو درین هه مى پارچه یین پیکفه هاتین گریدان ب ماسیین نوو یین «ساردین» هاتبوون نخافتن ب شیوه کى خوه هر و فیچ. هه ر ماسیه کى «ساردین» دهاته هه لاویستن ب ریکا هه ر دوو چاقین وى و وه کى نیف ستفانکى لى دهاتن ب پوولایى فه چه ماندیفه. چ پارچین چنگالی نه بوون کو ماسیین مه زن هه ست پى بکه ن تاما وان یان بهینا وان یا نه خوشه.

کورکى دوو ماسیین بچووک یین نوو «تونا» و «ته لباکور» دابوون فى، ته و وه کى گرانیه کى هاتبوون هه لاویستن ب کوورترین دا ف فه. ته وى ژ لایه کى

دیفه بزویڼه رهی دی یی شین و بلند که ره کی زهر ژی هه بوو کو دهاتنه ب کار
 ئینان ل بهر سینگگی وی، نه و د باش و دنوو بوون بو ماسیی «ساردین» و سهرنجا
 وان پی دهاته راکیشان هه ر دافه ک و هسا یا ستور بوو وه کی پیئفیسه کی
 مه زن، ووه کی داره کی تیقل که سک کربوو بازنه بو هه ر جاره کا ده ستلیدانه ک
 یان راکیشانه ک ژ لایی ماسیانقه هاتبا نه نجامدان نه و داره دا بن ئاف بیت، و
 هه ر دافه ک هه شتی جارا هند هاتبوو پیچان داکوب له زتروان بالؤلکا بیچیت.
 نه فجا نه گه ر پیدفی با ماسی دشیا پتر ژسی سه د پیقه رین کووراتیی دوور که فیت
 ب داف فه نوکه پیره میری ل نقومبونا هه ر داره کی ل هه ر لایه کی به له می
 میزه دکه ت و ب شیوه یه کی ئارام یی به له می دهاژووت، دا داف راستر یه ل و
 ژوورداد کووراته کا گونجایدا بمین نوکه ب دروستاهی دونیا یا روهن بووی
 وروژیا هه لاتی.

روژ ب شیوه یه کی زراف ل پشت دهریایی یا هه لاتی، پیره میتر دشیا
 به له مین دی بینیت و هه روه سا بنی دهریایی و هنده ک ژ به نده ری به لاقبوی
 ب در یژا هیا لفینین ئافی ژی بینیت. روژ گه شتر بوو و ئاف د برسقی، هندی
 روژ بلند تر لی هاتبا تیشکین روژی ل سهر پرووی دهریایی نه وین ب چاقین
 وی دکه فتن دژوار لی دهاتن و پتر دئیشانندن وی ژی به له ما خوه دهاژووت
 بیی کولی بنیریت، نه و ژوورداد ل ئافی دنیری و ل دافا میزه دکر کا راست
 د تاریاتیا دهریاییدا نقوم بووینه. نه وی ژ هه می ده ما پتر داف راستر لیکن،
 نه فجا د هه ر پنیه کا تاریاتیدا شوک ئیک ل دووف ئیک ل ژفانی ماسیان بوون،
 ب دروستاهی ل وی جهی وی دقا، بو هه ر ماسیه کی ل هه ر پنیه کی مه له فانی
 دکرن نه وی دهیلا هنده ک ژ شوکا جهین خوه دگه ل پیلا ئافی ب گوهورن
 هنده ک جاران ل ده می ماسیقانان هزر دکر جهه ک سه د مه تران یی کووره،
 شوک شیست پیقه رین کووراتیی دادهیلا نه خاری.

نه وی د هزرا خوه دا گوت: به لی، دقیت نه زب تمامی سه خبیریا داقان

بکه م، ته گهر ئیدی من چبه ختین دی یین زیده تر نابن، به لی ما کی دزانیت؟
چیدیت ته فرۆکه بیت، ههر رۆژه کا بهیت رۆژه کا نوو یه، باشره مروّف یی
بهخت سپی بیت. دقیت ته ز پتر یی هشیاریم چ ده می بهخته کی باش هات
دی یی تاماده بم

نها رۆژ دوو به ژنا یا بلند بووی، و چافین وی نائیشن ده می ل رۆژه لاتئ
میزه دکه ت. ب تنی سی به له م د ئاستی دیتئیدا بوون، ل وی ده می ته وان دوور
و نزم دیار دکر ل نیزیکی به نده ری

وی د هزرا خوه دا گوّت: د ژیا نا من هه مییدا هه تا فا سپیده هیا چافین من
دئیشینیت، به لی هیشتا چافین من دباشن، ل ئیقاریا ته ز دشیم راست ل رۆژی
بنیرم بی کو تاری بین. ته و بهیز ترن ل ئیقاریا به لی ل سپیده هیا گه له ک ب ژانن
پشتی هنگی ته وی بالندی جه نگاوه ر دیت، خودانی دوو چه نگین رهش
یین دریزل ئاسمانی ل دور خوه دزقری، ته وی په رین خوه دانه پشت خوه و
ژووردا خوه داوه شانند، بله ز خوه د ئاقئیدا نقوم کرو دیسانل دور خوه زقری
پیره میړی ب ده نگه کی بلند گوّت: وی تشته ک دیت. ته و نه ژقه ستالی
دنیریت!

وی ب شیوه کی خوه راگر به له م هاژووت به ره ف وی جهی بالنده ل دور
خوه دزقری، وی له ز نه کر و ژیهل و ژووردا داقت خوه راست پاراستن
لی وی پیچه کی پیلین ئافی تیک ئینان و برن ژ بو وی چهندی دا کو ته و ب
دروستاهی نیچیرا خوه بکه ت بله ز تر ژوی چهندی ته و ا وی بقیت، ته گهر خوه
وی بالنده ژی بو خوه نه کر بیت نشان

بالنده به ز تر لیّهات و دوو باره ل دور خوه دزقری و شاپه رین وی نه دلشین،
پاشی ته وی خوه ژنیشکه کیفه نقوم کر، پیره میړی ته و ماسین کو دفرین دیتن کا
چاوا ژ ئافی فه ته قیان و بی هیفی ل سهر پرووی ئافی به لاف دبوون
پیره میړی ب ده نگه کی بلند گوّت: دولفینه، دولفینه کی مه زنه!

تهوی سهولین خوه دهیناندن د به له میدا، داڤه کا بچووک ژ پیشیا به له می ئینا
 دهری شوکه کا قه باره نافنجی کربوو به راهیک و ئیک ژ ماسیین «ساردین» پیڤه
 کربوو وهک خوارنه کی بو ماسیان وی د سهر پره خه کی به له میړا هاقیت و ب
 بورغیه کا خه له کفه د پستا به له میدا گریدا. پستی هینگی خوارنه کا دی یا ماسیا
 ب داڤیڤه کرو به رزکرل دور دا پیچکی ئالاندل به رسیه را پیشیا به له می پاشی
 تهو زفری و به له ما خوه هاژووت و ل بالندی چه ننگ دریژی رهش مه یزه کر،
 تهو بالندی نزم ل سهر پرووی ئافی ل نیچیری دگه ریا.

وی ل بالندهی میزه دکر، بالندهی خوه دداوه شانند و شاپه رین خوه
 ددانه پست خوه و خوه بن ئاف دکر، و ب شیوه کی به رفره شاپه رین خوه
 قه دهه ژاندن، نه دشیا ل سهر خوه زال بیت ده می ل دووف ته وان ماسیین د
 فرین دچوو.

بیره میری دیت ئاف ب ره ننگه کی نازک یا دوه رمیت ژ ته گه ری بلند بوونا
 دولفینه کی مه زن ده می تهو ل دووف ره فا وان ماسیان دکه فت تهوین دفرین د
 ئاف ئاڤیدا، و له زاتیا خوه زیده دکر ده می ماسیان خوه نقوم دکر.
 بیره میری د هزارا خوه داگوت: ته قه ره قده کا مه زن یا دولفینا یه و تهو د
 به ره لاقن، تهو ماسیین دفرن پیچهک بهخت یی هه ی بالندهی چ بهختین سپی
 نینن تهو ماسیین دفرن گه له ک د مه زن و بله ز دچن.

وی ته ماشه ی وان ماسیان دکر تهوین دفرن مینا په قینه کی دووباره و سی
 باره یی دهر دکه فن، و لفینین بالندهی د لاوازن وی د هزارا خوه داگوت: تهو
 ره قده ژمن دوور که فت و تهو بله ز یی دوور دچن، یان چیدبیت تهو به رزه بیم،
 یان ژی چیدبیت ماسیی من یی مه زن یی د ئاف واندا، پیدقیه ماسیی من یی
 مه زن ل جهه کی بیت.

نها عه ورین ل هنداف هشکاتی و هکی چیا یان بین بلند بووین، به رلیڤین
 ئافی ب تنی و هکی هیله کا دریژ و که سک یا لیها تی، دگه ل هنده ک گرکین ب

په ننگی شینه کی خولیکیفه ل پشت دیار دکه ن نوکه ئاف یا ب په ننگی شینی
 تاریخ، هند تاریا په ننگی وی وهکی په ننگی مور لی دهات. وی ژووردا
 مه یزه کره گیانه وه ریڼ سور یین گه له ک هورر نه وین کو دبیزنی هلاویستوک د
 تاریاتیا ئاقیدا، کو روژی رونا هیه کا سهر ددا. نه وی ل داقین خوه میزه دکر
 دا بینیت کا ژپهل و ژووردا دریکوپینکن د ئاقیدا، نه و گه له ک یی دلخوش
 بووب دیتنا هه لویستوکین مشه، چونکی نیشانه که بو هه بوونا ماسیان روژی
 رونا هیه کا سهر دروست دکر د ئاقیدا، نوکه روژ بلندتر یا هه لاتی، شیوی
 عه وران ل هنداف حشکاتی، نیشانا سه قایه کی باشه. لی پا بالنده نها ناهینه
 دیتن و چ تشت نه د دیارن ل سهر پوی ئافی ژبلی هنده ک پنین زهر یین
 که فزی و ده غه لین سهر پوی ده ریایی یین کول بهر ئافی په ننگی وان سپی و
 مور بووین ل نیزیکی به له می پقدانکین ب شیوی جه لاتینی و په ننگی که سک
 و سوری ب په ننگی کولاقین شهر که ریڼ پورتوگالی ب سهر ئاف دکه فتن، خوه
 دقولپاندن سهر ئاله کی و پاشی خوه دروست دکر نه فه، ب شادی ب سهر ئاف
 دکه فتن وهکی پقدانکا و ب ریشالوکین خوه یین دریز و کوژه ک و مور شینوارین
 خوه پینگافه کی ل پشت خوه د هیلان د ئاقیدا.

بیره میړی ب ئسپانی گوت: ئاقا پیس، تو یا ده همه ن پیسی.

نه وی ل وی جهی ساولین خوه ب سفکی دئینان و دبرن و ژووردا
 ل ئافی دتیری هنده ک ماسین په ننگا و په ننگ وهکی ریشالوکان د ئاقیدا
 مه له فانی دکرن و ل ده می نه و دلین پقدانکین بچووک دروست دکرن نه و
 د پاراستی بوون ژه هرا ده ریایی، به لی پا مروف ژی دپاراستی نه بوون، ل
 ده می هنده ک ژریشالوکان د مانه ب داقانفه و نویسه کاتی و په ننگی خوه یی
 مور د هیلانه ب داقانفه، ده می بیره میړی کاری خوه نه انجام ددا بقی جوری
 ژه هری پنین رهش و شین و بژان دال سهر دهستی وی و ملی وی دروست بن
 ههروه کی ژه هرا دارئالینکین ژه هراوی و دارمازین روژ ئاقای یین ژه هراوی

ده می مروفی دهنگیفن، نه ف تشتی ژه هراوی ژ «ثا فا پیس» و هسا بله ز د هین
و ب مروفی فه ددهن د ماوی چاف هلا نه ک و دانانه کیدا. (۱)

پهدانوکین که سک و سوری گه له ک د جوان بوون به لی پانه و خرابترین
تشت بوون د ده ریایدا. پیره میړی گه له ک د فیا لی بنیریت ده می کووسه لین
مه زن بین ده ریای نه و دخوارن کووسه لان نه و د دیتن و ژلای پی شیغه نیزیکی
وان دبوون، چافین خوه دگرتن و ب تمامی دچوون د کافلانکی خوه دا و
ریشالوکین وان هه می دخوارن پیره میړی د فیا ل کووسه لا بنیریت ده می نه و
پهدانک دخوارن و د فیا دگه ل بارو فان بچیت سه رکناری ده ریای داکوپین
خوه دانیه سه روان و گو ه ل په قینا وان بیت.

وی گه له ک هه ز ژ کووسه لین که سک و کووسه لین ده ریای د کر ژهر
جوانی و له زاتیو بهای وان بی گران وی د دلدا کووسه لین مه زن و بی ناقل
و سه در ژوک و خودانین زریپوشی زه ر و نه وین د کرنا نه فینیی (جوت بوون)
دا دسهیر نه د فیا نه و کووسه لین ب چافگرتی و که یفخوشیغه گیانه وه ری کو
د بیژنی خورتی جه نگا وه ری پورتوگالی د خوارن

هه رچه نده نه و بو گه له ک سالان د چو نیچیرا کووسه لان ب به له می، لی
نه وی هه سه کا سوفیگه ری دگه ل وان نه بوو. بو وان هه میان ب خه م دکه فت،
هه تا بو پارچا پشته وان یا وه کی ده پی و مینا به له می دریژ و گرانی وان ئیک ته ن
پرانیا خه لکی د دل ره ق بوون دگه ل کووسه لان، چونکی دلی کووسه له ی بو
ماوی چهند ده مژ میړا لیدده ت پشته دهیته قه دکرن و که لاشتن به لی پیره میړی
د هزرا خوه دا گو ت: من ژی هه روه سا دله کی وه کی بی وان بی هه ی و ده ست
و پین من ژی وه کی بین وانن وی هیکن سپی دخوارن داکو پی ب هیژ

(۱) پیره میړی ب ئسپانی گو ت، کو مه به ست ژ ثا فا پیس (agua mala) ده ریایه، وه ک کرب ژیفه بوونه ک
دگو تی

بکه فیت. وی ب درېژا هیا هیفا ئاداری ئه و دخوارن داکو بو ئه یلولی و تشرینا ئیکې بو گرتنا ماسیین مه زن ب هیز بکه فیت.

وی ههروه سا هه رپوژ پهر داغه کی دوهنی میلاکا سهیه ماسیان (شارکان) فه دخوار ژ بهرمیلا مه زن ئه و ا دکولکی و یفه، کو گه له ک ماسیقانان ئه و کولک هه بوون، ئه وین که لوپه لین خوه تیدا فه دشارتن گه له ک ماسیقانان که رب ژ تاما وی فه دبوون، به لی ئه و نه یا خراب بوول وی ده مژمیرا ئه و ژ خه و رادبوو و گه له ک یا باش بوو بو پاراستنال دژی سه رمایی و بو هشیاریی و پاشی بو چاقان نوکه پیره میړیی ل سه ری دنیریت و ئه و بالنده یی ل دور خوه د زفریت فه.

پیره میړی ب ده نگه کی بلند گوت: ئه وی ماسی دیت. چ ژوان ماسیا ئه وین دفرن ل سه ر روویی ئافی نه دکه فتن و چ خوارنا ماسیان ژی ب وارا وهرنه ببوو. به لی پا ماسی (تونا) یی بچووک بلند دبوون ناف هه وای و سه روسه رد زفرین فه د ناف ئافیدا، ماسی (تونا) مینا ره نگی زیفی د برسقی ده می روژی لیددا. ده می ئه و نقوم بوون د ئافیدا ئیک ل دوو ف ئیک بلند دبوون و خوه ب ئیک ئاراسته د هافیتن و ئاف فه دکیا (د ژه نی) و خوه ب بازین دریز د هافیترت ل دوو ف خوارنی و ل دور د زفرین ولی دخورین

پیره میړی د هزرا خوه دا گوت: ئه گه ر ئه و ب له ز نه چن ئه ز دی وان گرم وی ل کومین وان دنیری ده ما وان کاری خوه ئه نجامددا، کو ئافی سپی دکر. نوکه بالنده یی نقوم دبیت ژیریا ئافی و وان ماسیا دگرتت ئه وین ژ ترسان نیزیکی روویی ئافی دبن.

پیره میړی گوت: بالنده مه زنتین هاریکاریه. پاشی ئه وی دا فا پاشیا به له می ل بن پی خوه باش گریدال وی جهی وی دا ف پیفه چه ماندین، ئه وی سه ولین خوه بن ئاف کرن، و هه ست ب له رزین و کیشانا ماسی (تونا) یی بچووک کر ل چاخی وی دا ف ب موکومی گرتین و ده ست پیکری هه لکیشیت، له رزین

زیده بوو چاخی وی هه لکیښای، نه وی پشته کاشین یا ماسیه کی و ئالین وی
 بین زیرین د ئاښدا دیتن ژ بهری نه و بچیت بو لایه کی دی بی به له می وی خو
 د پستا به له میډال بهر تافی درپژکر، وی ب چاقین خو بین مه زن و گیل رځ و
 رځ بهری خو دایې ده می ژیا نا وی ماسی ب دو ماهیک دهات ولسه رده بی
 به له می دگه فزی و کوریا وی یا ده لال ب له ز ده ژیا. پیره میړی ژ دلپه بوون
 دده پنا سه ری وی و له شی وی، لی هیژ دله رزی ل بن سیه را پاشیا به له می
 پیره میړی ب ده نگی خو بی بلند گازی کر: ماسی «ئه لباکور» نه وی
 تو مکه کی گه له کی لاو بیت و کیښا وی ژی دی بیته دهه پاونده

بیرا وی نه دهات کا که نگی بوو ئیکه م جار وی ده ست ب ئاخشتنا ب
 ده نگ بلندی ده ستیځری ل ده می کو نه وی بی بتنی ل روژین بهری ده می
 نه وی بی بتنی نه وی ستران دگوتن، هنده ک جارا ب شه فی ژی ده می نه وی
 ب تنی د به له ما گرتنا کو و سه لاندال ده مژمیرا خو د نیری و ستران دگوتن
 دبیت نه و ب ده نگی بلند د ئاخشت ده می بی ب تنی یان ژی ده می کورپی
 نه و دهیلا لی بیرا وی نه دهات. ده می نه و و کورک پیکفه ل نیچیرا ماسیا،
 ب تنی د ده مین پیدفیدا نه و دگه ل ئیک د ئاخشتن نه و ب شه ف دگه ل ئیک و
 دوو د ئاخشتن یان ژی ل ده می بارو فیه و سه قا بی خراب. وان هزر دکر نه گه ر
 نه و ژقه ستا د ده ریایدا نه ئاخشتن ب خیرتره و پیره میړی هه می ده ما هزر دکر
 ریزگرته بو ده ریایی. به لی پانوکه نه وی هزرین خو گوتن ب ده نگه کی بلند و
 گه له ک جاران نه وی دوو باره دکرن ل ده مه کی کو که سه ک نه ل ویری بوو بی
 نه ئارام بیت.

وی ب ده نگه کی بلند بو خو دگوت: نه گه ر هنده کا گو هل من بیت کو نه ز
 بی ب ده نگه کی بلند د ئاخشم، نه وی هزر که ن نه ز بی دینم. به لی نه ز نه بی
 دینم، بو من نه خه مه. زه نگینا را دیو بین هین و بو وان د ئاخشتن د به له ماندا و
 به حسی یاریا «به یسبولی» بو دکن

وی بو خوه هزر کر و گوټ: نوکه نه ده می «به یسبولی» یه، نوکه ده می
هزر کرنا ئیک تشتیه کو نه ز ژ بو خاترا وی تشتی یی هاتیم سهر دونیایی، چیدبیت
ئیکی گه له ک د ناف کو ما واندا هه بیت.

ئه وی د هزرا خوه دا گوټ: من ئیکا فه مای گرت ژ وان ماسین «ئه لباکور»
ئه وین خوارن دخوار به لی وان ل دوور و بله ز کاری خوه نه نجامدا. پاشی
گوټ: هه می تشت ئه فرۆکه ل سهر پرووی ئافی یی بله ز بهر ب باکوری
روژ هه لاتی دچن، ئه ری دبیت ئه فه ده مه کی پروژی یی تایبته بیت؟ یانژی
نیشانا سه قایه کی بیت کو نه ز نرانم؟

نها ئه و نه شیټ که سکا تیا کنارین دهریایی بینیت ژبلی گوپتکین گرکین
شین کو سپی دیار دکرن، هه روه کی گوپتکین به فری گرتی، هه روه سا عه ورین
وه کی چیا یین به فری یین بلند یی ل هنداف وان. دهریا گه له ک یا تاری بوو
و رونا هیا که سک و سوری د ئافیدا دروست دکر. نوکه بی هه ژمار پنین
هه لایستوکان ل سهر ئافی دهاتنه دیار کرن ژ ئه گه را روژا بلند، ئه و مینا که سک
و سوره کی مه زن دکوور اتیا ئافا شیندا دروست دبوون پیره میړی ل دافین خو
دنیړی راست دچوون د ئافیدا، ئه و ئافا ب میلا کوور.

ماسی «تونا»، ماسیقانان دگوته هه می جوړین ماسین ب وی ته رزی
ماسی «تونا»، و ب تنی ب نافی وان یین دروست ئه و ژیک دفا قارتن، ل
ده می ئه و دهاتن بو فروتنا وان یان کرینا وان دا بکه نه تومک و دووباره بکه نه
د ئافیدا فه. نوکه پیره میړی هه ست بی کر کو روژ گه له ک یا گه رمه ب رییا پاتکا
خوه، خوه د ناف قرمیچکین پاتکا ویدا دچوو خواری ده می وی به له م د
هاژووت.

وی د هزرا خوه دا گوټ: ئه ز د شیم بلقم، بنقم و دافی ل دور تبلا خوه یا
بی یا بهرانا ب ئالینم داکوژ خه وی رابیم، به لی ئه فرۆ روژا هه شتی و پینجیه
دقیت ئه ز نیچیرا خوه باش بکه م

پاشی نه ول داڤین خوه نیری، دیت ئیک ژ داڤین وی یین ب دارکی که سک
 و تووژفه یا نقوم بووی
 وی گوت: بهلی بهلی ئی ئی و پاشی نه وی سه ولین خوه دهیناندن و بهلم
 هاژووت بی ی کو بهلم ل جهه کی ب هلنگفیت. نه وی ب شیوه یه کی نهرم
 داڤ د ناههرا تبالا بهرانا و تبالا شه هدیرا گرت ب دهستی خوه بی راستی
 نه ههست ب پهستانی دکر و نه گرانیه کی هه ما وی ب سفاکاتیفه داڤا خوه
 هلکیشا. پاشی دووباره هاته فه، نه فی جاری هه لکیشانه کا ده مکی بوو،
 چ تشتین گران و رهق نه بوون نه وی ب دروستاهی دزانی کا نه و چه هزار
 پیه ریټ کووراتی (فاوم) ماسی «مارلین» ماسی «ساردین» دخوار، نه وی ب
 سه ری خاری شوکیفه هاتیه پیچان و ب دهستی ب سه ری ماسی «تونا» بی
 بچووکفه هاتیه گریدان

پیره میری داڤ ب ههستیاری و نازکی و نهرمی ب دهستی خوه بی
 چه پی هه لگرت، و ژ دارکی فه کر. نوکه نه وی هیلا ماسی د ناڤ دهستین ویدا
 ده رکه فیت بی کو ههست ب نه نارامیه کی بکه ت.

وی د هزرا خوه داگوت: ل فی دووراتی، دقیت نه و گه له ک بی مهزن بیت
 ل فی مه هی. نه ی ماسیو فیجا وان بخو، وان بخو. هیفی دکم وان بخو. نه و
 چه ند ب تام و نوونه! کو تو شهش هزار پیا دینی ئاڤا ته زی و تاریدا. بزفره فه ژ
 تارین، بزفره فه وان بخو.

وی ههست ب هلکیشانه کا سفک و نازک کر و پاشی ههست پی کر پیچ
 پیچه کیشان گراتر لیها ت، گه له ک یا ب زه حمه ت بوو کو سه ری ماسی
 «ساردین» ژ چنگالی فه بیت، پاشی چ چینه بوو.

پیره میری ب دهنگه کی بلند گوت: دی یه لا، دووباره بزاقی بکه، ب تنی
 بهین بکی، ما نه و نه دجوانن؟ نوکه باش بخو و پاشی من بو ته ماسی «تونا» بی
 ئینای، نه و دگران و جوانن، شهرم نه که نه ی ماسی بخو.

ټه وی خو له هیڅی گرت و داف د نابقه را تبالوی یا بهرانا و یا شه هدیدا
 بوو، لی د نیری و ل دافین دیژی د نیری د هه مان دهمدا، چونکی چیدبوو
 ماسی مه له فانی بوژپهل و ژووردا کربان و پاشی دوو باره ب هه مان نازک و
 ههسته و هر داف هه لکیشان

پیره میړی ب دهنگه کی بلند گوت: ټه و دی بو خو ماسی ب جنگالیفه
 هه لگرت، ټه وی خودا هاریکاریا وی بکه دا ټه و بو خو هه لگرت. هه رچه نده
 وی نه هه لگرت و چوو، پیره میړی هه ست پی کرکو چ تشت نینه.
 پیره میړی گوت: ټه و نه شیت بچیت، ب سه ری عیسی ټه و نه شیت بچیت،
 ټه و دی زقریته فه، چیدبیت بهری نوکه ټه و پی مای ب چنگاله کیفه و بیرا وی
 ل وی چنگالی دهیت.

پاشی وی هه ست ب ده ست کرنه کا ب سه نگا دافی کر و گه له ک که یفا
 وی هات.

پیره میړی گوت: فیجا دورا ویه، ټه و دی شوکی گرت. وی هه ست ب
 که یفخوشی کر ژبه رکو هه لکیشانا وی یا ب سه نگ بوو، و پاشی وی هه ست
 ب تشته کی رهق کر ل سه ر دافی و گرانیه کا نه باوه ریپکری. ټه فه کیشا ماسیه
 و ټه وی هیلا داف ب خشیه بنی، بنی. ټه و دافا مای ب ټیک ژ وان دوو
 دایچکانفه فه کر. وه کی داف د چوو خاری، و بسفکی ل سه ر تبلین پیره میړی
 د حولیسی، وی هیشتا هه ست ب کیسه کاگران دکر، هه رچه نده په ستانال سه ر
 تبالوی یا بهرانا و یا شه هدی نیری بوو هه ست پی نه که ت.
 پیره میړی گوت: ټه فه چ ماسیه! نوکه یا ب ده فی و یفه خاربووی و ټه و پی
 پیفه دهه ژیت.

ټه وی د هزرا خو هه دا گوت: پاشی ټه و دی زقریت فه و دی داعووریت.
 ټه وی ټه و تشته نه گوت ژبه ر وی یه کی کو دزانی ټه گه ر ټه و تشته کی باش
 بیژیت چیدبیت پروو نه ده ت. ټه وی دزانی کا ټه و چهند ماسیه کی مه زنه. ټه وی

ہزرا ہندی دکر دہمی ٹہود تاریا تییدا و ماسی «تونا» د دہقی ویدا ژ ئالی
 چہ پی بوی راستی دینیت و دہت. دوی خولہ کییدا وی ہہست ب پراوہ ستانا
 وی کر، بہلی ہیشتا ہہست ب کیشا وی یاگران دکر پاشی کیشا وی ہیشتا
 گرانتر لیہات و پیرہ میری ژی داف پتر بہردا. وی پہ ستانا وی ب تلاخوہ یا
 بہرانی و شہ ہدیفہ گریدا بو ماوی خولہ کہ کی و ہہر کیشا ماسی راست بو
 خواری زیدہ دبوو.

پیرہ میری گوٹ: وی گرت، نوکہ ٹہز دی ہیلیم ٹہو تیر خارنا ب شوکیفہ
 بخوت.

وی داف بہردا و ل سہر تبلین دہستی وی پی چہ پی خشیا ہہ تاگہ ہہشتی
 خاری، و بلہز سہری دافین بہردای بین ہہردوو داپیچکین ماین پیگفہ گریدان
 پشتی ہینگی دافین ہہردوو داپیچکان ب سہر یادیفہ گریدا. پیرہ میری گوٹ:
 نوکہ ماسی پی نامادہیہ، نوکہ ماسی چل و سی پیفہ رین کووراتی ژ دافین
 داپیچکی نہ فہ کری ژی بین ماین، ہندی وی بکار ئینا بین ہندی دی بین ماین
 نہ فہ کری

وی گوٹ: پیچہ کا دی ژی بخو، تیر بخو! بخو ہہ تا سہری چنگالی بچیت د
 دلی تہرا و تہ ب کوژیت. د ہزرا خوہ دا گوٹ: ب ساناہی ب سہر ئاف بکہ فہ
 و بہیلہ رومہ کنی ل تہ بدہم گہ لہک باشہ. ٹہری تو پی بہرہ فہی؟ توج جارا
 نہ کہ تہ سہر میزی؟

ب دہنگہ کی بلند گوٹ: ٹہا نوکہ! پیرہ میری ہہردوو دہستین خوہ ب
 ہیژل دافی دان و گہزہ کی داف بہرہ فہ خوہ فہ ئینا، و پاشی دہستین خوہ
 دووبارہ و سی بارہ لیدان فہ، و ب ہمی ہیژا زہندین خوہ و دگہل سہنگا
 گرانیا تہوہری لہشی خوہ ہاتی ہہردوو زہندکین وی ل دوو ف ٹیک ب دافیفہ
 دہہ ژیان

چ چینہ بوو! و ماسی ژی ہیڈیکا دوورکہ فٹ و پیرہ میر نہ شیا وی ملیمہ کی

ژی بلند بکته. دافین وی گهلهك ب هیز بوون، بو ماسین گران هاتون
چیکرن. وی وهریس دهینا سهر ملین خوه ههتا کو وهریس باش تنگری و
چیکین ئافئی ژئی فرین پاشی ماسی دهست ب فیشینهکا هیدیکا د ئافیدا کرو
پیره میری هیشتا نه و لاو گرتبوو، وی خوه مکوم کر به رامبهری نیازا وی و خوه
چه ماند فه بو کیشانا وی، به له می هیدی هیدی دهست ب لئینی کر به رهف
روژ ئافایفه.

ماسی بهرده وام دچوو، نه و ههردوو پیکفه هیدی هیدی به رهف ئافهکا
ئارامفه دچوون شوکین دی هیشتا د ئافیدا بوون به لی چ پیفه نه بوو. پیره میری
ب دهنگه کی بلند گوت: خوزی کورک ل فیژی با، نه زیی دهیمه کیشان بولایی
ماسی و نه زیی سنگین ئاسنی یین به له می د کیشم. نه ز دشیم دافا گریدهم به لی
پا نه و دی شیت فهکته. د فیت نه ز وی باش بگرم هندی دشیاندا بیت و دافئی
ل دوو ف وی بهردهم ده می نه و پیدفی دبیتی سوپاس بو خودی نه و راست
یی دچیت و ناچیت خاری. نه ز دی چکه م ده می نه و بریاری بدهت به رهف
خاری بچیت، نه ز نزانم. نه ز دی چکه م ته گهر وی قهره بالغ کر و مر، نه ز نزانم
به لی نه ز دی هه رتشته کی که م، چونکی گهلهك تشتین ههین نه ز بکه م
وی داف ئیخسته پشتا خوه و ژووردال ئافئی نیری، به له م ب شیوه یه کی
موکم به رهف باکووری روژ ئافایفه دچوو.

پیره میری هزرکر: نه ف یه که دی وی کوژیت، نه و نه شیت بهرده وام هوسا
بمینیت، به لی پشتی چار ده مژمیرا ماسی هیشتا مهله فانی ب مکومی دکرن د
ده ریاییدا، و به له م ل دوو ف خوه دکیشا، پیره میری ب شیوه یه کی موکم داف
گرتبوو ب رییا ملی خوه.

وی گوت: نیفرۆ بوو ده می من نه و نیچیر کری، و هیشتا من نه و نه دیتیه.
به ری نه و ماسیی نیچیر بکته، کولافی خوه یی حیسیلی ب شیوه یه کی موکم ل
سهر سهری خوه گفاشتبوو، و کولافی نه نیا وی نخاقتبوو. نه و گهلهك یی تیهنی

بوو، که ته سهر چوکین خوه وی هشیار بوول سهر نه هه ژاندنا دا فان هندی
شیای چوو بولای پاشیا به له می، دا بشیت ب دهسته ک بگه هیت ئامانی ئافئ
دهری ئامانی ئافئ فه کر و پیچه ک فه خوار پاشی بیهانا خوه د پاشیا به له میدا
فه دا، روونشته سهر سنگی نه لف و بیهانا خوه فه دا و پیکول کر هزرا نه که ت لی
بتنی ئارام بیت.

پاشی ل پشت خوه نیری و دیت چ پارچین هسکاتی د دیار نین د
هزرا خوه دا گوت: چ جیاوازی نینه، نه ز هه می ده ما دشیم ل بهر چریسکین
«ها فانا» بهیم د ئافیدا. (۱) پتر ژ دوو ده مژمیرا یین ماین روژ ئافا بیت و به لکی
ماسی ده رکه فیت بهری روژ ئافا بیت. نه گهر نه، چیدبیت نه ول ده می هه لاتنا
هه یفی ب سهر ئاف بکه فیت. نه گهر نه، چیدبیت نه و سهر ئاف بکه فیت دگه ل
روژه هه لاتنی. هیشتا فرکی نه ز نه گرتمه و نه ز هه ست پی دکم پی بهیزم. نه وه پی
ده فی وی که فیه شوکی. به لی چ ماسیه که هوسا من دکیشیت! فیابا وی ده فی
خوه ب دا فیقه گرتبا. خوزیکا من نه و دیتبا، خوزیکا من نه و ب تنی جاره کی
دیتبا، دا من زانیا کا نه فه چ تشته بهر هنگاری من دبیت.

وی شه فی هه می ماسی نه ریکا خوه و نه ژی ئاراستی خوه گوهارت، نه و
وه سا دوور چوون هه تا پیره میړ دشا ب نیرینا ل ستیرا بزانیته. پشتی روژ ئافا
بووی گه له ک سار بوو و ساکوپی پیره میړی پی زوها و ته زی بوو ب پشته وی و
دهست و پین و پین کالقه. ب روژی وی میده کا ب سهر سندوقا خوارنا ماسیانقه
دانا بوو بهر هه تافئ دا زوها بیت. پشتی روژ ئافا بووی، ل دوور ستوی خوه
ئالاند و ب پشته ویدا هاته خواری و ب هشیاریقه ل سهر دا فین خوه کار
دکر نه وین وی گافی ل سهر ملین وی. نه و میده که مینا بالگه هی لیها تبوول
ژیر دا فین ل سهر ملین وی پیره میړی ریبه ک دیت دا د پاشیا به له میدا پال

(۱) ها فانا پایته ختی کوزایه.

بدهت و ل ویرئ گه له ك نارام بیت. نه و جهه ب راستی پیچه کئی یی نه خوش
intolerable بوو، به لئ وی وه سا هزر دکر کو گه له ك جهه کئی نارامه. پیره میړی
بو خوه هوسا هزر کر و گوت: نه ز نه شیم چ ل وی بکه م و نه و ژی نه شیت چ ل
من بکه ت، نه ل دوور و نه ل نیریکه.

ناقبهینه کئی پیره میړ را بوو سهر پین خوه و د لایه کئی به له میدا میست و ل
ستیرا میزه دکر وړیا خوه ده ستیشن دکر. دا ف ب رهنگه کئی فوسفوری دیار
دبوون و هیلا وان ژ نافی راست بو ملی پیره میړی دچوو. نه و هیدی هیدی
پیکفه یی دچن و گه شاتیا «هوفانا» ژی وه سا بهیز خوه یا ناکه ت. نه فجا وی
زانی کو پیلین نافی یی وان به ره ف روژ نافی ف دگوهیزن. نه گه ر من گه شاتیا
«هافانا» ژ ده ستدا رمان پیی نه وه نه م یی به ره ف روژ نافی د چین. نه گه ر ژی
ماسی ب ناراستی خوه یی دروست چوو، دقیت نه ز ماوی چهند ده مژ میړین
دی وی (گه شاتیا هافانا) ببینم من هزر د یاریا «به یسبول» یدا دکرن کا چه و
نه فرؤ هاتیه د گوره پانا قاره مانیدا. دی یا ده لال بیت نه گه ر نه ف یاریه ب
رادوی پی بهیت کرن پاشی وی د هزرا خوه دا گوت: هزرا ته بلا هه می ده مال
سهر (نیچیرا) ته بیت، هزرکه کا توچ دکه ی، خوه خشیم نه که.

پشتی هینگی ب دهنگه کئی بلند گوت: خوزی کورک ل فیړی با، دا نه و
هاریکاریا من که ت و دا وی نه ف یه که دیتبا.

نه وی دا هزرا خوه: نابیت که سین ته مه ن پیر ب تنی بمینن، به لینا بیت ری
ژی لی بهیت گرتن. دقیت نه ز بینم بیرا خوه ماسیه کئی «تونا» بخوم دا نه ز بهیز
بمینم ژ بهری نه و فی بارودوخی بشیلینیت. وی بو خوه دگوت: ژبیر نه که، نه یا
گرنگه کا نه و ته دقیت تو بخوی ل سپیده هیا چه ندا بچویکه!

د ده می شه فیدا دوو دولفین هاتن ل دور به له می زفرین و کاله میړی گوهل
گولول بوون و کفکفا وان دبوو. نه و د شیا جودا هیی بکه ت د ناقبه را واندا ب
رینکا کفکفی، کفکفا ب هوسه و قه ره بالغ یا یی نیر بوو، کفکفا ب ناخینکفه

یا یی می بوو.

پیره میړی گوټ: ټهو د باشن، یاریا و ترانا دکهن و حهز ژئیک دکهن، ټهو
برایین مه نه وه کی وان ماسیا ټه وین د فرن.

پاشی وی دهست ب خه ما کر بو وی ماسیی مه زن ټه وی وی نیچیر کری
ټه وی د هزارا خوه دا گوټ: ټه ویی شه نکه و یی سهیره، کی دزانیټ کا ته مه نی
وی چه نده، من چ جارا ماسیه کی هنده ب هیژ نه گرتیه، چ ماسی ژی هوسا
سهیر نه خه بتینه، دبیت ټه و گه له ک یی هوشمه ند بیت بو خوه هافیتنی و ټهو
دشیت من ویران بکهت ب ریکا خوه هافیتنی یان ب بزاقا هوفانه. دیسان
چیدبیت ټه و بو گه له ک جارا مایه ب شوکانفه و ټهو دزانیټ کا دی چه و
شهری دگه ل فی چه ندی کهت. ټهو نزانیت ب تنی زه لامه ک یی ل دژی وی
راوهستیای و نزانیت کو ټه ویی پیره ژی. به لی ټه و چند ماسیه کی مه زنه! و کا
ټه و دی ل بازاری چ ب دهست منفه ټینیت ټه گه رگوشتی وی یی باش بیت.
وی وه کی میرا شوک گرت و وه کی میرا کیشا و چ به هانه د شهری ویدا نه بوون
پیره میړی گوټ: من دقیت بزانه کانن وی پلانه ک هه یه یان ټه و ژی وه کی من
بیچاره بوویه؟

بیرا وی هات ل ده می وی ژ جوته کی ماسیی «مارلین» ټیک ژ وان نیچیر
کری. ماسیی نیر هه رده م ده لیفی ددهت ماسیی می بهری وی خوارنی بخوت
و بهری وی بهیته نیچیر کرن. هه روه ها ټه و ا می شه ره کی ترسناک و هوفانه و
یی ب هیفی دکهت دا زوو خوه قورتال بکهت. یی نیر هه رده م دمینیت دگه ل
وی دبه ر دا فانرا د بورت و نیژیک کی پرووی ټافی ل دور وی د زفریت. ټه و
وه سا نیژیک د راوهستا، پیره میړ د ترسیا ټه و دافی ب کوریا خوه یا تیژ بپریت،
ټه و کوریا وه کی شالوکی ب قه باره و شیوی خوه فه. ده می پیره میړی رومه ک ل
وی دای، و دهینایه وی ب شیر، کو وی شیره کی زراقو وه کی کاغه زی پان
و په خین وی وه کی رهنده شی تیژ هه لگرتبو و ل نیقه کا سه ری وی دای هه تا

رهنگی وئ مینا رهنگی پستا خودیکی لیھاتی. پاشی ب هاریکاریا کورکی
 نهو بلند کر و دانا سهر دهپی، ماسیا می ل دوورمانین بهله می راوهستا. ده می
 پیره میړی داف پاکژ دکر و روما خوه بهرهه ف دکر، ماسیا نیر خوه بلند دکر بو
 ناف هه وای ل ثالیه کی بهله می، دا بینیت کا ماسیا می ل کیفه یه و پاشی کوور
 چوو خواری جووت پهرین مینا رهنگی هه لالاب سینگی وئ یی پانغه بوون،
 هیلین رهنگی هه لالان بهر فرهه ل سهر له شی وئ دیار دکر و نه و گه له کا جوان
 بوو. دهاته بیرا پیره میړی کو نه و یی راوهستیای بوو.

پیره میړی د هزارا خوه دا گوټ: نهو خه مگینترین تشت بوو. من د ژیا نا
 خوه هه مییدا تشتی و هسا نه دیت بوو. هه روه سا کورک ژی خه مگین ببوو، مه
 داخوازا لیبورینی ژئ کر و مه نه و دهمل دهست شه ق کر.

نهوی ب دهنگه کی بلند گوټ: خوزی کورک ل فیړی با. وروونشته خواری
 ل دهو روه رین ته ختی پستا بهله می، و هه ست ب هیزا ماسی مهن دکر ب
 ریکا وئ دافی نه و دهینای سهر ملین خوه، ماسی ب مکومیفه بهرهه ف هه ر
 جهه کی وی دهه لبرارت دچوو.

بریارا وی نه و بوو بمینیته دکووراتی و تاریا تیا ثا فیدا دوور ژ سنورین داف
 و خه فک و کهره ستین خاپاندنی. بریارا من نه و بوو نه ز بچم ویری دا وی بینمژ
 دهرفه ی هه می مرو فان ژ دهرفه ی هه می مرو فین جیهانی. نوکه نه م بین پیکفه،
 ژ نیفر و وهره، و کهس نینه هاریکاریا ئیکی ژ مه بکه ت.

وی د هزارا خوه دا گوټ: پیدفی بوو نه ز نه بیام ماسیگر، بهلی نه ف هه نه و تشته
 نه وئ نه ز بو ژ دایک بویم ب راستی دقیت نه ز ژبیر نه که م «تونا» یه کی بخوم
 پستی دونیا روهن دبیت.

هندهک جار ان بهری روژ هه لاتی تشته کی شوکا ل پشت وی دگرت،
 نهوی گو ه ل شکه ستنا داری دبوو و داف ژی سهر دکه فته سهر لیفین بهله می.
 د تاریا تییدا وی کافلانکی کیرا خوه سست کربوو، و هه می فشارا هه لگرتنا

ماسی ئیخست بوو سهر ملی خوه یی چه پی. وی خوه بو لایی پشتی چه ماند
 و نهو داڤا که قتی سهر لیقین به له می فه کر و بری، داڤا ژ ره خ خوه فه زی
 بری، د تاریاتییدا سهری دایچکین نه فه کری ژی بهردا. ب شاره زای کاری
 خوه ب دهسته کی نه چامدا، ده می گریک گریددان پیه کی خوه دهینا بوو سهر
 دایچکان دا بگریت. نوکه وی شهش دایچکین نه فه کری یین ماین و دووین
 دی هه بوون ژ ههر شوکه کی نه وین وی نه فه کرین و دوو ژوان دایچکان نه وین
 پیکه گریداین و ماسی پی گرتی

پشتی دوونیا روهن بووی، نه وی د هزارا خوه دا گوت: دقیت نه ز نه وی
 شوکا چل پیقه رین کووراتیی ده ربیخمه و ههروه سا بپریم و نهو دایچکین
 نه فه کری پیقه گریدهم، بقی یه کی نه ز دی دوو سه د پیقه رین کووراتیی ژ دهست
 دم ب ژ دهستدانا شوکین کاته لونیین باش و روم و دا قین سهره کی. نه و دی ل
 جهی وان هیته دانان به لی کی دی ل جهی فی ماسی هیته دانان نه گهر نه ز
 هنده ک ماسین دی نیچیر بکه م و نهو خوه ژ دا قی فه که ت؟ نه ز نزانم کا نه فه
 چ جو ره ماسیه کو نه ف شوکه نوکه گرتی، چیدبیت ماسی «مارلین» بیت یان
 ماسی دفن در ژووک بیت یان ژی سه یه ماسی بیت. چ جارا من ههست ب
 وی نه کره، دقیت نه ز زیکا خوه ژ وی قورتال بکه م

بدهنگه کی بلند کره گازی: خوزی کورک ل قیری با.

پاشی بو خوه هزر کر و گوت: لی کورک ل ده ف ته نینه و تو یی ب تنی،
 تاری بیت یان نه تاری بیت باشتره نوکه تو کارل سهر دا قین دو ماهی بکه ی و
 پاشی بری و نهو ههردوو دایچکین دا قی یین ماین پیقه گریده ی

قیجا وی نهو چه نده نه چامدا، به لی یا ب زه حمهت بوو د تاریاتییدا،
 جاره کی ماسی ژی شلقه ک ل خوه دا و پیره میر بو خاری کیشا، ل سهر رووین
 وی برینه ک چیکر، خوون ژ بن چاقی وی ب سهر رووی ویدا پیچه کی هاته
 خاری لی نهو خوونه مهیی و هسک بوو بهری ب گه هیته نه رزنکا وی نهو

چوو د پښتا به له میډا و پالا خوه دا ده بی و بیهنا خوه فه دا. میډه ک راستکرو
ب هشیاریفه کار ل سهر دافی کر ثهوا راست د سهر پارچه کا نوو یاملی ویرا
دچوو، و ئاسنی پراوستانا به له می ژی دانا سهر ملین خوه ب هشیاری هه ست
ب کیشانا ماسی دکر و پاشی ب رییا دهستی خوه هه ست ب پیشفه چوونا
به له می د ئا فیدا کر.

د هزارا خوه دا گوټ: نه ز دفکر م کا وی چ کر به هوسا داف خوه هر بووی
فیا با داف د سهر گرکین مه زن بین پښتا ویرا حلویسیبان، پشتراستم کو پښتا وی
وه کی یا من هه ست ب ئیشانی ناکه ت، به لی پا ئه و نه شیت ئه فی به له می بو
هه تا هه تایی ب کیشیت، نه یا گرنگه کا ئه و چه ندی مه زنه. نوکه نه ز بی ژ هه می
تشتا پښت راست بوویم نه ویندی بو من ئاریشا چیکه ن، و من هیشتا دافین
مه زن بین نه فه کری بین ماین زه لام دشیت فان هه می تشتان بخازیت.

ب نه رمی کرگازی: نه ی ماسی، دی مینم دگه ل ته هه تا نه ز بمرم
پاشی گوټ: نه ز باوهرم نه وژی دی مینیت دگه ل من وی خوه ل هیفی
گرت بیته رونا هی، به ری روژ به لیت گه له ک سار بوو. نه وی پالا خوه دا ده بی
دا گهرم بیت. پیره میری د هزارا خوه دا گوټ: نه ز دشیم فی چه ندی نه نجامده م
هندی نه وژی بشیت. ل ده می بوو به رونا هی، داف د کوور اتیا ئا فیدا دریز
بیوون ل ده می پیچه کی تیروژکین روژی ده رکه فتین د سهر ملی راستی بی
پیره میری پرا، به له م ب به رده وامی دچوو.

پیره میری گوټ: نه و بی به ره ف باکووری دچیت و پیلین ئافی دی مه
دوور ئیخن به رب روژ ئافای پاشی پیره میری د هزارا خوه دا گوټ: خوزی نه و
ئاراستی لفینین خوه دگه ل بین پیلین ئافی لی بکه ت. به فی چه ندی دی وه سا
دیار بیت کو نه و بی مانده.

ده می روژ پتر هه لاتی، پیره میری د زانی ماسی مانده نه بوو به. ب تنی
نیشانه کا دی یا هیفی هه بوو، سهر نشیفا دافی وه سا دیار دکر کو ماسی بی

مهله فانا دکهت د کووراته کا کیتردا. رامانا وی ته و نینه کو ته و دی خواهه
هافیژیت. بهلی چیدبیت ژی وه بکهت.

پیره میری گوټ: یا خودی بهس ته و خواهه بهه لافیزیټ. من تیرا وی داڤ
یین ماین کو ته زوی پی ب هه لایسم چیدبیت ته گهر ته ز پهستانی ل سهر وی
زیده کهم پیچه کی ته و ب ئیشیت و خواهه ب هافیژیت، پیره میری بو خواهه هوسا
هزرکر. نوکه دونیا روژه بلا ته و خواهه پافیژیت و ته و کیسکی ب ههستی پشتا
ویقه دی پر بیت ژ هه وای ته فجار ته و نه شیت کوور بچیه خار یول کووراتی
ب مریت.

وی پیکول کر پهستانی زیده کهت، لی داڤ ب لیفا بهله میقه ته واهاتی
شکاندن ئالزی. ژوی ده می وی ماسی گرتی وهره وی ههست ب زه حمه ته کا
مه زن دکر ده می پشتا خواهه دچه ماند و ماسی دکیشا، دزانی کو ته و ئیدی
نه شیت چ زه حمه تا دی پیقه بهت. د هزرا خواهه دا گوټ: دقیت ته ز چ جار وی
نه جنقینم، ههر جنقینه کا فییکه فیت دی جنگال پتر وی شه ق کهت ول ده می
ته و خواهه د هافیژیت چیدبیت جنگال ژ ده فی وی فه بیت. ههر چا و ابیت پستی
روژه هه لاتی ته ز با شتر لیهاټ، خواهه من جاره کی ژی لی مه یزه نه کر.

گیا حیسیلکی زهر مابووب دا فیقه. بهلی پیره میری دزانی کو دی ژی هینه
کیشان و ته ویی که یف خواهه ش بوو. ته و گیا حیسیلکه ژ لایی که ندا فیقه هاتبوو و
ب شه فی رونا هیا فسفوری ژی دچوو.

پیره میری گوټ: ته ی ماسی ته ز حه ز ته دکه م، و ته ز گه له ک ریژی ل ته
دگرم، بهلی ته ز دی ههر ته کوژم بهری ته ف روژه ب دو ماهی بهیت.
پاشی بو خواهه گوټ: هیفی دکه م وه سا بیت.

بالنده یه کی بچووک ژ باکووری بهر ب بهله میقه دهات، ویچ ویچ دکر
و گه له ک نرم ل سهر ئافی دفری پیره میر لی نیری و زانی کو ته و گه له ک بی
ماندیه.

بالنده ل سهر پشستا به له می دادا و بیهنا خوهل ویری فهدا. و پاشی فری و
ل هندافی سهری پیره میړی د زفری ول سهر دافی دادا ول ویری پتر نارام
دبوو.

پیره میړی پرسیار ژ بالنده ی کر: ته مه نی ته چه نده؟ ئه ری ئه فه ئیکه مین
گه ریانه تو دکه ی؟

بالنده ل پیره میړی د تیری ل ده می ئه و د په یفی و ئه و گه له ک یی مانی بوو
حه تا خوه نه دشیا دافی تاقی بکه ت، ل سهر دافی د هه ژیا وه کی پی ت وی بین
نازک ب موکومیفه داف گرتی.

پیره میړی گوته وی: یا موکومه، گه له ک موکومه، فیابا تو ب فی ئاوی نه
واستیا بای پشتی فی شه فاکیم هروبا. ئه ری بالنده هاتینه چ؟

د هزرا خوه دا گو ت: بالندی شاهین، ئه وی دهر دکه فیت بو ناف دهریای
دا وان بینیت. به لی ئه وی چ ژ فان تشتا بو بالندی بچووک نه گو تن، هه رچه نده
ئه و د پیره میړی نه دگه هه شت، به لی ئه و دی ل نیزیک فی ر بیت کا بالندی
شاهین کینه.

پیره میړی گو ت: بالندی بچووک باش بیهنا خوه فهده و پاشی هه ره وه کی
هه ر بالنده کی یان مروقه کی یان ماسیه کی دی تو و به ختی خوه.
ئه وی بالنده ی پیره میړ هاندا بئاخفیت چونکی پشستا وی ب شه فی ره ق
ببوو، نوکه گه له ک یا دئیشیت.

پیره میړی گو ت: ئه گه ر ته بقی ت بمینه ل مالا من، بالنده ل من ببوره ئه ز
نه شیم چادره کی بلند بکه م و ته ده نیم سهر ژ بهر فی هه وایی کیم ئه وی
رادی ت، به لی پا ئه ز دگه ل هه قالینی مه.

پاشی پشتی هینگی ماسی شلقه ک ل خوه دا و پیره میړ کیشا بو پیشیا
به له می، دا وی کیشیت سهر لیفا به له می ژ ی ئه گه ر وی خوه نه گرتبا، یانژی
ئه گه ر هنده ک داف ل دیف نه بهردابا.

ل ده می داف هه ژای بالنده فری، خوه پیره میړی نه دیت کا نه و چاوا
فری وی ب شیوه کی هشیار هه ست ب دافی کر، ل دهستی خوه یی راستی
نیړی خون ژی دهات.

پیره میړی ب دهنگه کی بلند گوټ: (تشته کی نه و ئیشاندا). پاشی داف
کیشا فه دا بزانت کا دی شیت ماسی زفرینیت فه. به لی ل ده می وی دهستی
خوه هافیتیه جهی شکهستی یی به له می، وی ب مکومیفه گرت و روینشت
به رامبه ر په ستانا دافی.

پیره میړی گوټ: تونوکه هه ست پی دکه ی ته ی ماسی؟ خودی دزانت نه ز
ژی هه روه سا.

نه و ل ده و روبه را دنیری ژ به ر بالنده ی، چونکی وی گه له ک چه ز ژ
هه فالینا وی کر، به لی پا بالنده چوو.

پیره میړی د هزرا خوه دا گوټ: توگه له ک نه مای! به لی هه ر جهه کی توبچی
دی بو ته یا نه خوش بیت چه تا توبچی سه رکناری ئافی چاوا من هیلا ماسی
ب فی کیشانا به ز ا وی کری من بپریت؟ چیدبیت نه ز گه له ک یی بی میشک
بم؟ یانری چیدبیت نه ز ب بالندی بچوو کفه مژیل بیم و من هزرا وی دکر، نوکه
دقیت نه ز هزرل سه رکاری خوه بکه م و پاشی دقیت نه ز ماسیه کی، تونا، بخوم
دا نه ز هیزا خوه ژ ده ست نه دهم.

نه وی ب دهنگه کی بلند گوټ: خوزی کورک ل قیری با دا بو من هنده ک
خوی ئینا با.

گرانها دافی فه گوه است بو سه ر ملی خوه یی چه پی و پاشی که ته سه ر
چوکین خوه، ب هشیار یفه دهستی خوه د زه ریایدا شیشت و ل ویری ما، پتر ژ
خوله که کی دهستی خوه هیلا د بن ئافیه ل شینوارین خوننا خوه دنیری نه و اد
ئافیدا به لاف دبوو، ووه کی به له م دچوول پیلین ئافی - نه وین ب ریکوپیک ب
دهستی وی دکه فتن - دنیری

پاشی پیره میړی گوټ: نه وی چوونا خوه گه له ک هیدی لیکر.

پیره میړی گه له ک دقیا دهستی خوه ب هیلیته د ناڤ ئاڤا سیر دا بو ماوه کی درېژ، به لی نه و د ترسیا ژ شلقه کا دی یا ژ نیشکه کی ژ لایی ماسیغه و نه و رابوو سهر پین خوه و خوه گرت و دهستین خوه بلند کرن به ره ف پوژی فه. ب تنی دافی جهی برینا وی دسوت، به لی بتنی ل سهر وی پارچا دهستی وی یا کار پی دهاته کرن. نه وی دزانی کو دی نه و پیدفی ب دهستین خوه بیت بهری نه ف یه که ب دو ماهی بهیت، وی نه دقیا بهیته برین بهری دهست پی بکه ت.

وی گوټ: ئاها نوکه! - ل ده می دهستی وی زوها بوی. دقیت نه ز خوارنا «تونا» بخوم. نه ز دشیم داڤان ب گه هینمه رومی ول فیړی ب ئارامی بخوم که ته سهر چوکیڼ خوه ول بن پاشیا به له می خوارنا «تونا» دیت، و ب ریکا رمی بولایی خوه کیشا و ژ دایچکیڼ داڤان فه کر. دوباره داف ب زهند و ملی خوه بی چه پی هلگرت، ب زهند و ملی وی پین چه پیغه هاتبوون هلاویستن هنده ک خوارنا «تونا» ی بو خوه ئینا دهر و پاشی روما خوه دهینانده فه جهی وی نه وی چوکه کی خوه دهینا سهر ماسی و وه کی هیله کی بری، ده می ژ کوریا وی هه تا پشتا سهری وی شه قکری گوشتی وی پی رهش و سور خویا کر. مینا ته فشکان هیل ل سهر بوون، نه و ژ سهری وی هه تا ههستی پشتا وی و هه تا بزفریت خواری بنی زکی وی پارچه کر. نه و د شهش جهانرا پارچه کرو پاشی پارچین وی ل سهر ده په کی د پشتا به له میدا به لاف کرن چه قوکا خوه ب په نته رونی خوه فه پاقر کر، پاشی پارچین مرارین «بونیتو» ی ب کوری راکرو دهینا سهر لیقین به له می.

گوټ: نه ز دبیژم نه ز نه شیم بخوم، خوه نه شیم پارچه کی ژی داعویرم وی چه قویا خوه دهینا سهر هیلینه شی وی و کیشا. نه وی ههست ب کیشانه کا توند و ره ق کرل سهر دافی ژ لایی ماسیغه، و دهستی وی چه پی فرکی (تسج) گرت. ب داڤا گرانغه دهاته گفاشتن و پیره میړی ب بیزار یغه لی دنیری

گۆت: ئەفە چ جورى دەستی یە! هەما بلا فرك ته بگريت ئەگەر ته بقیت،
 بلا پەنج ب تەفە بهین بەلی دی بو تە نه باش بیت.

بیرهمیری د هزرا خوه داگۆتە خوه: دی یە! ول تاریا تیا ئافی میزە کر
 دگەل نشیفیا دافان. نوکە خوارنی بخو دی دەست بهیز کە قیت. ئەفە نه خە لە تیا
 دەستیه چونکی ئەفە بو ماوی گەلەك دەم ژمیرا یە تو یی مای دگەل ماسی
 بەلی تو دشیی ب مینی دگەل وی بو هەتا هەتایی. نوکە ماسیا « بونیتوی» بخو.
 ئەوی پارچەك راکر و کره د دەفی خوه دا، و پاشی هیدیکا فە جوی د
 هزرا خوه داگۆت: ئەو نه یا بی تامه، باش بجوی و شەربەتا وی هەمی وەرگرم
 یا خراب نابیت تو دگەل ئافا نومی یان یا لیمونی و دگەل خوی بخوی
 بیرهمیری پرسیارا دەستی فرك گرتی کر ئەوی وەکی مرو فەکی مری رەق
 بووی: هەستی تە نوکە چیه؟ ئەز دی ژ بەر تە زیدە تر خوارنی خۆم
 پارچەکا دی خوار ئەوین وی کرینه دوو پارچە و ب هشیاریفە جوی و
 پاشی چەرمی وی ژ دەفی خوه هاقیت.

پاشی پرسیار کر و گۆت: نوکە چاوا یە دەستۆ؟ یان هیستا زوو یە کو بزانی؟
 دی پارچەکا دی یا مەزن راکەم و جویم

د هزرا خوه داگۆت: ئەو ماسیه کی بهیز و خووناوی بوو، ئەز یی بەختە وەر
 بووم کو من ئەو گرتی ل شوینا دولفینا. دولفین گەلەك دشرین، بەلی ئەفە ب
 زەحمەت دشرین بن و هەتا نوکە ژ یی بهیزه.

د هزرا خوه داگۆت: چ هەست نین بنبه هەر تشتهك، لی دقیت ب ریکا
 کریاری بیت. خوزی من هندەك خوی هەبا. ئەز نزانم کا ئەو پارچین ماین
 دی هەتاف رزینیت یان هشك کەت یان نه. ئە فجار باشتەر ئەز هەمی بخۆم،
 هەرچەندە ئەز نه یی برسیمه. ماسی یی ئارام و خوه راکره، ئەز دی هەمی
 خۆم پاشی ئەز دی یی بەر هەف بیم

گۆت: یی ئارام بە دەستۆ، ئەز فی چەندی هەمی ژ بو تە دکەم

د هزارا خوه دا گوټ: خوزی ئەز شیا بام خوارنی ب دەم ماسی، ئەو برایی
منه. لی دقیت ئەز وی بکوژم، ویی بهیزبم بوئی کریاری. هیدی هیدی ئەوی
ب هشیاریفه ته فشکیت گوشتی ماسی خوارن.

دهستی خوه راست کر و ب په نترونی خوه فه پاقر کر. گوټ: ئاها نوکه!
دهستو تو دشیی بهیلی کو داڤ بچیت ئەز دی وی ب دهستی راستی ب تنی
گرم ههتا توئی بی ههستی ب راوستینی. ئەوی پی خوه پی گران پی چه پی
دهینا سەر داڤی ئەوا ب دهستی چه پی هه لگرتی و دا پشتا خوه و کیشا.
گوټ: خودی هاریکاریا من بکه دا ئەڤ فرکه بچیت، چونکی ئەز نزانم
کا دی ماسی چ کهت.

د هزارا خوه دا گوټ: وهسا دیاره ئەو پی ئارامه ویی ل دووڤ پیلانا خوه
دچیت. بهلی تو بیژی پیلانا وی چ بیت؟ و پیلانا من دی چ بیت؟ دقیت ئەز
خوه باش ئاماده بکه م ژ بهر قه باری وی پی مهزن ئەگەر ئەو خوه پاڤیژیت ئەز
دی شیم وی کوژم بهلی ئەو دی مینیت ل خواری د ئاڤیدا بو ههتا ههتایی، و
پاشی ئەز زی دی مینم دگهل وی ل خواری ههتا ههتایی.

دهستی خوه پی فرک گرتی فه مالی ب به نترونی خوه فه، و ههولدا تبلین
خوه نهرم بکهت، لی فه نه دبوون وی وهسا هزر کر به لکی ل بهر ههتاڤی فه بن
و پاشی گوټ: چیدبیت ل وی ده می هیزا خوارنا «تونا» ب ریا هه رسبوونی
دگه هتی ئەو فه بین ئەگەر من پیدڤی ب وی هه بیت ئەز دی وی فه که م چلی
بهیت بلا وهلی بهیت. لی من نه قیت نوکه ئەز ب خورتی فه که م، بلا ئەو ب
خوه فه بیت و بهیته سه ره وشا خوه یا بهری پشتی من ئەو ب دریزیا شهڤی ب
نه دروستی بکارینای و ل وی ده می پیدڤیا ئەو ئازاد بیا وهه مه جورین داڤان
کریانه ئیک

وی ب دریزی ل دهریایی نیری وزانی کا ئەو چهند پی ب تنی یه نوکه.
بهلی ئەو دشیا ههفت رهنگی دکووراتی یا ئاڤی دا ب بینیت و ههروهسا داڤ

یین بڑاله بویین ژی ببینیت، میزه دکر سهیراتیا پیلیت ئارامیی نوکه عهوریی
خوه لیکددهن بوئینانا بایی بازرگانیی وی ل پیشیا خوه مهیزه کر هندهک قازین
کویفی دفرین و خوه وهکی وینان ل عسمانی ل هنداف ئافی د نهخشاندن، و
پشتی هینگی خوه بهرزه دکر، دوباره دهاتن و وینه دروست دکر، وی زانی
کو هه تا نوکه کهس ب تنی نه مایه د دهریا ییدا.

ئهوی هزر ل هندهک زهلامین نهویرۆک دکر، ئهوین نهویرن د بهلهمهکا
بچووکدا بچنه ژ دهرقه بو دیتنا دیمه نین جیهانی و زانی کو ئه و د دروستن ژ
بهر سهقایی خراب یی ژ نیشکانفه یی وی هه یفی بهلی نوکه ئهوی د مهها
باهوزاندا و چ باهوز نین، کو سهقایی د مهها باهوزاندا باشتره ژ یی سالی
هه میی.

د هزرا خوه داگوت: ئهگه رتو د دهریا ییدا بی و ئهگه ر باهوز هه بن تو دی
نیشانین وان ل عسمانی بینی بو ماوی چه ند رۆژان. ئهوین ل بهر لیقا ئافی فی
یهکی نابین، چونکی ئه و نزانن کا دی ل چ نیرن پاشی گوت: ههروه سا دقیت
ل سه رویی ئاخیی یا جودا بیت و ب شیوی عه و ران بیت. بهلی چ باهوز نوکه
ناهین.

ژیهه ل عسمانی نیری و ل هندهک عهورین ستور و سپی میزه کر وهکی
بالولکا دوندرمی ل سه رئیک یین ئاقابوین، بلند ل هنداف عهورین زراف ل
عسمانی هه یقا ئیلونی دیار دکهن.

گوت: سهقایی ل ئالیی من، ئهف سهقایه بو من باشتره ژ ته ئه ی ماسی و
دهستی ویی چه بی هیشتا یی فرک گرتی بو، بهلی هیدی هیدی بهردا.
د هزرا خوه داگوت: که رییت من ژ فرکی بوونی فه دبن خیا نه ته کا مه زنه
بو له شی خودانی، فرک ره زیلترین تشته بهرام بهر یین دی: کوزک چوونه یان
دل رابونه ژ بهر مادی ژه هری ئهوی هزرا خوه د فرک گرتنیدا دکر وه بیژی
بهرام بهر مروقی ب تایه تی ده می که سهک یی ب تنی بیت.

د هزرا خوه دا گوت: نه گهر کورک ل څیرې با دا زه ندکا من و پیدا بو من
 فه مالیت و دا چاره سهر که ت. به لې نه و ههر دې چاره بیت.

پاشی ب پړیا دهستی خوه یې راستې وی هه ست ب کیښانا داڅې یا جیاواز
 کر ژ بهری کو نه و گوهورینا نشیفا داڅا ب بنیت د ثاڼیدا. پاشی ل ده می وی
 خوه چه مانديه داڅې ب دهستی خوه یې چه پې ب له ز و ب هیز شه که ل
 ره هنی خوه دا و دیت داڅه یدې هیډی یا سهر نشیف دیت.
 گوت: نه وی دهیته سهری، دې به لا ده ستو هیڅی دکم.

۰۲۳

داڅ ب پراگریفه هیډی هیډی بلند بوو، پاشی پرووی زه ریای پڅ بوو مینا
 گرکا و به له م ل سهر بوو، و ماسی ده رکه فت. بی راوه ستیان ده رکه فت و فه ریژین
 ثاڅې ژ ته نشین وی هاتن خوارې ل بهر پونا هیا پوژې ماسی د ته یسی. سهری
 وی و پستا وی رهنگی موری تاری بوون، هیلین ب ته نشتا و یقه ل بهر پوژې
 فره وه که رهنگی هه لالا دیار دکر. شیرې وی وه سا یې درېژبوو وه کی داری
 « به یسبول » ی و زراف مینا خه نجه ری، نه وی درېژیا خوه هه می ټینانده ده ر ژ
 ثاڅې و پاشی ب نه رمی چوو خاری فه مینا مه له فانه کی پیره میری کوریا وی یا
 وه کی شالوکان دیت بن ثاڅ دبوو، داڅې ده ست ب بلند بوونی کر.

پیره میری گوت: نه و دوو پیا یې درېژتره ژ به له می. داڅ ب له ز ب
 سهر دکه فت لی ب موکومیفه، و ماسی نه ترسیا. پیره میری پیکول کر ب
 هه ردوو ده ستان ب تنی داڅې ب پاریزیت داکو هیزا وی بشکینیت. وی
 دزانی نه گهر نه و ماسی نارام نه که ت ب په ستانه کا موکم، ماسی دې داڅې
 هه میې ده ریڅیت و پیچ که ت.

پیره میری د هزرا خوه دا گوت: نه و گه له ک یې مه زنه دڅیت نه ز وی باش
 گریدم دڅیت نه ز نه هیلم نه و هیزا خوه ب کار بنیت، نه و نه شیټ چ بکه ت
 ده می نه و خوه ناماده بکه ت دا ب ره فیت. نه گهر نه ز ل جهی وی بام نه ز دا

هه می تشتا جیبه جی کهم و نوکه دا چم هه تا هه می تشت شکه ستبان. بهلی سوپاس بو خودی، نه و وهکی مه (بکوژین خواه) د ژیر نینن، سه ره رای وی چه ندی کو نه و دهیژاتر و ب هیژ ترن.

پیره میړی بهری نوکه گه لهک ماسین مه زتر دیتبون، نه وی ماسین کیشا وان گرانتر ژ هزار پاون دیتبون. نه وی هندهک یین دوو جارا هندی فی یین گرتین، بهلی چ جارا نه یی ب تنی بو. نوکه یی ب تنی یه و ژده رفه ی دیتنا دیمه نی ناخی یه. نه وی مه زترین ماسی یی گرتی، کو بهری نوکه وی چ جارا ماسین و هسا مه زن نه دیتبون و نه ژی گو هلی ببوو. دهستی وی یی چه پی هیشتا یی گورچه مینا په نجرکین گرتی یین نه لهوی.

د هزارا خواه دا گوټ: دقیت نه زوی ژ فرکی قورتال بکه م، ب پشت راستیغه نه و دی ژ فرکی قورتال بیت و دی هاریکاریا دهستی من یی راستی کهت. سی تشت وهکی برایانه بو من، ماسی و هه ردوو دهستین من، دقیت نه ز ژ فرکی قورتال بکه م چ مفا تیدا نینه نه گه ری فرک گرتی بیت. دوباره ماسی نارام بو و چوو جهی خواه یی ناسایی.

پیره میړی د هزارا خواه دا گوټ: نه ز یی هزارا خواه دکم بوچی وی خواه بلند کر، نه وی خواه هه لاقیت دا نه و خواه نیشا من بدهت کا نه و چه ند یی مه زنه، نوکه من زانی هه رچاوا بیت، نه ز د خوازم نیشا وی بدهم کا نه ز چ جوړه زه لامم، بهلی پاشی نه و دی دهستی فرک گرتی بینیت. بلا نه و هزر کهت کو نوکه نه ز میړخاسترم ژ میړانیا خواه و نه ز دی یی و هسا بم ژی خوزی نه ز ماسی بام، دگه ل وان هه می تشتین وی هه یین ب تنی دژی چه زان من زیره کیا من.

نه و ب نارامی روونشت سه ر ده پی و چه سرهت د کیشان ماسی ب ناسایی مه له فانی دکرن و به له م ژی هیدی ل سه ر ناڅا تاری دچوو. ناڅا دهریای رابوو پیچه کی دگه ل هاتنا هه وای ژ لایی روژ هه لاتیغه، و ل ده می نیرو فرکی دهستی وی یی چه پی به ردا.

پیره میری گوټ: دهنګ و باسین خراب یین بو ته ههین تهی ماسی وی
 داډ وکیسکی سهر ملی خوه فه گوهاستن ته ویی نارام بوو به لی ژان ژله شی
 وی دچوون ههر چهنده وی ب هیچ شیوه یه کی هزرا خوه نه دانا سهر ژانین
 خوم

گوټ: ته ز نه مروقه کی ثایینی مه، به لی ته ز دی دهه جارا بیژم یا «بابی مه»
 دهه جارا بیژم یا «مهریه ما پیروز» داکو ته ز فی ماسی بگرم و ته ز سوزی ددهم
 کو ته ز بچم چه جی ل «فیرجینا کو برای» ته گهر ته ز وی بگرم، ته فه من سوز دا.
 وی دهست ب لافا کرب شیوه یه کی میکانیکی هنده ک جارا ته و ماندی
 دبوو ژبیر دکر کو لافا بکه ت، و پاشی ته وی ب له ز لاف دکرن دا ب شیوه یه کی
 ئوتوماتیکی بهینه بیرا وی ته وی د هزرا خوه دا گوټ: تهی «مهریه ما پیروز»،
 ب ساناهیره ژ ته ز بیژم تهی «عیسا».

گوټ: «تهی مهریه ما پیروز و ب رومه ت، خودی یی دگهل ته، ژناف هه می
 ژنکا تو یا پیروز کری و پیروزیا دایه فیقیی مال بچووکی ته، ته و ژی عیسایه.
 مهریه ما پیروز، دهیکا خودی تو لافا بکه کو گونه هین مه بهین ژبیرن نوکه و ل
 ده می مرنی، نامین». و پاشی وی ئاخفتنا خوه زیده کر و گوټ: «پاکیزا (کچا
 نه شوو کری) پیروز، لافا بو مرنا فی ماسی بکه، چه ندی ده لاله».

وی دگهل لاقین خوه دگوټ و ههست دکر یی باشر لی دهیت. به لی هیشتا
 له شی وی یی ب ژانه وه کی به ری، به لکو هیشتا پتر ژی ته وی خوه چه مانده
 ده پی پشتا به له می و دهستی بکر ب شیوه یه کی میکانیکی تبلین دهستی خوه یی
 چه پی دان کاری نوکه روژ یا گهر مه و هه و ا ژی ب نه رمی یی دهیت.

وی گوټ: باشره ته ز دووباره خواری ب شوکا فی داډا بچوو کفه بکه م
 ته و ا د سهر پشتا به له میدا چووی، چونکی ته گهر ماسی بریار دا شه فه کا
 دیژی بمینیت، ته ز دی پیدفی ب خواری ب م و ئاډا بتلی ژی کیم یا مای ته ز
 باوهرناکه م کو ته ز بشیم تشته کی بکه م به لی دولفین ییل فی ری. به لی ته گهر من

ٺه و تیر خواربان خراب نه بوو. ٺه ز دخوازم ٺه و ماسیځو خوه د هه لافیزن ٺه و
شه ٺه بهینه بهر به له می، به لی من چ پوڼا هی نینه ٺه ز سهرنجا وان پی رابکیشم
گوشتی خاف پی وان ماسیان ٺه و پڼ دفرن بو خوارنی گه له ک پی باشه پیدفیه
ٺه ز وان نه قه دکم نوکه دقیت ٺه ز هیزا خوه هه می ب کار بینم یا عیسا، من
نه دزانی کوی مه ز نه!!

پیره میری گوت: ٺه ز دی وی کوژم ب هه می مه ز ناتی و رومه تا وی ٺه.
د هزارا خوه دا گوت: هه رچه نده نه دادیه لی ٺه ز دی نیشا وی دم کا زه لام
دشین چ بکه ن و کا زه لام چهند دشین خوه راگرن
گوت: من گو تبوو کورکی کو ٺه ز پیره میره کی سهریم نوکه دم هات ٺه ز
سه لمینم

هزار جارا پتر ٺه وی سه لماند لی یا بی رامانا بوو، نوکه دووباره ٺه وی
دسه لمینیت. هه رده مه ک دچیت دمه کی نوو دستیدکته، ٺه وی چ جارا
هزارا خوه د ده می بووریدا نه ذکر ده می وی کاری خوه ٺه انجام ددا.
بو خوه گوت: خوزی ٺه و نقشتا و دا ٺه ز ری نقشتام و من خه ون ب شیرا ٺه
دیتبان پیره میری. بوچی شیر تشته کی سهره کیه مای؟ هزارانه که پیره میرو. پالا
خوه بده ده پی و بهیزایفه بیهنا خوه ٺه ده و چ هزارا نه که، ماسی ژی پیچه کی
پی کار دکته و هکی توکاری خوه ٺه انجام دده ی

یا دبته ئیفار و به له م هیشتا هیدی هیدی ب موکومیفه یا دچیت. به لی
هه وایه کی دی نوکه پی ژ لای پی روژه ه لاتیفه دهیت. پیره میر ب هیزایفه پی
سیاره وی ل سهر دهریای، ئیشانا دا فال سهر ملی وی هیدی و ب نه رمی
پهیدا دبوو.

ل ده می ئیفاری دافی ده ستیکر بلند بیته ٺه. به لی ب تنی ماسی به رده وام
مه له فانی دکرن ل قاتی بلندی ئافی. روژیا ل ملی وی پی چه پی و پشتا وی
ددهت. وی زانی کو ماسی زفری بو روژه ه لاتا باکوور

نھا وی ټه و جاره کی دیت، ټه و دشیټ د سهری خوه دا وینی وی چیکه ت
 ل ده می د تاریاتیا ټاڤیدا ب پهرین خوه بین رهنگی هه لالان و ب پهرکین
 بچووک بین ب زکی وی و کوریا وی یا مه زټه ب ریک و پیکي مه له ټانیا
 دکه ت. پیره میری بو خوه گوټ: ټه ز دفکر م کا ټه و چند دینیت دکوور اتیا
 ټاڤیدا! چاڤین وی د مه زن و دهسته وهرن، کیم جاف بین هه ین بشین د
 تاریاتیدا بینن. ده مه کی ټه ز دشیا م ب دروستاهی د تاریاتیدا تشتا بینم به لی
 نه د تریاتیه کا تمامدا. لی وه کی پشیکي ټه ز دشیا م بینم

هه ټاڤی و لفینا تبلین وی بین موکوم دهستی وی یی چه پی ژ فرکی ب
 ته مامی قورتال کرن ټه وی دهست پیکر فشاری پتر فه گو هیزیه سهر وی، و
 پیچه کی ماسولکین مل و پشټا خوه هه ژاندن بو فه گوهاستنا ئیشانا داڤا.
 پیره میری گوټ: ټه ی ماسی ټه گهر تو ماندی نه بیی دیت تو گه له ک یی
 سه یربی.

نوکه ټه وی ههست ب ماندی بوونه کا مه زن کر، وی زانی کوشه ف دی ل
 ده مه کی نیزیك ب سهر داهیت، ب هزر کرنا تشتین دی ژیهه ماندی بوو. ټه وی
 هزر د قاره مانین (به یسولی) دا دکر، بو وی ټه و قاره مانیه د مه زن بوون وی
 دزانی کو «یانکس» ین «نیویورک» ی یی یاریا «تایگه ر ټوف دیترویت» دکهن.
 گوټه خوه: نوکه دی بیه روژا دووی کو ټه ز چ ژ ټه نجامین «جیوگوس» ی
 نزانم لی دڤیت من باوهریه کا مه زن هه بیت وی کامهران بم ژهر «دیماگو» یی
 مه زن ټه وی هه می کارا بی کیماسی ټه نجام ددهت، سهره رای وان ژانین ژ
 ههستی پاش په حنیا وی دچن پرسیار ژ خوه کر و گوټ: ژانا ههستی چیه؟
 مه ټه و نینه، ما تو بیژی ټه و وسایا ب ژان بیت وه کی دیکل شهری دکه ت ل
 سهر لنگه کی. ټه ز دیژم ټه ز هه داری ل سهر فی یه کی ناکیشم یان ژ دهستدانا
 چاڤه کی یان ژ ی هه ردوو چاڤا و بهرده وام شهری بکه م وه کی دیکل دکه ت.
 مروټ نه وه کی بالنده و گیانه وهرین مه زنن، و هیشتا من دڤیت بیم گیانه وهر د

کوور اتیا فی ئافا تاریدا.

ب دهنگه کی بلند گوت: پا هه که سه یه ماسی (شارک) هاتن، نه گهر سه یه ماسی بهین ب خودی دی خولی ب سه ری مه هه ردووکا وه ربیت. تو باوهر دکه ی کو، دیماکو، یی مه زن بشیت ب مینیت دگه ل ماسی بو ده مه کی دریزوه کی نه ز مایم دگه ل فی؟ نه وی ب فی ئاوا ی هزرکر نه ز باوهر م نه و دشیت پتر بمینیت چونکی یی گه نجه و یی بهیزه، هه ر وه سا بابی وی زی ماسیفان بوو. به لی تو بیژی ژانین ههستی نه وژی د ئیشاندا؟

ب دهنگه کی بلند گوت: نه ز نزانم، چ جار ههستی من ب ژان نه چوو به. ده می رۆژ ئافا بووی بیرا وی هات کو نه و پتر بو خوه باوهر یی چیکه ت. ل ده می نه و ل مه یخانا «کاسا بلانکا»، ل وی ده می وی ده ست قرینکانی دگه ل پیست ره شه کی دکر نه وی ژ «سینفیگو» هاتی، کو نه و ب هیژترین زه لام بوو د ناف خه لکی به نده ریدا. نه و بو ماوی رۆژه ک و شه فه کا به رده وام بوون، نه نیشکین وان ل سه ر هیلاب ته باشیری کی شای ل سه ر میزی بوون، زه ندین وان راست و بلند بوون و ده ستین وان مابوون دناف ئیکدا و د مچاندی بوون، هه ر ئیکی ژوان پیکول دکر پتر هیژی بیخه ته سه ر دهستی یی دی و دهستی وی ده نیه ته سه ر میزی گه له ک پاره تیدچوون و خه لک ده اته ژور و ده ر دکه فتن ل به ر رۆنا هیا له مپا گازی، وی ل زه ندا خوه میزه دکر و دهستی پیست ره شی و سه ر و چاقین وی، نه وان د نافه را هه ر چار ده مژمیره کا دا نافه ژیفان (دادفان) لیک دگوه ارتن، د ماوی چار ده مژمیرا دا نافه ژیفان د نشتن، خوون ژ بن نینو کین هه ردیان ده ر دکه فت. نه وان ل چاقین هه ق دو و ده ست و زه ندین هه ق دو زی مه یزه دکر. ته ماشه فان دچوون و ده اته د ژورقه و د پروونشته سه ر کورسیکین بلند و پالا خوه ددا دیواری و ل وان ده میزاندا، و دیوار ب ره نگی شینه کی بریسقه دار هاتبوو بو یاغ کرن و ژ ده پا هاتبوو چیکرن و سیبه را له مپی د ما پیقه، ده می هه وای ل چرای ددا سیتا فکا پیست ره شی یا مه زن بوو

ل سهر دیواری دلفی.

ته ئین جیاواز جهی وان دهاته گوهورین بهر ب پیشفه ل شه فی هه می،
وان خوارن و مهی ددا پیست رهشی و جگارین وی هه لدکرن، و پاشی ته وی
پیست رهش پشتی فه خوارنا مهی پیکول دکر تیکوشینه کا مه زن بکته ل
هه مبهر پیره میری لی ته و نه یی پیر بوول وی ده می ب تنی نافی وی «سانتیاگو
ئیل کامپیون» بوو. پیره میری نیزیکی سی ئینجا هه فسه نگیا خوه ژ ده ست دا.
لی پاشی دهستی خوه دوباره بلند کره فه و هیز دا خوه ته وی پشت راست بوو
کو ته و زه لامی پیست رهش گه له ک یی باشه و وهرزشقانه کی زیره که و بهیزه
ب پروژ ده می ته ماشه فانان گازی دکر بو سهر که فتنی، نافیزیقانی سه ری خوه
دهه ژاند، ته وی هه ول و بزاقین خوه کیم دکرن، دهستی پیست رهشی داکه فته
خواری هه تا که تیه سهر ده پی. هه فرکی ل سپیده یا ئیک شه می دهستی کربوو
ول سپیده یا دوو شه می ب دو ماهی هات. گه له ک ته ماشه فانان داخوازا
یه کسانبوونی دکر، چونکی قیابا ته و چووبانان سهر شولی خوه ل به نده ری بو
بارکرنا کیسین شه کری، یا نژی ل کارگه هین ره ژیی یا «ها فانا». ته گه رنه هه میا
دقیا ته و یاریه ب دو ماهی بهیت، و هه ر چا و ابیت ته وی ب دو ماهی ئینا به ری
هه ر که سه ک بچیت سهر کاری خوه.

پشتی هینگی بو ماوه کی دریز هه میا گازی دکرنی قاره مان هه فرکیا وان
یا د دوو قدا دال بهاری دهستی که ت لی گه له ک پاره ژ مه رجانن و پیشینین
هاندهران خرغه نه کربوون ته وی هه ر ل هه فرکیا ئیکی باوه ریا پیست رهشی
«سینفیگو» شکاند و ب ساناهی سهر که فت. پشتی هینگی ته ول هنده ک
هه فرکیین کیم به شدار بوو به لی نه گه له ک ته وی بریارد ا بوو کو هه ر که سه کی
وی بقیت ته و ب توندی خوساره ت بکته، لی وی زانی کو بو دهستی وی یی
راستی خرابه ژ بهر ماسی گرتنی. ته و ب هنده ک پراکتیکین ب دهستی چه پی
دکرن ماندی بیوو. به لی هه می ده ما ده سی ویی چه پی دگه ل وی خائین دبوو،

ټه و په که نه دکریا وی دځیا، له و ما وی باوهری پی نه دځینا.
 بوخوه گوټ: نوکه بلا باش ب قه لهیت ل بهر گهر ما روژی، دځیت فرک وی
 نه گریته څه دگهل من و ب تایبهت ده می ټه و سار دبیت ل شه فی، من هر زین
 خوه دکرن کا دی ټه ف شه څه چ چیییت.

فروکه ل سهر هیلا خوه د سهر سهری ویرا دبوری بهره ف «مه یامی» ووی
 ل سیه را وی دنیری کو ټه و ماسین خو دهه لاقیت د ترساندن.
 گوټ: هه بوونا گه له ک ماسین دفرن راما نا هه بوونا دولفینایه. وی خوه
 چه مانده دافی دا بزانت ټه گهر یا دشیاندا بیت بو بدسته ټینانا ههر تشته کی
 ژ ماسی خوه به لی ټه و نه شیا، ماسی ب زه حمه تر لیها ت، دلویپن ټافی د
 له رزین بهره ف شکه ستی. به له م هیدی هیدی دچوو، وی ژی ل فروکی
 دنیری هه تا کو به رزه بوی.

د هزارا خوه دا گوټ: چیدبیت د فروکیدا گه له ک یا سهر بیت، ټه ز هزارا
 خوه دکم کا دهریا یا چاوايه ټه گهر مرو ف بلند لی بنیپیت. ټه گهر ټه و بلند نه
 فرن دځیت وان شیان هه بن ماسی باش بینن من دځیت ټه ز هیدی بفرم و
 دووسه د پیغه رین بلنداهی و ل هنداف ماسی بم و وی بینم د به له ما نیچیرا
 کیسه لاند ا ټه ز ل سهری گوپیتکا خاچا سنگی چادری د راوستیام و هه تال
 وی بلنداهی من گه له ک تشت د دیتن دولفینا که سکر خویا دکر، تو دشیا ی
 هیلین ل سهر له شی وان بینی و هه روه سا نشانین وان یین مؤر ژی. تو دشیا ی
 هه می کومین وان بینی ده می وان مه له قانی دکرن بوچی ب فی ټا واییه، ټه و
 ماسی ب له ز دچن د ناف پیلین تاریا تییدا پشته کا ب رهنگی موری هه یه و
 هنده ک جار ان هیلین ب رهنگی موری ل سهر له شی وان یان نشانین مؤر
 خویا دکهن؟ دولفین یی که سکه و چ پینه ځیت ژ بهر کو ټه ب راستی یی زیرینه.
 به لی ل ده می ټه و دهیت و خوارنی د خوت و ب دروستاهی یی برسی بیت،
 هیلین ب رهنگی مؤر ل سهر ته نشین وی خویا دکهن، هه روه کی چاوال سهر

ته نشتین ماسی «مارلین» دهر دکه قتن، دبیت نه و نیشانا توره یی بیت یانزی
نیشانا له زاتیه کا مه زن بیت.

به ری بیته تاری، نه و دبه رگزیر ته کا مه زن را بوری ناخی وی «سارگاسو» بوو،
گژو گیایی بلند وه کی هیسکی ل سهر دهر یا یا پروهن د هه ژیان، هه وه کی زه ریا
نه فینی دگه ل تشته کی ل بن به ته نیه کا رهنگی زه ر دکه ت. داڤا وی یا بچووک
ژ لایی دولفینا نه د هاته گرتن وی خوه هه لافیتنا وی یا جارا ئیکی بو ناڤ
هه وای دیت، ب راستی ل بهر هه تاخی مینا زیړی درسته. نه وی ب شیوه کی
کیفی خوه د چه ماند و شق شق د ناڤ هه وایدا دکر. وی ژ بهر ترسا خوه
دووباره و سی باره وه کی په هله وانا (نه کروبات) خوه د هلاقیته. پیره میړی
ل دوور د پاشیا به له میدا کاری خوه نه نجام ددا و ب زه ند و دهستی خوه یی
راستی خوه چه مانده داڤا خوه یا مه زن و هه لگرت. نه وی دولفین ب دهستی
چه پی کیشا، و بهر ده وام پی خوه یی چه پی ب پیخاسیقه دده نینا سهر داڤا. ده می
ماسی ل لایی پشتی یی به له می نوم بوی و ب بی هیفی ژ فی لایی دچوو
لایی دی، پیره میړی د پاشیا به له میدا خوه دچه ماند دا ماسی بریقه داری
زیړین راکه ت. پیله کین وی یین ب رهنگی مؤر مانه د پشته به له میدا، نه رزنکا
وی فه دله رزی ژ نه گری وی له قا بله ز نه وال شوکی دای له شی خوه یی پان
و درپژرادکر ول ناڤا به له می ددا، شق شق ژ کوریا خوه و سهری خوه دئینا،
هه تا نه ول سهر سهری خوه یی زیړین و گه ش دچوو و دله یزی

پیره میړی شوک ژ ده فی ماسی فه کر، و خوارنه کا دی یا ماسی پیقه کر
و هاقت د ناڤیدا فه. پاشی نه وی هیدی هیدی د پشیا به له میدا کاری خوه
نه نجامدا. دهستی خوه یی چه پی شیش و ب په نته رونی خوه فه زوها کر.
و پاشی داڤا گران فه گوهاست ژ ملی خوه یی راستی بو ملی خوه یی چه پی و
پاشی دهستی خوه یی راستی د دهر یا پیدا شیش، وی ل نشیفا داڤا مه زن و
ناڤا بوونا روژی د زه ریا پیدا مه یزه دکر.

گوت: ئەو هیشتا نەهاتیە گوهورین، لی وی ل پیلین ئافی مەزە کر ل بەرامبەری دەستی خوە و وی تیبینی کر کو ماسی یی هیدیتەر لی هاتی.

گوت: ئەز دی هەردوو سەولین خوە د پشتا بە لەمیدا پیکفە گریدەم، داکو ب شەفی ئەف یەکە وی هیدیتەر لی بکەت. ئەز و ئەو هەردوول شەفی د باشین د هزرا خوە دا گوت: باشترە ئەز ریفیکا ژ زکی دولفینی بینم دەر داکو خوونا وی بمینیت د ناف گوشتیدا. ئەز دشیم پاشی پستی هینگی فی چەندی ئەنجام بدەم و سەولا پیکفە گریدەم، دا دەمان دەمدا هیدی هیدی بچم باشترە ئەز بهیلم نوکە ماسی ئارام بیت، ئەز وی گەلەک توره ناکەم د دەمی رۆژ ئافابوونیدا. ئافابوونا رۆژی دەمەکی گەلەک دژوارە بۆ هەمی ماسیا.

ئەوی هیلا دەستی وی ل بەر هەوای زوها بیت و پاشی ب دەستی خوە دا فگرت و هندی ئەو شیایی خوە ئارام تر لیکر. و ریک دا خوە بهیته کیشان بەرەف پیشفە بەرامبەر دەپی ژ بەر وی یەکی باری بە لەمی گرانتر لی دەات و بە لکو گرانتر ژ باری وی.

د هزرا خوە دا گوت: ئەز یی فیروبیم کا دی چەوا فی یەکی ئەنجام دەم، هەرچە وایت ئەفە ژ ی پارچەکە ژ وی ئەرکی پاشی هاتە بیرا وی کو هیشتا وی خوارن نەخواریە هەتا وی ئەو ماسیی گەلەک مەزن ژ ی ژ شوکی فەکری، و وی پیدفی ب گەلەک خوارنی یا هەمی گوت: من ماسیی « بونیتوو» هەمی خوار. سوباهی ئەز دی دولفینی ژ ی خوم وی دگوتی «دۆرادۆ». چیدیت ئەز هندی کۆ ژ ی بخوم ل دەمی ئەز وی پاقر دکەم دی یا ب زەحمەتتر بیت ژ خوارنا «بونیتوو». بەلی چ تشت ب ساناهی نین.

ئەوی ب دەنگەکی بلند پرسیارکر: هەستی تە چیه ئەی ماسی؟ ئەز ب خوە هەست ب باشیی دکەم و دەستی من یی چەپی یی باشتر لی هاتی و من خوارن ب شەف و رۆژ یا هەمی بە لەمی بکیشه ئەی ماسی!

ب راستی ئەوی هەست ب باشیی نە دکر، ژ بەر ژانا وی دا فا د سەر پشتا

ویرا د چوو و هه می ده می وی ب ژان دبووری، نه و ژبه رگومانان به رهف
بهین ته نگیی دچوو. د هزارا خوه داگوت: بهلی تشتی خرابتری ب سهری من
هاتی، دهستی من ژی پیچه کی هاتبوو برین و دهستی دی ژی ژ فرکی قورتال
بوو، پین من گه له ک د باشن، و ههروه سا نه زیی ب سهر وی که فتمه سه باره ت
ژیارئ (رزقی) ژی.

وی ده می گه له ک تاری بوو، چونکی ل هه یفا نه یلوی پشتی روژ ئا فا
دبیت دنیا گه له ک زوو بیته تاری وی خوه دریز کره به رامبه ر ده پی رزی یی
پشتا به له می، هندی شیای بیهنا خوه فه دا. ستیره ک دیار بوو، نه وی نا فی ستیرا
«ریگل» نه دزانی به لی نه وی دیت و دزانی کول نیریک دی هه می ده رکه فن و
بنه هه فالین وی بین دوور.

گوت: ههروه سا ماسی ژی هه قالی منه چ جار من ماسین بقی ئا وای نه
دیتنه و گو له لی نه بوونه ژی به لی دقیت نه زوی بکوژم، نه زیی که یف خوه شم
نهم هه ول نادهین ستیرا بکوژین.

د هزارا خوه داگوت: هزرکه نه گه رزه لامه ک هه ر روژ پیکولی بکه ت هه یفی
بکوژیت، هه یف دی دوور که فیت. به لی هزر بکه نه گه ر پیدفی بیت زه لامه ک
هه ر روژ پیکولی بکه ت روژی بکوژیت؟ ب راستین نهم ب به خته وه ری بین
ژ دایک بووی.

پاشی نه و بو ماسی مه زن ب خه م که ت، چونکی چ نینه بخوت. روکمانیا
پیره میری ل سهر کوشتنا وی، ب هیچ شیوه کی نه بوو ریگر ژ خه مگینیا وی
بو ماسی. د هزارا خوه داگوت: نه و دی بیته خوارنا چهند مرو فان؟ به لی تو
بیژی نه و ژ هه ژی بن وی بخون؟ نه خیر چ پینه فیت نه! چ که س نه یی ژ هه ژیه
ره وشت و تیتالین وین ب روومه ت بخون.

د هزارا خوه داگوت: نه ز د فان تستان ناگه هم به لی گه له ک باشه نهم هه ول
نادهین هه یفی یان روژی یان ستیرا بکوژین، بو مه به سه نهم ل سهر دهریای

بژین و برایین خوه یین ب دروستاهی بکوژین

بو خوه گوٚت: نوکه، دقیت ئەز هزرا خوه دهینم سەر هاژوتنی، چونکی مهترسی و باشیا خوه یا هه‌ی! چیدبیت ئەز گه‌له‌ك داڤا ژ دەست بدهم یان ئەز وی ژ دەست بدهم، ئەگەر ئەوی ئەرکی خوه بجهئینا و هاژوتن ب ریا سەولان بیت ل شوونا وی، دی به‌له‌م هه‌می سفکاتیا خوه ژ دەست دت، سفکاتیا به‌له‌می دریزیی د ده‌ته ژانین مه هه‌ردوان به‌لی بو سەلامه‌تیا من باشه‌ل ده‌می ماسی گه‌له‌ك به‌ز دچیت، به‌زه‌کا وه‌سا بچیت یا وی هه‌تا نوکه چ جارا بکار نه‌ئینای. نه‌ ئاریشه‌یه چ چیبیت، دقیت ئەز ریفیکین دولفینی دهر بیخه‌م هیشتا وی چ ژوی نه‌ خواریه و هه‌رس نه‌کریه پی به‌یز بکه‌فیت.

نوکه دقیت ئەز بو ماوی ده‌مژمیره‌کی بیه‌نا خوه فه‌ده‌م دقیت هه‌ست پی بکه‌م کوئه‌وی ره‌ق و موکومه‌ ژبه‌ری ئەز ب زقرمه‌ لایی پشتی پی به‌له‌می و کاری خوه ئەنجام بدهم و برپارا خوه بدهم د هه‌مان ده‌مدا ئەز دشام وی بینم کا ئەو چاوا دلثیت و چاوا خوه دگوهوریت. سه‌ول فیله‌کا باشه‌ به‌لی یا گه‌هه‌شتیه‌ وی ده‌می یاری بو سەلامه‌تی بکه‌م. ئەو هیشتا ماسیه‌کی ب شه‌رتی خوه‌یه، و من دیت چنگال پی د قولاچه‌کا ده‌فی ویدا و وی ده‌فی خوه‌ پی گرتی. سزایی چنگالی چ نینه‌ پیش پی برسی بوونیه‌. ئەو پی ل به‌رامه‌ر تخته‌کی کوئه‌و تیناگه‌هیت. بیه‌نا خوه فه‌ده‌ پیره‌میرۆ به‌یله‌ ئەو شولی خوه ئەنجام بده‌ت هه‌تا دورا ته‌ به‌یت.

د باوه‌ریا ویدا ببوون نیزیکی دوو ده‌مژمیران ئەوی بیه‌نا خوه فه‌دای هه‌یف نه‌هه‌لات بوو هه‌تا دره‌نگی، نه‌ چ ریک هه‌یه‌ ئەو ده‌می پی بزانیته‌، نه‌ ب دروستاهی بیه‌نا خوه فه‌دایه‌ ژ بلی کیمه‌کی نه‌بیت. ئەوی هیشتا هه‌دار دکیشا ژ به‌ر داڤال سه‌ر ملین وی به‌لی وی ده‌ستی خوه‌ پی چه‌پی دانا بوو سه‌ر لیفا به‌له‌می د پشتی دا و پتر باوه‌ری هه‌بوو ل سه‌ر به‌رخودانا ماسی و یا به‌له‌می بخوه‌ ژ (دژی وی).

د هزارا خوه دا دگوت: دی چهند یا ب ساناهی بیت ئەگەر ئەز بشیم داڤا
ب باشی گریډەم بەلی ئەو ب شلقەکا بچووک دشیٹ تیک بشکینیت. دقیت
ئەز داڤان ب نەرمی ول دۆر لەشی خوه بالینم و هەمی دەما یی ئاماده ب
هەردوو دەستان بکارینم.

ب دەنگەکی بلند گوت: تو هیشتا نەنفسیە پیرە میرو، ئەڤه نیڤ روژ و
شەڤەکە، نوکە روژەکا دی هات و هیشتا تو نەنفسیە. دقیت تو ریکەکی ب بینی
کو پیچەکی بنفی ئەگەر ئەو یی ئارام و یی موکوم بیت. ئەگەر تو نەنفی چیدیت
سەری تە تیکبچیت.

د هزار خوه داگوت: سەری من نوکە یی ئارامە، وگەلەک یی زەلالە، ئەو
وہسا یی زەلالە وەکی ستیرین براین من دقیت ئەز هەر بنڤم، ئەو هەمی دنڤن
و هەروہسا هەیف و روژ ژێ و ہندەک جار ان زەریا ژێ دنڤیت ل ہندەک
روژین دیار ل وی دەمی پیلین ئاقی نەبن و یی ئارام بیت.

گوتە خوه: نفستا خوه ژبیر نەکە، ئەری وەبکە و ہندەک ریکین ب ساناهی
ب کار بینە کو تویی پشت راست بی ژ داڤا. نوکە بزڤرە ڤە جھنی خوه و دولڤینی
ئامادە بکە. گەلەک یا ب مەترسیە ئەگەر ساولا ئامادە بکە ی بو چوونی ل
دەمەکی کو پیدڤیە تو بنفی.

ئەوی بو خوه گوت: ئەز دشیم بچم بی نفستن بەلی دی گەلەک یا ب
مەترسی بیت.

ئەوی دەستپیکر کاری خوه د پاشیا بەلە میدال سەردەست و چوکیڤ خوه
ئەنجام بدەت، دا یی ہشیار بیت و نەلڤیت بەرامبەر ماسی. د هزارا خوه دا
گوت: چیدیت ئەو پیچەکی د خەو چوو بیت، بەلی من نەڤیت ئەو بیہنا خوه
ڤەدەت، دقیت ئەو من بکیشیت هەتا ئەو بمیریت.

زڤریفە د پاشیا بەلە میدا و ئەڤجارە دەستی وی یی چەپی هەمی داڤ
گرتبوون، و دسەر ملی ویرا دچوون، و چەقویا خوه ژ کافلانکی ئینا دەر ب

ده‌ستی خوه بی راستی نوکه ستیری د برسقن و نه‌وی دولفین ب ناشکرای
 د دیت. نه‌وی د پاشیا به‌له‌می‌دا ده‌فی چه‌قویا خوه دانا سهر سهری وی و کیشا
 هه‌تا ده‌ری شوق کر. پیه‌کی خوه دانا سهر ماسی و به‌له‌ز که لاشت ژ بنی هه‌تا بن
 نه‌رز نکا وی پستی هینگی چه‌قویا خوه دانا، عیر و ری‌فیکین وی ب ده‌ستی
 راستی ده‌ری‌خستن و دولفین فه‌ره‌نی و پاکژ کر و کفانی ری‌شالوکا ژی کیشا ژ
 ده‌رفه دا پاکژ بیت. نه‌وی هه‌ست پیکر کو‌گه‌وریا وی یا‌گرانه و حلیلوکه د
 ده‌ستی وی دا، به‌لی که لاشت و فه‌کر، دیت کو دوو ژ نه‌وان ماسین دفرن د
 نافدا بوون نه‌و هیشتا د نوو و ره‌ق بوون، وی نه‌و دانا بوون ژ ره‌خ ئیک فه،
 ری‌فیک و کفانا وی یا ری‌شالوکدار د پاشیا به‌له‌می دا هافیتن و نه‌و بن ئاف بوون
 رونا‌هیه‌کا فسفوری ل دوو‌ف خوه ده‌یلا د ئا‌فیدا. وی ده‌می دولفین بی ته‌زی
 بوو وی گوری بوو و سپی و رساسی بوول به‌ر رونا‌هیا ستیرا، ده‌می پیره‌میری
 بی خوه بی راستی دانا‌یه سهر سهری ماسی، لایه‌کی وی ژ که‌فل کر، پاشی
 ماسی لیک زفراند و لایین دیژی ژ که‌فل کر و هه‌ر لایه‌ک ژ سهری هه‌تا کوری
 قه‌د کر.

نه‌وی پارچه‌یین مرار د سهر لی‌قا به‌له‌می را ته‌حساندن د ئا‌فیدا، ولی
 میزه کر دا بینیت نه‌گه‌ر تشته‌ک د ئا‌فیدا ل دور وان بزفریت. به‌لی ب تنی
 رونا‌هیا وان هه‌بوو ده‌می هی‌دی هی‌دی دوور دکه‌فتن. پاشی نه‌و زفری و نه‌و
 هه‌ردوو ماسی نه‌وین د فرن دانان د ناف گوشتی ماسیدا و کیرا خوه کره د
 ناف کافلانکیدا. پستی هینگی زفری سهر کاری خوه فه د پاشیا به‌له‌می‌دا. پستا
 وی یا چه‌میای بوو ژ به‌ر گرانی دافی و وی ماسی ب ده‌ستی خوه بی راستی
 هه‌لگرتبوو.

زفری‌قه د پاشیا به‌له‌می‌دا و دوو‌باره پارچین گوشتی ماسی دانان سهر ده‌پی
 و دگه‌ل نه‌و هه‌ردوو ماسین دفرن دانان ژ ره‌خفه. و پاشی پستی هینگی نه‌و
 دا‌فا د سهر ملی وی را دچوو دانا جه‌کی نوو و پاشی ب ده‌ستی خوه بی

چه پې دوو باره هه لگرتن و پاشی بیهنا خوه ل سهر لیفا به له می فه دا. پستی وی
 به کی وی خوه ب لایه کیفه چه ماند و نه و ماسین دفرن ئیک ژ وان د ئا فیدا
 شیت، و تبینیا له زاتیا به له می دکر به رامبه ری دهستی خوه. دهستی وی
 وه کی فوسفوری د برسقی ژ به ر ژ که فل کرنا ماسی، وی ل لفینا ئا فنی میزه دکر
 به رامبه ری دهستی خوه هیزا پیلین ئا فنی د کیم بوون، وه سا کیم هه ر وه کی نه و
 ب دهستی خوه لایه کی گه میی فه د مالیت، گه ردیلین رهنگی فوسفوری ب سهر
 ئا ف دکه فتن و به لاف دبوون بؤ لایی پستی فه.

پیره میری گوت: نه ویی ماندی بووی یان یی بیهنا خوه فه ددهت. نوکه بلا
 نه زژی فی دولفینی بخوم و هنده ک بیهنا خوه فه دهم و پیچه کی بنقم
 لبن ستیرا و دگهل شه فه کا سارتر ژ هه می ده ما نه وی نیف ژ پارچا گوشتی
 دولفینی و ئیک ژ وان ماسین دفرن د خوار، رویشیکین وان د ئینان دهر و
 خاف د خوارن

گوت: نه فه با شترین دولفینه بی که لاندن بؤ خوارنی. چه ند گوشتی ماسین
 خاف یی نه خوشه. نه ز ئیدی چ جار ناچم د به له میدا بی لیمون و خوی.
 د هزرا خوه دا گوت: نه گهر من می شک هه با نه ز دا رپوژی هه میی ئا فنی که م
 د پاشیا به له میدا، دا ه شک بیت، دا خوی ژئی چیبیت، به لی پاشی هه تا ئیقاری
 من دولفین نه دگرت. نه و هیشتا نه د ئاماده باشی دا بوو، به لی من نه و پارچه
 هه می باش جین، و دلی من نه رابوو.

نه سمائی ل هنداف رپوژ هه لاتی عه ورا گرتبوو، ئیک ل دوو ف ئیک نه و
 ستیرین وی د نیاسین د چوون. نوکه وه سا دیاره کو نه ز یی د ئا ف گه لیه کی کوور
 بی عه ورا دا دچم و هه وای یی کیم بووی.

گوت: سه قال فان سی چار رپوژا دی یی نه خوش بیت. به لی نه نه ف شه فه
 و نه سوباهی ل ده می ماسی یی ئارام و موکوم خوه به ره ه ف بکه بؤ پیچه ک
 نشستی پیره میرو.

وی داف گرت و ل دوور دهستی خوه یی راستی ئالاند، و پاشی تشتین خوه کیشان بهرامبر دهستی خوه یی راستی، ل دهمه کی کو وی ب هه می گرانیا خوه فه خوه چه مانده بوو سهر ده پی پشتا به له می. پاشی پیچه کی داف ل سهر ملی خوه ئینان خوارتری و دهستی خوه یی چه پی لاو پیقه شداند.

د هزرا خوه داگوت: دهستی من یی راستی دشیته بو ماوه کی دریز بگریته هه ره وه کی پیقه نیستی. نه گهر نه و بیهنا خوه فه دهته، د نفستیدا ده می داف زئی دهر دکه فیت دهستی من یی چه پی دی من ژ خه و پراکهته. یا گرانه ل سهر دهستی راستی، به لی نه و دی هیته ب کار ئینان وه کی سزایه کی. نه گهر نه زیسته خوله کان زی یان نیف ده مژ میری بنقم دی گه له ک یا باش بیت. وی خوه بو پیشی رازاند بوو، خوه پراگرت بهرامبری دافا دگه ل هه می له شی خوه، و هه می گرانیا خوه دانا سهر دهستی خوه یی راستی و نفست.

وی خهون ب شیرانقه نه دیت. به لی ل شوونی کومه کا مه زنا به رازین دهریایی (جوره نه هنگه که ب شیوی دولفینی دچیت) نه وی بو هه شته هه تا دهه میلان دریز بووی ل ده می جوت بوونی وان خوه دهه لاقیته ناف هه وای و د زفرینه فه ده مان کونین ئافیدا نه وین وان چیدکر ل ده می خوه هلاقیته یی. پاشی وی د خه ونا خوه دا دیت یی ل ناف گونده کی ل سهر جهی نفستی و که سه کی دی یی ل ویری و وی ساره، و دهستی وی یی راستی پوتی بوو چونکی وی سهری خوه دهینا بوو سهر وه ک بالیفکی.

پشتی هینگی خهون ب کنارین زهرین دهریایقه دیتن، و دیت ل دهستی کا تاریاتی ئیکه مین شیر هات و پاشی شیر هه کی دی هات. د پیشیا به له میدا وی نه رزنکا خوه دهینا بوو سهر وی ده پی نه وی له نگه ری به له می لی دهیته دهینان، ل ده می ئقاری ل به ره هه وایی ژ به نده ری فه دهیته خوه ل هیفا دیتنا شیرا گرتبوو دفا پتر بهین، و نه و گه له ک یی که یف خوش بوو.

نه و ژ میزه بوو هه یف دهر که فتی. به لی پا نه وی د خه و بوو و ماسی یی

به‌له‌می د‌کیشت ب‌موکومی فه و به‌له‌م یا د‌چیت د‌ناف تونیلین‌عهران‌را.
 ژبه‌ر‌کیشان‌ا ژ‌نیشکه‌کیفه‌ل‌سه‌ر‌ده‌ستی‌وی‌یی‌پ‌راستی‌ئه‌و‌ژ‌خه‌و‌رابوو‌و
 وه‌کی‌کولمه‌کنی‌ب‌ناف‌چاقین‌وی‌که‌فت‌و‌دافی‌نیفا‌ده‌ستی‌وی‌یی‌پ‌راستی
 سوت.‌ئه‌وی‌چ‌هه‌ست‌نه‌بوون‌به‌رامبه‌ر‌ده‌ستی‌خوه‌یی‌چه‌پی‌به‌لی‌پا‌هن‌دی
 ئه‌و‌شیایی‌ب‌ده‌ستی‌خوه‌یی‌پ‌راستی‌کاری‌خوه‌ئه‌نجامدا‌و‌داف‌ژ‌ده‌ستی
 وی‌د‌هر‌که‌فت.‌ل‌دوماهیی‌وی‌ب‌ده‌ستی‌چه‌پی‌داف‌گرت،‌خوه‌چه‌مانده
 دافی‌و‌پشتا‌وی‌و‌ده‌ستی‌وی‌یی‌چه‌پی‌ژی‌سوت.‌هه‌می‌هیز‌که‌فته‌سه‌ر
 ده‌ستی‌وی‌یی‌چه‌پی‌و‌ب‌دژواری‌هاته‌برین.‌ئه‌وی‌به‌ری‌خوه‌دا‌دایچ‌کین
 دافی‌هیدی‌هیدی‌داف‌د‌دهات‌کیشان‌و‌پاشی‌پشتی‌هینگی‌ماسی‌خوه
 بازدا‌و‌وه‌کی‌په‌قینه‌کا‌مه‌زن‌ژ‌زه‌ریای‌ده‌ر‌که‌فت‌و‌ب‌گرانیا‌خوه‌فه‌ژ‌وورداب
 نافی‌که‌فت،‌و‌پاشی‌هه‌ر‌خوه‌باز‌ددا‌و‌خوه‌باز‌ددا‌و‌به‌له‌م‌ژی‌ب‌له‌ز‌دچوو.
 هه‌ر‌چه‌نده‌هیشتا‌داف‌یی‌ر‌کا‌به‌ر‌دبن‌به‌رامبه‌ر‌پیره‌میری،‌لی‌پیره‌میری‌هه‌می
 هیزا‌خوه‌دانا‌سه‌ر‌دا‌دوو‌باره‌و‌سی‌باره‌نیشانی‌ب‌گرت.‌پیره‌میر‌هاته‌کیشان
 بۆ‌لایی‌پیشیا‌به‌له‌می‌و‌سه‌ر‌و‌چاقین‌وی‌مانه‌ب‌پارچا‌گوستی‌دولفینیفه‌و
 خوه‌نه‌دشیا‌ب‌ل‌فیت.

پیره‌میری‌د‌هزار‌خوه‌دا‌گۆت:‌ئه‌فه‌ئه‌و‌بوو‌یا‌مه‌خوه‌ل‌هیثیی‌د‌گرت،
 دی‌فیجا‌دا‌ئه‌م‌کار‌ب‌که‌ین
 د‌هزارا‌خوه‌دا‌گۆت:‌د‌فیت‌ئه‌و‌باجا‌دافا‌بدهت،‌د‌فیت‌ئه‌و‌باجا‌هه‌می
 تستان‌بدهت.

ئه‌وی‌ئیدی‌نه‌دیت‌ماسی‌خوه‌هلاقیت‌بیت.‌به‌لی‌وی‌گو‌هل‌دوو‌که‌ر
 بوونا‌ده‌ریایی‌دبوو‌و‌ش‌ه‌ق‌ش‌ه‌قا‌گرانیا‌وی‌ده‌می‌ئه‌و‌د‌که‌فت.‌له‌زاتیا‌وی
 وه‌کر‌داف‌ده‌ستی‌پیره‌میری‌ب‌دژواری‌بیرن.‌به‌لی‌وی‌هه‌می‌ده‌ما‌دزانی
 کو‌ئه‌ف‌تشته‌دی‌روودهت،‌ب‌زاف‌کر‌خه‌ما‌ژ‌بیرنا‌ده‌ستی‌خوه‌نه‌هه‌ل‌گرت‌و
 نه‌هیلا‌داف‌ژ‌نیفا‌ده‌ستی‌وی‌ب‌حلیسن‌و‌تبلین‌ویژی‌بیرن.

د هزارا خوه دا گوټ: نه گهر کورک ل فیړی با، دا داپیچکین دا فان شل
کوت. بهلی، هه که نه ول فیړی با، نه گهر نه ول فیړی با.

داف ژدهستی وی دهرکه فت و ههر دهرکه فت و ههر دهرکه فت. بهلی نوکه
یا هیڈیتر لی دهیت. نه ویی وهل ماسی دکوت کو ئینجه کی ژ وی ب دهست
خوه فه بینیت. نوکه وی سهری خوه ژ دهپی و پارچین گوشتی دولفینی نه وین
ب پرووی ویقه په رچقین فه کر. پاشی نه و که ته سهر چوکین خوه و نه و هیڈی
هیڈی رابوو سهر پین خوه هه می ده ما داف بهرددا بهلی گه له ک هیڈیکا.
کاری خوه ل وی جهی نه انجامدا نه و جهی کو کو نه دشیا داپیچکین دا فا
بینیت به لکو د شیا ب ریا پین خوه هه ست ب وان بکه ت. گه له ک داف
هیشتا مابوون نه فه کری، و نوکه ماسی دشیت هه می دا فا نه فه کری بکیشتیته
ناف ثافی.

بو خوه گوټ: بهلی، نوکه نه وی خوه پتر ژ دهه جار ان هلاقیټ، و کیسکی
پشتا خوه تزی کر ژ هه وای، و نه و ناچیته دکوور اتیا بنی دا ول ویړی نامریت
کو نه ز نه شیم وی ب سهر بیخم، نه و نوکه ول ده مه کی نیزیکی دی ل دور خوه
زفریت و دقیت نه زب شولا وی باخقم نه ز هزارا خوه دکم کا چ وهل فی کره
کو ژ نیشکه کیفه نه و فی چهندی دهستی بکه ت؟ تو بیژی برسی و هلی کر بیت
کو بی چاره بیت؟ یانژی نه و ب شهف ژ تشته کی ترسایه؟ چیدبیت نه وی ژ
نیشکه کیفه هه ست ب ترسی کر بیت. بهلی نه و وه سا یی نارام بوو، ماسیه کی
بهیز بوو، وه سا دیار دبوو کو ماسیه که ناترسیت و باوه ریا بخوه هه ی، نه فه
یاسه یره!

گوټ: باشتره تو نه ترسی و ته باوه ری بخوه هه بیت پیره میړو. ته نه وی
گر تی فه بهلی تو نه شی بکیشی، بهلی نه و دی ل ده مه ک نیزیکی ل دور خوه
زفریت.

نوکه پیره میړی نه و گرت ب دهست و ملی خوه یی چه پی ویی خوه د

چه‌مینیت خاری و دهستی خوه یی راستی د ئاڤیدا د خشینیت دا گوشتی
 دولفینی ته‌وی ب سهر و چاڤین و یقه ههرشی ژیفه‌کته. نه و د ترسیا کو گوشتی
 ماسی وی بیزار بکته و دلی وی راکته و هیزا خوه ژ دهست بدهت. ده‌می
 سهر و چاڤین وی پاقر بووین، دهستی خوه یی راستی زی د ئاڤیدا شیشتول
 سهر لیقا به‌له‌می نه و هیلا د ئاڤا سیردا، ل ده‌می نه‌لندا سپیدی به‌ری روژ
 هه‌لاتی. بو خوه گوټ: نه و بارا پتری به‌ره‌ف روژه‌لاتیقه دچیت، پامان پی
 نه‌وه یی ماندی بوی وی دگهل پیلین ئاڤی دچیت، ول نیریک نه‌ودی ل دور
 خوه زفریت. و پاشی گری مه یی بدروستاهی دی دهست پی‌کته. پشتی وی
 تبینی کری کودهستی ویی راستی بو ده‌مه‌کی دریز یی مایه د ئاڤیدا، ئینا دهر
 ولی مه‌یزه‌کر.

گوټ: نه یا خرابه، ژان بو زه‌لاما نه‌خه‌من

ته‌وی داڤا خوه به‌شیاری گرت، داکو داڤ برینه‌کا دی یا نول سهر
 دهستی وی زیده‌نکته. وی جهی خوه گوهارت دا بشیت ل ئاله‌کی دی
 به‌له‌می دهستی خوه یی چه‌پی بکته‌ته د ئاڤیدا.

گوته دهستی خوه یی چه‌پی: تو فی چه‌ندی ناکه‌ی بو خرابی یان بو
 تشته‌کی بی مفا، به‌لی دی ده‌مه‌ک هه‌بیت کو نه‌ز ته‌نه‌بینم

د هزارا خوه دا گوټ: بوچی نه‌ز نه‌هاتیمه سهر دونیایی خودانی دوو
 دهستین باشام؟ چیدیت خه‌له‌تیا من بیت چونکی من راهینان ب ئیکی نه
 کرینه. به‌لی خودی دزانیته کو دهستی من ده‌لیقه‌کا مه‌زن یا هه‌ی فی‌ر بیت.
 هه‌رچه‌نده نه‌وه‌وسا ب شه‌فی یی خراب نه‌بوو، و به‌لی جاره‌کی فرکی ته‌وی
 گرتی. نه‌گه‌ر جاره‌کادی فرک وی بگریته، بلا داڤ وی ژیفه‌کته‌ن

ده‌می وی هزارا خوه کری وزانی سهری وی ئارام نابیت، ته‌وی هزارا وی
 چه‌ندی کر کو پیدقیه نه‌وه‌نده‌ک گوشتی دی یی دولفینی ب جویت. به‌لی
 ته‌وی گوته‌خوه: نه‌ز نه‌شیم، باشتره سهری من یی ئارم بیت ژ ده‌ستدانا هیزا

من ژ بهر دل پرابوونی، ئەز دزانم ئەز نەشیم دگە دەیا خووە دا هەلگرم و بخوم
چونکی شوونا سەر و چاقین منن ئەز دئ وان هەلگرم بۆ بارودوخەکی ژ
نیشکە کێفە ل دەمی بەرەف خرابیی دچیت، بەلی نوکە گەلەک درەنگە بۆب
دەستفە ئینانا هیزی ب ریا خوارنی، ئەوی گۆتە خووە: توگەلەکی بی میشکی،
ماسیەکی دی بخوژوان ئەوین دفرن

بی لویری، دپاقژن، دئامادەنە، وی ب دەستی خووە بی چەپی راکر و خوار،
و هەستین وی ب هەمی هشیاری فە هەتا کوربی جوین و خوارن

د هزرا خووە داگۆت: ئەو خوارنەکا ب هیزە پتر ژ هەمی ماسین دی، هەر
چەوا بیت وی جورەکی هیزی بی هەمی کو ئەز پیدفی بیمی، نوکە ئەوا من
شیای من کر، دئ بلائەول دۆر خووە ب زفریت، دئ بلاشەر دەستپیکەت!
ل دەمی ماسی دەستپی کری ل دۆر خووە بزفریت، رۆژ بلند ببوو سی جارا
هندی وی دەمی وی دەستی خووە کری د دەریاییدا.

ئەو نەدشیا نشیفیا دافی و ماسی بی ل دۆر خووە دزفری بینیت. گەلەک
زوو بوو بۆفی تشتی، ئەوی ب تنی هەست ب سستبونەکا خاف دکر ژ پەستانا
دافی، وی دەست پیکر ب دەستی خووە بی راستی ب نەرمی بکیشت. ئەو
هەر بی موکۆم بوو، بەلی پا هەتا ئەو گەهەشتی نیشانی، ئەو جەیی کو داف
لی بهیته پچاندن گەهەشت د بەلەمیدا. ئەوی سەری خووە و ملین خووە ژ
ژبن دافی کیشان و دەستپیکر ب نەرمی و موکۆمی دافی بکیشت. هەر دوو
دەستین خووە بکارئینان وەکی لفینا مەلەفانیا، ب هەمی شینا خووە پیکول کر
دافی بکیشت، هەتا لەش و پی وی ژی هاریکاریا وی کر بۆ کیشانا دافی.
پشت و ملین وی بین کە فئار ببوون تەوهری کیشانا دافی و وی وەکی مەلەفانیا
داف دکیشا.

گۆت: ئەف ل دۆر خووە زفرینە گەلەک یا مەزنە، بەلی ئەو بی ل دۆر خووە
دزفریت.

پاشی پشتی هینگی داف زیده تر نه هاتنه د به له منی دا، هه تا وی به رامبه ری
 پروژی دیتی چپکین نافی بی ژ دافی د فرن پاشی وی دهست ب ده رکه فتنی
 کر و پیره میر که فته سهر چوکین خوه و ب پرژدی هیلا نه و ب زفریته د ناف
 تاریا تیدا فه.

گوت: نها نه و دئی ل دوورترین نشان ل دؤر خوه زفریت. د هزرا خوه دا
 گوت: دفتی نه ز وی بگرم هندی نه ز بشیم، هیزا من هه رده مه کی دئی زفرینا
 وی کورت که ت. چیدبیت د ماوی ده مژمیره کیدا نه ز وی بینمه فه، نوکه دفتی
 نه ز وی موکوم بگرم، و پاشی دفتی نه ز وی ب کوژم

به لی پا ماسی هیدی بی ل دؤر خوه د زفریت و پیره میر بی ژ خوهی شل
 بووی دوو ده مژمیره پشتی هینگی نه و ژ کوور اتیا هه ستین خوه گه له ک ماندی
 ببوو به لی نوکه ل دؤر خوه زفرینا وی یا کورت تر لی هاتی و ب ریکا نشیفا دافا
 نه و د شیا بیژیت کو ماسی بی بلند بووی و به رده و ام بی مه له فانیا دکه ت.

بو ماوی ده مژمیره کییه پیره میر بی ل بهر چافین خوه نشانا رهش دبینیت
 و خوهی چافین وی خوی دان برینا ل بن چافی وی سیراتیا خوهی چوو، و
 ل نه نیا وی زی. نه و دوو دل نه دبوو ژ بهر نشانین رهش، نه و د ناسایی بوون د
 هه فگرژیا کیشانا دافیدا. هه ر چه نده وی دوو جاراههست ب گیز بوونی کرو
 ب تنی فی چه ندی نه و دوو دل کر.

گوت: نه ز نه شیم خوه بیخم و هوسا دئی مرم به رامبه ر ماسی، نوکه نه ز بی
 وی ب جوانی ب بال خوه فه دکیشم، وهی خودی تو هاریکاریا من بکه و
 من راگره، نه ز دئی هزارا بیژم یا خودی، یا مه ریه ما، به لی نوکه نه ز نه شیم
 وه بیژم

د هزرا خوه داگوت: سه ر باره ت ئینانا نافی وان نه ز دئی پاشی بیژم
 پشتی هینگی نه وی ههست ب دهست وه شان و له رزینه کا ژ نیشکه کیفه
 کر ل سهر دافی نه و ا وی ب هه ر دوو دهستان گرتی، نه و گه له ک یا دژوار بوو و

ههسته کاب زه حمهت و گران بوو.

گۆته خوه: ئەو یی رومی خوه د دانیه دافا پیشی، وهسا دیار بوو کو دی هیئت، دقیت ئەو فی چهندی بکهت! ههر چهنده چیدبیت وهل وی بهیت ئەو خوه بهلاقیت، و ئەز زی پتر، ئەو نوکه یی ل دۆر خوه دزفریت. خوه هلاقیتن بو وی گرنهگه داکو هه وای هه لکیشیتن بهلی پستی هینگی دی برینا رومی فرهه فه بیت، هه رگافا پیره میر لی بدهت، ئەو دی شیت رومی هاقیتی. گۆت: خو نه هلاقیتزه ئەی ماسی، خو نه هلاقیتزه.

ماسی گه له ک جارا دهینا دافی، و ههر جاره کا سه ری خوه د هه ژاند،

پیره میری پیچه کا دافی بهر ددا.

گۆته خوه: دقیت ئەز وی دجهی ب ئیش و ژانرا بگرم کال کیفه یه و ژانین من نه ئاریشه نه، ئەز دشیم ل سه ریین خوه زال بیم، بهلی دی ژان وی دین کهن. پستی دهمه ک ماسی راوه ستا ژ لیدانا دافی و هیدیکا دهست ب زفرینی کره فه. نوکه پیره میر بموکومی یی دافی ب بال خوه فه د کیشیت. بهلی ئەو دووباره گیژ بوو فه، وی ب دهستی خوه یی چه پی هنده ک ئافا ده ریایی بلند ب سه ری خوه داکر، و پاشی وی هیشتا ئاف راکر و ب پاتکا خوه فه فه مالی. گۆت: فرکی ئەز نه گرتی مه، ئەز دی ل نئیزیک رابم سه ر خوه، ئەز دی شیم ب دوماهیك ئینم، دقیت توب دوماهیك بهی! و هه مال سه ر فی چهندی نه ئاخفه.

ئەو دووباره که ته سه ر چوکان به رامبه ر پیشیا به له می بو ماوی خوله که کی، و داف ل سه ر پشتا خوه کیشانه فه. بریاردا و گۆت: ئەز دی نوکه بیهنا خوه فه دم، پاشی ل ده می ئەو ل دۆر خوه دزفریت و نئیزیک دبیت، دی رابم فه و کاری خوه ئەنجام دم.

بهینفه دانا د پاشیا به له میدا یا گه له ک سه رنجراکیش بوو، و هروه ها هیلانا ل دۆر خوه زفرینا ماسی بی هلچنینا دافان. بهلی ل ده می فشار هاتیه نیشاندان

ماسی بهره ف به له میڼه هات، و پیره میړ را بوو څه سه ریڼ خو، خو څه کره سنگ
وه کی پیل دا ف کیښا، و هه می دا ف ب ده ست خو څه ئینا و کره د ژور څه.
د هزرا خو څه دا گوټ: هه تا نوکه څه ز هوسا نه وه ستیای مه، و نوکه بایڼ
بازرگانی یی دهیت، به لی څه څه دئ یا باش بیت کو څه ز وی دگهل بای بینم د
ژور څه، څه ز زیده یی پیدفی مه.

گوټ: هه کو څه و دوور که فت څه ز دئ جاره کا دی بیڼا خو څه ده م، څه ز
هه ست پی دکم کو باشترم، پاشی دوو جارین دی یان سی جارین دی دئ
وی گرم

کولافنی وی یی حیسیلکی ب پشتا و څه بو و ژ سه ری وی دوور که فت بوو.
ده می وی زانی ماسی زفری، څه وی خو به ردا بوو د پیشیا به له میدا.
د هزرا خو څه دا گوټ: نوکه توکاری څو څه نجام بده، څه ز دئ ته ل زفرینی
گرم

ده ریا ب نه رمی بلند بوو، به لی څه و با د به رژه وه ندیا وی دا بوو. دڅیا څه و با
هه با دا من ب زفرینیت مال

گوټ: څه ز دئ ب تنی به ره ف باشووری روژ نا څایڅه هاژووم، زه لام چ جارا
د ده ریا پیدا ول گزیرتین وی بین دریز به رزه نابن

څه و څه گه ریا نا ماسی یا جارا سیی بوو ل ده می وی ل ده ستیکی ماسی
دیتی

څه وی ل ده ستیکی وه کی سی به رکا دریز څه و دیت کو د بن به له میړا د
بووری، باوهر نه کر کو څه و هنده یی دریزه.

گوټ بوو: نه خیر، چینا بیت څه و هنده یی مه زن بیت.

به لی څه و ب دروستاهی هنده یی مه زن بوو ول دو ماهیا وی ل دور خو
زفرینی څه و ب سه ر پووی څای که ت. ب تنی څه و بیست پیا یی ژ وی دوور
بوو. پیره میړی دیت کو کوریا وی ژ څای ده رکه فت، څه و یا مه ز نتر بوو ژ ده فی

شالوکه کا مہزن و ب پرہنگی خاف یی ہہ لالی ل ہنداٹ ٹافہ کا شین یا تاری
 خوہ سہر نشیف کروہ کی ماسی مہلہ فانی پیچہ کی د بن پرووی ٹافی دا دکرن
 پیرہ میر د شیا ماسی ہہ میی بینیت کو یی رہنگین بوو ب ہیلین ب رہنگی
 مؤری ٹہوین ژ رہنگین جودا پیکھاتین پهرین وی یین پشتی ل خواری بوون،
 و سینگی وی یی مہزن و بہر فرہہ یی فہ کری بوو.

ل فنی ل دؤر خوہ زفرینی پیرہ میر شیا چاٹین ماسی بینیت، و دوو ماسین
 مژہک و گہور ل دؤر وی مہلہ فانی دکرن ہندہک جاران وان خوہ ب ویفہ
 د نویساند، و ہندہک جاران ٹہو ب لہز ژئی فہ دبوون، ہندہک جاران ب
 ساناهی وان ل بن سیبہ را وی مہلہ فانی دکرن، ہہر ٹیک ژ وان سی پیا یی دریز
 بوو ب تاییہت ل دەمی وان ب لہز مہلہ فانی دکرن و لہشی خوہ وەکی مار
 ماسیا ژیک دکیشان

نوکہ خوہی پیرہ میر یی دای، بہلی ژ تشتہ کی دی و ژ بلی پوناہیا پوژی
 دگہل ہہر زفرینہ کا ٹارام یا کو ماسی دکہت، ٹہو پتر یی دا قاب بال خوہ فہ
 د ئینیت. ٹہو یی پشت راست بوو ب فہ گہریانا وی یا دووی دی وی دەلیفہ
 ہہ بیت کو رومہ کی لی بدہت.

د ہزرا خوہ دا گوت: بہلی دفتی ٹہو نیریک نیریک نیریک بیت، دفتی ٹہز
 بزافی نہ کہم ل سہری وی بدہم، دفتی ٹہز ہہ ولبدہم ل دلی وی بدہم
 گوت: یی ٹارام و بہیز بہ پیرہ میرؤ.

ل دؤر خوہ زفرینا د دوو فدا پستا ماسی ژ ٹافی دہر کہفت بہلی ٹہو پیچہ کی
 یی ژ بہلمی دوور بوو، و ل دؤر خوہ زفرینا د دوو فدا ٹہو ہیشتا پیچہ کی یی
 دوور بوو. بہلی ٹہو یی ب سہر ٹاف کہفتی بوو. پیرہ میر یی پشت راست بوو ب
 دەستفہ ئینان و کیشانا ہندہک دافین دی ٹہو دی ہیٹ نیریکی وی

بہری ہینگی ب دەمہ کی دریز وی روما خوہ ب و ہر سیفہ گریدا بوو، و
 داپنچکا و ہر سی سفک ل دؤر زہمیلکی ٹالاند بوو، بنی و ہر سی ب ٹہوان

سنگین ٹاسنی ته وین ب پشټا به له میټه هاتبو و گړیدان.

نوکه ماسی دگهل زفرینا خوه یی ب ئارامی و ب سهر و بهر هکی جوانفه
دهیته نیزیك، ب تنی کوریا وی یا مهزن یا دلقت. پیره میړی ته و کیشا و هندی
ته و شیای نیزیکی خوه کر، بو ماوی خوله که کی ماسی بو لایه کی زفری، و
پاشی خوه راست کرو د هسټ ب خوه زفرینه کا دی کر.

پیره میړی گوټ: من ته و لفاند، ل دو ماهیې من ته و لفاند.

نوکه وی هه سټ ب گیزاتیی کره فه، به لی وی ماسی مهزن یی گرتی ب
هه می هیزا خوه یا کو ته و شیایی. گوټه خوه: من ته و لفاند، به لکی فیجاری ته ز
وی ب دروستی ب دو ماهیک بینم ته ی دهستین من دی بکیشن و ته ی پین من
خوه راگرن، بو من ب دو ماهیک بینن ته ی سهر و بو من وی ب دو ماهیک بینن
ته چ جارا ته ز نه هیلایمه. ته فی جاری ته ز دی وی ب دو ماهیک بینم.

به لی ل ده می وی تهرک و هیزا خوه دانایه سهر ماسی، ده سټیکر باش
وی ب دهر بیخیت ژ بهری ته و بهیته ژ ره خ و یقه و ب هه می هیزا خوه وی
ب کیشیت. ماسی خوه کیشا و خوه دوور ئیخست و پاشی خوه راست کرو
مه له فانی کرن و دوور که فت.

گوټ: ته ی ماسی، ته ی ماسی! ههر چه و ا بیت دفت تو بمری! ته ری ته
دفت تو من زی ب کوژی؟

د هزارا خوه دا گوټ: ب فی ریکی چ تشت ب دو ماهیک ناهین ده فی وی
ب ئاخفتنی یی زوها بووی و نوکه ته و نه شیت ب گه هیته ئافی زی دفت ته ز
وی بینم ژ ره خ خوه فه. ته ز نه شیم خوه بگرم هه تا ته و گه له ک جارا بزفریت،
ته ری ب خودی ته ز نه شیم. پیره میړی گوټه خوه: تو بو هه تا هه تایی یی باشی.
ل زفرینا د دووقدا پیچه ک ما بووی بگریت به لی ماسی خوه راسته کرو
هیدی هیدی خوه دوور ئیخست.

پیره میړی گوټ: تو یی من د کوژی ته ی ماسی، به لی ته زی مافی خوه یی

ہہی د ژیا نا خوہ ہہ مییدا من تشتهك ژ تہ مہزنتر، جوانتر، نارامتر، ہیژا تر نہ دیتہ۔ برایی من ہہ ما و ہرہ من ب کوژہ بو من نہ ناریشہ یہ کی کی ب کوژیت۔
د ہزرا خوہ دا گوٹ: نوکہ تویی سہرمہست لیہاتی۔ دقیت تو سہری خوہ
زہلال بکہی، سہری خوہ زہلال بکہ، و بزانه کا دی چہوا ژانا خوی و ہکی
زہلامی یان و ہکی ماسی۔

گوٹ: زہلال بہ تہی سہرو، وی ب زوری د شیا گوہ ل دہنگی خوہ بیت
ل دہمی د گوٹ زہلال بہ۔

گوٹہ خوہ: پترژ دوو جارا تہو ب ہہ مان شیوہ زقپی۔ تہز نزانم، تہوی د
خالا ہہستی کرئیدا بوو کو بچیت ل ہہر دہمہ کی ہہ بیت۔ تہز نزانم بہلی تہز
دی پترژ جارہ کی ہہ ولدہم۔

جارہ کا دی تہو ماندی بوو، تہوی ہہست ب بہردہ و امیا خوہ کرل دہمی
تہوی ماسی زقراندی ماسی دوو بارہ خوہ راست کر و ہیدی ہیدی ب
مہلہ فانیہ دوور کہتہ تہ و کوریا خوہ یا مہزن ژ دہرقہی ثافی د لٹاند۔

پیرہ میڑی سوز دا و گوٹ: تہز دی پیکولی کہم تہ۔ ہہر چہندہ نوکہ دہستین
وی یین نہرم و خاف بووین، بہلی د شیا و ہکی چریسکا بینیت۔

تہوی دوو بارہ ہہ ولدا، بہلی بی مفا بوو۔ تہوی ہزرا خوہ کر و ہہست ب
چوونا وی کر بہری تہو دہستی بکھت۔ گوٹ: تہز دی جارہ کا دی ہہ ولدہم۔

تہوی ہہ دارل سہرئیش و ژانین خوہ کرن و ہندی ہیژا ہہی و تہو شانازیا
ژ میژہ و ہرہ وی ب خوہ دبر ب کارئینا دژی ژانین ماسی، و ماسی ہاتہ ژرہخ
ویفہ و مہلہ فانی ب نہرمی ژرہخ ویفہ کرن دمی وی (دفا وی یا دریژ) ہند نہ
ما بوو ب مینیتہ ب بہلہ میفہ۔ تہوی دہستی کرد بہر بہلہ میڑا ببوریتن یی دریژ و
بہرفرہ و پرنگ زیف و پرنگا و پرنگ بوو، و پرنگی مؤرژی ل سہر ماسی
ہہ بوو وی بی دو ماہیک بوو د ٹاؤیدا۔

پیرہ میڑی داف بہردان و پی خوہ دانا سہر، و پوما خوہ راکر و ہسا بلند

هندی نه و شیای و ب هه می هیزا خوه داوه شانده و هیشتا بانگه شی هیزا خوه
کر و ل ته نشتا ماسی دال پشت پهری مه زنی سینگ و ماسی بلند بو و ل
به زنا پیره میری بلند بو و ژ ئافی ده رکه فت. نه وی هه سته پکر کو سه رکئی ئاسنی
چوو خار، خوه چه ماندی و هیشتا بره خار و پشتی هینگئی گرانیا خوه هه می
دانا سهرو پالدا.

پاشی ماسی دگهل مرنا خوه د ژیا، و بلند بو و ژ ئافی ده رکه فت و هه می
دریژیا خوه یا مه زن و پاناتیا خوه، هه می هیزا خوه و جوانیا خوه دانا به رچا ف
و دیار کر ل هنداف پیره میری د به له میدا. پاشی نه و که فت د ئا فیدا و چپکین
ئافی د سه ر سه ری پیره میری و به له میرا فرین

پیر میری هه ست ب گیز بوونی و نه ساخی کر و نه و نه شیا باش بینیت.
به لی نه وی و هریسی روما خوه پاکتر کر و هیلا د ئاف که فین ده ستین وی ب
حولوسیت، و ل ده می نه و شیای بینیت، نه وی ماسی دیت یی ل سه ر پشتی
و زکی وی یی ره نگ زیف دیت. داری رومی گوشا ملی ماسی گرتوو،
ره نگئی ده ریایی گوهارتوو بو ره نگئی سور یی خوونا دلی وی ل ده سته پکی
یا تاری بوو و هکی سیپا ئافی د ئا فا شیندا پتر ژ میله کی کوورتر و پاشی و هکی
عهوران به لاف بوو. ماسی هیشتا یی ره نگ زیف بوو و دگهل پیلا یی ب سه ر
ئاف که فتیوو.

پیره میر ب هشیاری لی نیری و هکی دیتنا خه و نه کی بوو وی نه و هه ی
پاشی هه ردوو و هریسین رومی گرتن و ل دؤر سنگئی ئاسنی نه وی ب پیشیا
به له میقه گریدا و سه ری وی دانا سه ر ده ستی خوه.

وی ل به رامبه ر داری پیشیا به له می گوت: سه ری منو زه لال بیه. نه ز
زه لامه کی پیر و ماندی مه. به لی من ئه ف ماسیه کوشت و نه و برایی منه، و
دقیت نه ز کاری کوله یا نه نجام بده م
ده زرا خوه دا گوت: نوکه دقیت نه ز و هریسا و گریکا ئاماده بکه م دا وی

ب ته نشتا به له میڼه گریډه م ته گهر خوږه هم دوو باین ژی و من زوری لی کربا
کو هم فی ماسی بارکین و ب که فاله ت مه ده ریخستبا، نه فی به له می چ جارا
نه و نه ده لگرت. و گوت: د قییت نه زه می تشتا ثاماده بکه م و پاشی نه زوی
بینم د به له میدا و وی باش گریډه م و چادرکی بیخم سنگی به له می دا به ره ف
مال بچین

نه وی ده سټیکر ماسی ب کیښته ب نک خوږه ده داکو ب پستا به له می
فه که ت، و نه و شیا و هریسی بیخیت ده رپوشا ماسی یا هه ناسی و ل دؤر ب
زفرینیت و ل دؤر ده فی وی ژی. نه و ب ته نشتا به له میڼه گریډا ل لای پی شیا
به له می. بو خوږه گوت: من د قییت نه زوی بینم و ده ست بکه می و هه ست پی
بکه م، نه و چاره نفیسی منه. به لی نه ژ بهر فان نه گه ران کو من د قییت نه زه ست
ب وی بکه م، نه ز هزر دکم نه زه ست ب دلی وی دکم نوکه دم هات نه ز
رومی بو جارا دووی پال بده م و وی نیزیکی خوږه بکه م، و وی گریډه م و گریکا
ل دور مانیت کوریا وی بده م و ئیکلی ل نیڼه کا وی بده م دا بمنیته ب به له میڼه.
گوت: کاری خوږه نه نجام بده پیره میړو. نه وی پیچه کا ثافی فه خوار گه له ک
شولین کوله یا بین مای و د قییت نه نجام بده ت، نوکه شه ر ب دو ما هیك هات.
نه و ژپه له ل عه سماني نیری و پاشی ل ماسی خوږه ژی نیری و ب
هشیاری ل پوژی ژی نیری د هزرا خوږه دا گوت: گه له ک نه بوریه ژ ده می
نیڼرو و بای پی بازرگانی پی رادبیت و هه می داف نوکه بی سود مان نه ز و
کورک دی وان پیڅفه گریډه یڼفه ده می دگه هین مال

گوت: و هره نه ی ماسی. به لی ماسی نه هات ل شوونی نه و رازا بو و دهاته
خراندن د ده ریاییدا، و پیره میړی به له م پالدا دا به ره ف مال

ل وی ده می هه تا کو نه و دگه ل وی ژی بو و سه ری ماسی ب پی شیا
به له میڼه گریډای بو. به لی باوهر نه دکر کو نه فه هه می قه بار پی و به. به لی
وه ریس ژ سنگی ئاسنی پی شیا به له می فه کر و ل دؤر ده رپوشین ماسی ل بن

لاچلاچکین وی ئالاندن پاشی ل دۆر شیرئ وی ئالاند و پاشی وهریس دسه ر
 دهرپوشا وی ول دۆر لامین وی پرا برقه، گرییه کادی ل دۆر دمئ وی ئالاند و
 ب دوو وهریسا گریکر و ب سنگئ ئاسنی پیشیا بهله میقه گریدا، و وهریس بری
 و چوولایئ پشتئ و کوریا وی ژئ گریدا. رهنگئ ماسی وهکی زیفی لی هات..
 ژرهنگئ خوه بی موری رهسهن بۆرهنگئ زیفی موری خافی هیلین وی ههر
 دیار دکرن، وهکی کوریا وی نهوژ دهستین زهلامهکی پانتر بوون، چافین ماسی
 ژیک جودا بوون وهکی خودیکا ئاسوبینی (پریسکوپ) یان ژئ وهکی پزین
 قهشال دیرئ.

بیره میری گۆت: پیکا سهرهکی نهو بوو کو نهز وی ب کوژم نهوی ههست
 کریئ باشره پشتئ ئافئ، زانی نهو دوور ناچیت و سهرئ وی ژئ زهلال بوو د
 هزارا خوه داگۆت: نهو پتره ژ هزار و پینج سه د پاون، بهلکی گهلهک گهلهک پتر
 ژئ بیت. نهگهر نهو بهیته پارچه پارچه کرن، دوو سیکین وی گوشتن و ب مفانه
 واته ههر ئیک پاوندی سیه سهنتین وی دباشن؟

نهوی گۆت: نهز دئ پیدقی ب پینوسی بم، سهرئ من نه هند بی زهلاله.
 بهلی نهز هزر دکهم «دیماگو» بی مهزن نه فرؤ دئ شانازی ب من بهت.
 بهستین من ژئ ب ژان ناچن بهلی دهست و پین من ب راستی یین دئشن
 بۆ خوه گۆت: تو بیژئ ژانین ههستی چ بن، بهلکو مه هه بن بی کو نه م بزانی
 نهوی ماسی ب پیشی و پاشی و نیقا ده پی پانی بهله میقه گریدا. نهو گهلهک
 بی مهزن بوو و نهوی مهزتر دیار دکر ژ ته نشتین بهله می ده می نهو پیقه هاتیبه
 گریدان نهوی پارچه کا دریژ یا وهریسان برین و ب لامین وی یین خاریقه
 گریدان دگهل دمئ وی، داکو دهقی وی نهقه بیت و نهو بی ئاریشه بهرهف
 گهشتا خوه ب ریکهفت. پاشی نهوی سنگ راست کرب وی دارئ کریه رومی
 خوه و ب بهندکا گریدای چادرکا پنی کری ههلاویست، و بهله می دهست ب
 لفینا خوه کر. خوه نیف نیقه دریژ کر د پاشیا بهله می دا و بهرهف باشووری رۆژ

ثافایفه گه شت کر.

ټه و پیدفی ب قیبله نامی نه بوو کو بیژیته وی باشووری رۆژ ئا فال کیفه به،
 ب تنی پیدفی ب ههست کرنا بایی بازرگانی و کیشاننا چادرکا به له می هه بوو.
 باشته نه ز داڤا بچووک بده ریخم ژ دهرقه دگهل که فچکی ل سهر وی، و
 هه ولدهم ژ دلویین خونائی پیچکه خوارنی بخوم و فه خوم به لی ټه و نه دشیا
 که فچکی و ماسی «ساردین» بینیت، رزی بوون قیجا ټه وی رومی خوه
 ئیخسته پرته کاگژ و گیای یا زهر کو د بهر وی را دبوری و ئینا دهر و هه ژاند،
 رویانین بچووک تیدا بوون و که تن سهر ده پی به له می. ټه و ژ دهرزنه کی پتر
 بوون و وان خوه د هلاقی و لیتک د هلاقیتن وه کی مشکین ته قنی. پیره میړی
 سهری وان ب تبلا خوه یا بهر انان و یا شه هدی دگفاشتن و ژیفه دکرن و ټه و
 دخوارن، تیفلکین وان و کوریا وان دجوین ټه و گه له ک د بچووک بوون، به لی
 وی دزانی دی وی تیر که ن و تاما وان یا خوش بوو.

پیره میړی هیشتا دوو فرین ئافئی یی د بتلکیدا ماین، وی نیفه کا وان فرال
 دووڤ ئیک ب کار ئینان پستی وی رویان خوارین. به له م باش یا دجیت، و ټه و
 یی چافهرنی هنده ک ئاسته نگا دکهت و یی به له می دهاژوت و سنگ یی د بن
 دهستی و یفه. ټه و دشیا ماسی بینیت و ب تنی چافی وی ل دهستی وی بیت
 و ئاگه ه ژ پشت خوه هه بیت د پشتا به له میدا کو بزانیته ټه و راستیه ټه و تیدا
 نه خه ونه. جاره کی ده می وی ههست ب نه باشیی کری به ره ف دو ماهی کی
 فه، هزارا خوه کر و گوټ؛ چیدبیت ټه و خه ون بیت. پستی وی دیتی ماسی
 دهرکه قتی ژ ئافئی و ل هه وای بی لئین هاتی هه لایستن، ژ بهری بکه قیت
 ټه وی ههست ب پشت راستیی کر کو ټه و گه له ک یا سهیره و ټه وی باوهر نه کر!
 و پاشی ټه و نه دشیا باش بینیت، هه ر چه نده کو نوکه ټه و باش یی د بینیت کو
 چ جارا و هسا نه دیتیه.

نوکه وی زانی کو ماسی یی ل ویړی و دهست و پشتین وی ژی نه خه ونن د

هزرا خوه داگوټ: دهست ب لهز ساخ دبن، نهز دی خون بهربوونا وان پاکړ
 کم و ئاڤا سویر دی چاره سهریا وان کهت. ئاڤا تاری یا فی کهندافی مهز نترین
 چاره سهریه ل فیږی. تشتی نهز بکه م دقیت نهز دهستی خوه پاکړ بهیلم دهستو
 کارئ خوه باش نه انجام بده، و نه م ژی دی ل ئاڤی دهین و چین دگهل ده فی
 وی بی گرتی و کوریا وی یا راست ژیهل و ژوردا نه م دی وه کی برایا گه شتا
 خوه یا بهر هف مالقه کهین. پاشی سهری وی پیچه کی دهست ب شیلاتی کره
 فه. بو خوه گوټ: نه ری من نه و ئینایه تیدا یان وی نهز ئینای مه تیدا؟ نه گهر نهز
 وی ل دووڤ خوه ب خشینم پیدفی ناکهت نهز پرسیارا بکه م، نه گهر ماسی د
 به له می دا با، و هه می ب بهاگرانی چووبا، هه ر پیدفی چ پرسیارا نه دکر. به لی
 نه م پیکفه بی گه شتی بهر هف مال دکهین و مل ب ملی ئیک و دووی دچین
 پیره میړی هزرا خوه کر، بلا وی نهز ئینا بام تیدا، نه گهر نهف تشته که یفا وی
 خوش بکهت. نهز هه ر ژوی با شترم بو فیلبازیا، یا ژویفه نهز نه زیان به خشم
 نه و باش بهر هف گه شتا خوه یا مالقه چوو و پیره میړی دهستین خوه د ئاڤا
 سویر داخل کرن و پیکول کر سهری خوه زه لال بکهت. هنده ک پنین عه ورین
 سبی و ستیر و هنده ک پنین سفک و بلند ل هنداف وی بهرز بوون، فیجا
 پیره میړی د زانی کو هه وادی ب دو ماهیک هیټ ل شه فی هه می. پیره میړی
 ب بهر ده و امی ل ماسی د نیری داکو پشت راست بیت کو نه فه راستیه. نه و
 ده م میړه ک بوو ژ بهری سه یه ماسی (قرش) بهینی.

سه یه ماسی نه وه کی قهزا و قه ده ری یه، نه و ژ کوور اتیا ئاڤی دهیته دهر
 وه کی عه ورین رهش بین ب خونئی ئاشنا بووین و به لاف بووین ب کوور اتیا
 میله کی د دهر یا پیدا. بی گومان نه و ب له ز هات بی کوچ ئاگه هداریا بدهت،
 نه و ژ پرووی ئاڤا شین دهر که فت و بلند بوو و که فته بهر پرووی پوژی پاشی
 وی خوه هاقیته فه د دهر یا پیدا و بیهنا خو دهه لکیشا و دهست ب مه له فانی کر
 ل سه روان شینوارین به له می ل دویف خوه هیلائی، و ب دووڤ ماسی که فت.

هندهك جارا وی بیھنا خوش ژ دست ددا. بهلی دووباره دهه لکیشا،
 یان ژی ب دووف شینواران دکه فت. تهوی ل پهی شینوارین به له می ب
 له ز مه له فانی دکرن. ته و گه له ك سه یه ماسیه کی مه زن بوو، هاتبوو چیکرن بو
 مه له فانی، و سب له ز دچوو وه کی بله زترین ماسی د دهریا ییدا، هه می تشین
 وی د جوان بوون ژ بلی لامین وی (شه ویلکه). ره شی وی یی شین بوو وه کی
 یی شیر ماسی (جوره کی ماسیه)، زکی وی یی رهنگ زیف بوو و خوه
 فه شارتنا وی یا نه رم و هیژا بوو. ته و هاتبوو چیکرن وه کی شیر ماسیا ژ بلی
 لامین وی ته وین پیکفه گریدای و گرتی. نوکه ته و ب له ز یی مه له فانی دکت
 دین پرووی ئاقیغه، بهلی پهری پشتا وی وه کی چه قویی ئاف دبری بیی کو خار
 بهیت و بچیت. د ناف هه ردوو لیقین لاما وی یین گرتیدا، هه می ته و هه شت
 کیلین نیچیری به ره ف ژوردا نشیف بیوون. وه کی هه می سه یه ماسیا ته و نه
 د ئاسایی بوون مینا شیوی هه ره ما. شیوی وان وه کی تبلین مرو فان بوون، ل
 ده می وه کی په نجرکان ژیک فر دین. شیوی دریژیا وان نیژیکی شیوی دریژیا
 تبلین پیره میری بوون. وه کی گیزانی هه ردوو لاین وان د تیژ بوون، ته و بو ماسیا
 هاتبوون چیکرن دا ماسیا بخوت و هه می جورین ماسیا د دهریا ییدا بخوت.
 ته و یی بله ز و هیژ و پر چه ك بوون و وان چ دوژمنین دی نه بوون. نوکه ته وی
 له زاتیا خوه زیده کر پستی وی بیھنا نوو و یا خوش هه لکیشای و پهری شین یی
 پشتا وی ئاف د شه قاند.

ل ده می پیره میری دیتی کو ته و یی دهیت ته وی زانی ته فه سه یه ماسیه
 و وی چ ترس نینه. و ته و دی وی کت یا ته و ب خوازیت. پیره میری رومین
 خوه ناماده کرن و وه ریس پیغه شداند ده می وی دیتی سه یه ماسی یی دهیت.
 وه ریس یی کورت بوو چونکی کیم بیول ده می وی وه ریس بری بو گریدانا
 ماسی.

نوکه سهری پیره میری یی زه لال و باشه، ته وی گه له ك چاره سهری هه بوون،

به‌لی وی پیچه‌کا هیقیی هه‌بوو. بو‌خوه‌گۆت: دئی‌گه‌له‌ك باش بیت‌ئه‌گه‌ر‌ئه‌فه
ب‌دوماهیک بهیت. ئه‌ول ماسی نی‌ری ل‌ده‌می وی دیتی‌کو‌سه‌یه ماسی یی
نیزیک بووی، چیدبیت‌ئه‌فه بیته‌خه‌ون د‌هزرا‌خوه‌دا‌گۆت: ئه‌ز‌نه‌شیم وی
ب‌راوه‌ستینم ژ‌لیدانا‌خوه، به‌لی چیدبیت‌ئه‌ز‌بشیم وی بگرم «دیتتوسو»
به‌خته‌کئی ره‌ش بو‌ده‌یکا‌ته.

سه‌یه ماسی ب‌له‌ز‌نیزیکی لایی پستی بوو‌ده‌می وی له‌ق‌ل ماسی دای،
پیره‌میری ده‌قی وی یی‌فه‌کری و چاقین وی یین‌سه‌یر دیتن، و بوو‌چه‌قچه‌قا
ددانین وی ده‌می داوه‌شان‌دینه‌گوشتی ماسی د‌سه‌ر‌کورپرا. سه‌ری سه‌یه
ماسی ژ‌ده‌رفه‌ی ئافی بوو و پشتا وی ژ‌ی ب‌سه‌ر‌ئافی دکه‌ت، و پیره‌میری
گوهل‌دراندنا‌پستی و گوشتی ماسیی مه‌زن‌دبوول‌ده‌می ب‌زفتی‌وزیره‌کانه
وی روم‌ژوردال‌سه‌ری سه‌یه ماسی دای ل‌وی‌نیشانا‌ل‌سه‌ر‌خه‌تا‌هه‌ردوو
چاقین وی، ئه‌و هیلا‌راست‌ئه‌وا‌ده‌یت بو‌دفا‌وی د‌نیقه‌کی‌را‌که‌لاشت. چ
هیل‌د‌هوسا‌نه‌بوون. به‌لی سه‌ره‌کی تیژی مه‌زن و شین و دوو‌چاقین مه‌زن
هه‌بوون، و چه‌قچه‌قا‌لامین وی بوو‌ئه‌وین‌هه‌می تشت‌د‌داعووران. به‌لی‌ئه‌و
جهی میشکی بوو‌ئه‌وی پیره‌میری روم‌لیدای. ئه‌وی ب‌ده‌ستین‌خوه‌یین
خووناوی و ب‌هه‌می هیزا‌خوه‌روم‌داوه‌شان‌د. ئه‌وی ب‌بی‌ئومیدی‌به‌لی
که‌رب‌و‌کین‌دانایی.

سه‌یه ماسی قه‌له‌ك‌ل‌خوه‌دا و پیره‌میری چاقین وی دیتن‌د‌ساخ‌نه‌بوون
و پاشی‌ئه‌وی قه‌له‌ك‌کا‌دی ل‌خوه‌دا‌فه. خو‌پپچا‌وه‌کی‌گریه‌کا‌وه‌ریسی،
پیره‌میری زانی‌کو‌ئه‌و‌مر. به‌لی سه‌یه ماسی ئه‌و‌چهند‌نه‌په‌ژرانت. پاشی‌ل
سه‌ر‌پستی و دگه‌ل‌لیدانا‌کوریا‌خوه و چه‌قچه‌قا‌لامین‌خوه‌سه‌یه ماسی ئاف
کیلا‌وه‌کی‌به‌له‌ما‌ب‌له‌ز‌چوو. ئاف‌سپی‌دبوو‌ژ‌ئه‌گه‌را‌لیدانا‌کوریا‌وی‌ل‌سه‌ر
ئافی، و سی‌چاریک‌ژ‌له‌شی وی ئاشکرا‌بوون‌ل‌سه‌ر‌ئافی‌ده‌می ب‌وه‌ریسی
هاتییه‌گفاشتن، له‌رزی و پاشی‌فه‌په‌شی. سه‌یه ماسی بو‌ماوه‌یه‌کئی‌کورت‌ل

سهر پوویی ئاڤی رازا و پیره میړلی د نیری و پاشی هیډی هیډی چوو خوار.
 پیره میړی ب دهنگه کی بلند گوټ: ته و ژ چل پاوندا پتر بوو، ته وی پومی
 من دگه ل خوه بر و وه ریس ژی د هزارا خوه داگوټ: نوکه خوون یا ژ ماسی
 من دهیټفه و دی هنده کین دی هیڼ
 پستی پارچه ک ژیفه بووی ته وی نه دڤیا ئیدی ل ماسی خوه ب نیرت،
 ده می ماسی هاتیه له قدان هه روه کی ته و ب خوه هاتیه له قدان
 د هزارا خوه داگوټ: به لی من ته و سه یه ماسیه کوشت ته وی له ق ل ماسی
 من دای، و ته و مه زنتین «دینتوسو» سه یه ماسی بوو کو هه تا نوکه من دیتی، و
 خودی دزانیټ من یین چند مه زن یین دیتین
 گوټه خوه: باش بوو ب دو ماهیک هاتی، ته ز هیڤی دکه م ته فه نوکه خه ون
 بیت. من چ جارا ب تنی ماسیا نه وه ریچاینه ژبلی ل ده می ته ز ل سهر جهی
 خوه یی نفستی و ته ز ل سهر پوژنامی د رازام
 گوټ: به لی زه لام نه هاتینه چی کرن بو شکه ستی، دروسته زه لام بهیته
 ویران کرن، به لی نه هیته شکاندن. ههر چنده ته ز داخوازا لیبورینی دکه م کو
 من ته ف ماسیه کوشتی. د هزارا خوه داگوټ: نوکه ده مه کی خراب یی دهیت و
 من روم نینه، سه یه ماسی د دل ره قن و خودان هیز و شیان و د ژیرن، به لی ته ز
 یی ژیرترم چیدبیت ته ز یی پر چه کتر بم
 ب دهنگه کی بلند گوټ: هزارا نه که پیره میړو. ل سهر فی ریکی گه شتا خوه
 بکه وی تاماده به ل ده می ته و دهین
 بو خوه گوټ: دڤیت ته ز هزارا بکه م چونکی ب تنی تشتی من مای هه ما
 ته وه، هزر کرن و یاریا «به یسبول» ی ته ز دنیرم کا چند «دیماکو» یی مه زن دی
 هه ست ب وی چندی که ت ده می من روم ل سهری وی (سه یه ماسی) دای
 نه تشتی مه زن بوو ههر زه لامه ک دشیت فی چندی بکه ت. به لی تو هزر
 دکه ی کو ده ستین من ژی شکه ستی بن وه کی ژانین هه ستی؟ ته ز نه شیم بزنام

چ جارا چ ل پاشپه حنیا من نه هاتیه ژ بلی تیشکه_ پیښه دهر (جوره کئی ماسیه
وهکی پاته یه و سیگوشه یه و چاقین وی وهکی چاقین به قینه و کوریه کا پیښه)
پیښه دای ل ده می من پی لی ذکر ل ده می مه له فانی کرنی، هنده ک جارا بنی
پی من ئیفلیجی (شلل) دگرت و ژانین دژوار ژئی دچوون.

گوت: هزارا خوه د هنده ک تشتین که یفیدا بکه پیره میرۆ، ههر خوله که کا
دچیت پتر تو یی نیزیکی مال دبی. چادرکا ته یا سفک لی هاتی وهکی کی مکرنا
چل پاوه ندا.

ته وی ب دروستی و باشی نه خشه د زانی کا دی چ پروو ده ت ل ده می ته و
دگه هیته د ناف پیلاندا. به لی نوکه چ پروو ناده ت.

ب ده نگه کئی بلند گوت: به لی، من زانی! ته ز دی چه قویا خوه ب قونتاغی
سه ولی فه گریده م.

ته فجا ته وی ته ف یه که نه نجامدا ب رییا ده سته کئی ل بن ده سته و یقه و
په رین چادرکا زیده ته وین ل بن پین وی

ته وی گوت: ئها نوکه! ته ز هیشتا پیره میرم، به لی ته ز نه یی بی چه کم
هه وای یی فینکه و ته وی بی ب باشی به ره ف گه شتا خوه دچیت. ته ول پارچا
پیشیا ماسی نیری و هنده ک هیقیین وی زفرین

د هزارا خوه دا گوت: ته فه بی ئاقلی نه نه هیقیی نه! دگه ل هندئی ته ز ب
باوهرم کو گونه هه ژی د هزارا هزارا خوه ل سهر گونه ها نه که! گه له ک ئاریشن
دی یین هه یین ژ بلی گونه ها، ههر چه نده ته ز تینا گه هم

من چ تیگه هه شتن بو نابن و ته ز نه یی پشت راستم کو ته ز باوهری ب فان
تشتا دئینم چید بیت گونه هه بیت کو من ماسی کوشتی! ته ز باوهرم وه سایه ته گه ر
هه تا من ته و ساخ ژی ئینا با و کر با خوارن بو خه لکی. به لی پا پاشی دا هه می
تشت بن گونه هه هزارا خوه نه دانه سهر گونه ها. گه له ک دره نگه بو فی تشتی، و
گه له ک خه لک یین هه یین ته فی تشتی دکهن و بلائه و هزارا خوه ل سهر بکه ن تو

یې هاتی دونیایی دا بیبه ماسیفان وه کی ماسی هاتیه دونیایی داکو بیته ماسی.
 «سان پیدرو» ماسیفان بوو هه روه کی نه و د هه مان دهمدا بابی «دیماکو» یی
 مه زن

به لی نه وی چه ز دکر هزرا خوه د هه می تشتاندا بکته ته وین وی به شداری
 تیدا کری، ل ده می وی چه تشت نه بوون بخوونیت و هه تا وی رادیو ژی نه بوو.
 نه وی گه له ک هزرا خوه دکر و به رده و ام بوو ل سهر هزر کرنا گونه ها. د هزرا
 خوه دا گوټ: ته ماسی نه کوشتیه ب تنی بو بژیویا خوه یان بو فرۆتنی یان ژ بهر
 خوارنی، ته نه وی کوشتی بو شانازی ب خوه بوونی ژ بهر کو تو ماسیفانی، ته
 چه ز ژ وی دکر ل ده می نه و د ژیا و ته پستی هینگی ژی چه ز ژی کر، نه گهر تو
 چه ز ژی بکه ی نه گونه هه تو وی بکوژی، یان ژی پتره؟
 گوټ: تو گه له ک هزرا دکه ی پیره میړو.

د هزرا خوه دا گوټ: به لی تو یی که یفخوشی کو ته سه یه ماسیه کی مه زن
 کوشتی. نه ول سهر کیستی ماسیان دژین وه کی ته، و نه و نه زبلچیه (نه وکه سی)
 ل خوارنی دگه رهیت ل سهر گیفکا) کو دگه رهیت چونکی چه زا خوارنی یا
 هه ی وه کی سه یه ماسی د ی، نه وی جوان و هیژایه و یی به رنیاسه کو ژ چه
 تشتا ناترسیت.

پیره میړی ب ده نگه کی بلند گوټ: من نه و کوشت ژ بهر به ره فانی ژ خوه
 کرنی و من نه و لا و کوشت.

گوټه خوه: ژبلی هندی، هه ر تشته ک تشته کی د کوژیت ب هنده ک ریکان
 ماسی ب دروستاهی نه ز کوشتم وه کی نه ز هیلایم د ژیا نیدا. و کوپکی ژی هیلا
 نه ز بژیم دقیت نه ز خوه گه له ک نه خاپینم

پیره میړی خوه د سهر لیقا به له میړا چه ماند بوو هنده ک پارچین کوشتی
 نه وین سه یه ماسی ژ ماسی فه کرین و کیشان ب بال خوه فه. نه وی نه و جوی و
 تبینیا جوری وی کر، تامه کا خوش بوو، یی موکوم و ته رکوک بوو وه کی گوشتین

گیانه وهرین دی، بهلی یی سور بوو، وچ ماددی هیزی د نافدا نه بوو، نه وی زانی کو دی ب بهرترین نرخ هیته فروتن ل بازاری بهلی چ چاره نه بوون کو ریکئی ل بیهنا وی بگریت داکول ناف ثافی بهلاف نه بیت، پیره میړی دزانی کو دی ده مه کی خراب ب سهر ویدا هیته.

هه و اب هیز دهات و پیچه کی به له م زفراند به رهف باکووری پوژه لاتی، نه وی زانی کو نه فه نیشانا که فتنیه. پیره میړل بهر سینگ کی خوه نیری و نه د شیا چ چادر کین به له مین دی بینیت و نه و نه د شیا چ په یکه رین که شتیا بینیت و نه د شیا دوکیلا چ که شتیا زی بینیت. ب تنی نه و ماسین د فرن هه بوون و د بهر سینگ کی به له ما وی یان بو ره خی یان زی بو ناف پنا گز و گیایی زهر دچوون، خوه نه و نه د شیا بالندا زی بینیت.

نه و بو ماوی دوو ده مژ میړا ب که شتا خوه چوو و د پاشیا به له میدا بیهنا خوه فه دا و هنده ک جارا گوشت د جوی و د خوار ژ ماسی « مارلین». هه ولدا باش بیهنا خوه فه دهت و خوه ب هیز بیخیت بو وی ده می نه و سه یه ماسیه کی ژوان هه ردوو سه یه ماسیان بینیت.

نه وی ب ده نگه کی بلند گوټ: نای چ و هر گیران بو فی په یفی نابیت و چید بیت ب تنی قه ره بالغه ک بیت کو مروف ژ خوه رای د که ت هه ر وه کی نینو که د پشتا دهستی مرو فیرا دچیت و ده ست ل سهر داری بیت.

ب ده نگه کی بلند گوټ: « گالینوسو»، نه وی دوو مین پهری پشتا سه یه ماسی دیت کول پشت سه یه ماسیه کی دی دهات؛ وان وه سا خوه نیشا دا وه کی سه یه ماسی مهربلوك (شو فل نویست) ب په نگی قه هوای، په رین سیگوشه و کوریا وی یا وه کی لفینا مالینی. نه وان بهین هه لکیشا و گه له ک دلخوش بوون بی میشکیا وان ژ بهر برساتیا وان یا مه زن نه وی بی بیهنی ژ ده ست ددهن وی د هه لکیشن فه ب دلخوشی فه، بهلی نه و هه می ده ما د نیریک بوون.

پیره میړی چادرک گریدا و ده ستک هافیت و پاشی نه وی نه و سه ول را کر

ټهوا چه قوك پيټه گريډاي. وي هيډي ب سفكاتي ږاكر و هندي ټهوشيايي، چونكي دهستين وي ژرانا هافي ببون. پاشي ټهوي دهستين خواهه كرن و ب سهولې فه گرتن دا دهستين وي بهينه فه كرن. نوكه ټهوي ب موکومي فه گرتن ډاكولاوژان ژي بچن و دا نه فه جنقن، وي ديت سهيه ماسي يي دهيت و نوكه ټهوشيا پاناتي و فرهيا سهري وانا يي وهكي مهريلي بينيت. ټهوشياگوپيتكا سپي يا پهرين فرهه بين سينگي وان بينيت. ټهوسهيه ماسيه دهستي گران بوون و بهين گرتي بوون، و زبلچي بوون و ههروه ساكوژهك زي بوون و ل دهمي ټه و دبرسي، ټهوي له قال سهولا زي دن يان زي پهرواينن بهلهمي. ټه و ژوان سهيه ماسيا بوون دشيان پي و پهرين كووسه لان بېرن ل دهمي كووسه له د نفستي ل سهروويي ټاڅي. ټه و دا پيره ميړي ټيخن د نافي ټاڅيدا ټه گه ربرسي بن، ټه گه ر خوه بيټنا خوونا ماسيا زي ژزه لامي نه هاتبا يان بيټنا ماسي ب خوه زي نه مابا پيټه.

پيره ميړي گوت: ټاي، سهيه ماسي، دي بلا سهيه ماسي.

ټه و هاتن، بهلي نه وهكي «ماكو» ي هاتن. ټيكن زفري ل بهر چاڅا به رزه بوو و چوو د بن به له ميټه و پيره ميړي ههست ب هه ژاندنا به له مي كر ل دهمي ټهوان ماسي د كيشا و خوه ده ژاند و يي دي ب هه ردوو چاڅين خوه بين زي و زه ل پيره ميړي د مهيزاند و پاشي ب له ز ټه و هات و ب لامين خوه بين پان و نيښ بازنه يي له ق ل ماسي دان و ل وي جهي كوژ بهري هينگي له ق څي كه څي. ټه و هيلال گوپيتكا سهري وي يي قه هوايي باش ديار دكر، ل سهر پستا وي زي و ل وي جهي مه زي و بربر پستي پيټه دهين گريډان پيره ميړي چه قويا خواهه ټه و اب سهوليفه داوه شانده وي گريكي و كيشا و دوباره داوه شانده چاڅين سهيه ماسي ټه وين زه رين وهكي بين پشيك. سهيه ماسي ماسي هيللا و خوه خشانده خاري، و كاچ ژ ماسي ب دهست خوه فه ټينا يه دادعوورا ل دهمي ټه و دمر. به له م هيشتاب خرابي يا دلښت، و ټه و سهيه ماسي دي يي څي په كي دگهل

ماسی دکهت. پیره میړی چادر فه کر دا لاین به له می ب هه ژن و سه یه ماسی
 ژین دهر بکه فیت. ل ده می پیره میړی سه یه ماسی دیتی ل لایه کی به له می خوه
 چه ماند و مسته کولم ل وی ددان. نه وی ب تنی ل گوشتی دا، خوه فه شارتنا
 وی کریار ب زه حمه تر ئیخست بوو، و نه و کیم جارا دشیا چه قویی لیبدت،
 نه وی مسته کولمی نه ب تنی دهستی وی ئیشانند، به لکی ملی ویژی ئیشانند
 به لی سه یه ماسی بله ز دهر که فت و سه ری خوه هیلا ژ دهر فه، ده می دفنا وی
 ژ ئافی دهر که فتی به رامبه ری ماسی پیره میړی راسته و خو مسته کولم ل نیفه کا
 گوپیتکا سه ری وی پان ددان. پیره میړی دوباره چه قو کیشا و ب دروستی ل
 هنده ک نشانین سه یه ماسی دا، نه و هیشتا ب ماسیغه بی هه لویستی بوو، لامین
 وی پیغه هاتون داخستن، و پیره میړی پترل چافی وی چه بی دا، و سه یه ماسی
 هیشتا بی هلاویستی بوو ب ماسیغه.

پیره میړی گوټ: نه خیر. وی ده فی چه قویی داوه شانده دنا فبه را بربر ا پشتا
 وی و مه ژبی وی، نه و لیدانه کا ب ساناهی بوو، خوه وی هه ست ب کر کر کی
 دکر. پیره میړی سه ول به روپشت کر و ده فی چه قویی ئیخسته دنا فبه را لامین
 سه یه ماسیدا، دا ژئی کفه که ت. وی ده فی چه قویی با دا و سه یه ماسی ژیهات
 بهردانی و چوو خواری. وی گوټ: دی هه ره «گالینو» ب کوور اتیا میلان ب
 حلیسه بو خاری، هه ره و هه قالی خوه ب بینه یا نژی چید بیت نه و ده یکا ته بیت.
 پیره میړی ده فی چه قویا خوه پاقر کر، و سه ولا خوه دهینا و رازاند پستی
 هینگی وی دیت چادرک یا تژی بووی، و پاشی وی به له م ئیخسته سه رپیا
 وی و چوون

ب ده نگه کی بلند گوټ: چید بیت نه وان چار پکه ک ژ با شترین گوشتی وی
 بی ژیفه کری، خوزی نه فه خه ون با یان خوزی من چ جار ان نه و نیجیر نه کربا.
 ل من ببوره نه ی ماسی، هه می خه له تی ژ من بوو. نه و پراوستا و نوکه وی نه دفیا
 ل ماسی بنیریت. خوون به ربوونا وی نقوم بوو د ئا فیدا، و نه و ژ ره نگگی خوه بی

زیږی بوره نگی پشته خودیکي و هیلین له شی وی هیشتا د دیار بوون
گوت: پیدفی نه دکر نه ز هنده دوور هاتبام ته ی ماسی! نه باشبوو نه بو من

نه بو ته، ل من ببوره ته ی ماسی.

ته وی بو خوه گوت: نوکه، ل گریدانا چه قویی ب مه یزینه نه کو ته و هاتیت

برین، و پاشی ده ستین خوه ناماده که چونکی دی هیشتا هیڼ!

پشتی پیره میړی گریدانا چه قویی ب قوم تاغی سه ولیقه پشکنی، گوت:

خوزی من بهرک هه با بو چه قویی، پیدفیبا من بهر دگه ل خوه ټینابان د هزرا

خوه دا گوت: پیدفی با ته گه له ک تشت دگه ل خوه ټینابان، به لی ته نه ټیناينه

پیره میړو! نوکه نه ده می هزر کرنا وان تشتانه یی کو ته نه ین هزرکه کا دی شی

چ که ی بو تبتی بهیت.

ب ده نگی کی بلند گوت: ته گه له ک ناموزگاری یین باش یی ل من کرین، نه ز

ماندی بووم زی

ته وی ده سکی ل بن ده ستی خوه راکرو هه ردوو ده ستین خوه د ثا فیدا

ته ر کرن وه کی به له م به ره ف پیژفه د هاته هاروتن

وی گوت: خودی دزانیته کا دی چه ند فه کی شیت! ب دوماهیک هاتن

به لی نوکه به له م یا سفک تره. ته وی نه د فی هزرل سهر پارچه کرنا ته نشتا ماسی

بکه ت، ته وی دزانی هه ر جاره کا سه یه ماسی شلقه ک ل خوه دای ته وی

گوشت زی فه د چری و نوکه ماسی یی بویه شینواره ک بو سه یه ماسیا وه کی

ریکه کا گشتی د ده ریایدا.

د هزرا خوه دا گوت: ته و ماسیه بوو کو دا زفستانا پیره میړی هه می پی

قه تیت. هزرا فی چه ندی نه که، به لی بیهنا خوه فه ده و هه ولبده ده ستین خوه

به ره ه ف بکه ی ل سهر شیوی به رگری کرنی کا چ دی مایه بو وی. ته و بیهنا ب

ده ستی منفه چ نینه پیش وی بیهنا به لاف بوی دثا فیدا. سهره رای وی یه کی

گه له ک خوون ژوان ناهیت. چ تشت نه هاتینه برین، چ راما نا خوه هه یه! خوون

به ربوون چیدبیت دهستی چه پی ب پاریزیت ژ فرکی.

بو خوه گوټ: نوکه نه ز دشیم هزرا خوه د چ تشتیدا بکه م؟ دقیت نه ز هزرا
 خوه د چ تشتیدا نه که م، ب تنی خوه ل هیفیا وان بگرم! خوزی ب راستی نه فه
 بیا خهون، به لی کی دزانیت؟ چیدبیت نه ز ژ فیړی دهرکه تم یی باش
 نه و سه یه ماسیی ددیفا هاتی ب تنی سه یه ماسیی مه ربیلوک بوو نه و
 وه کی به رازان هات ل ده می ب دوله کیفا دهیت، نه گهر به رازی ده فه کی
 هند یی مه زن هه با تو دا شی سهری خوه بکه ی تیدا. پیره میړی هیلا نه و له قی
 ل ماسی بدهت و پاشی نه و چه قویا ب سه ولیفه داوه شانده مه ژیی وی، به لی
 سه یه ماسی بولایی پشتی جنقی و چه په ک ل خوه دا، و ده فی چه قوی پهرتی
 پیره میړ روونشت و به له ما خوه هازووت. خوه وی ل سه یه ماسیی مه زن
 ژی نه نیړی نه وی هیدی هیدی نقوم دبوو د ثا فیدا. قه باری خوه یی ب
 دروستی ل ده سپیکی نیشا ویدا و پاشی بچووک بوو و بچووکتر لی هات ل پیش
 چا فین وی نه فی یه کی هه می ده ما دلی پیره میړی خوش دکر، خوه نه وی وی
 گافیزی لی نه نیړی!

نه وی گوټ: من نوکه روم یی هه ی، به لی نه یی بکیر هاتیه، من هه ردوو
 سه ول ژی و ده سکی به له می ژی یین هه یین و من داره کی سهر تیژ و کورت
 ژی یی هه ی

گوته خوه: نوکه نه وی دده یینه من، نه ز گه له ک یی پیرم کو داری سهر تیژ ل
 سه یه ماسیا بدهم دا بمرن به لی نه ز دی پیکولی که م، هه روه کی من ب سه ولا
 ژی هه ولدای و ب داری سهر تیژ و کورت و ده ستکان ژی
 نه وی دوباره ده ستین خوه کر نه د ثا فیدا دا شل بین به ره ف ئی قاره کا
 ره نگین فه دچوو، وی چ نه دیت ژبلی دهریای و عه سمانی ژبه ری هینگی
 هه و پتر لی هات بوول عه سمانی، وی دقیا هشکاتی بی نیت.
 گوټ: تو یی ماندی بووی پیره میړو! تو د نا فا خوه دا یی ماندی بووی

سه یه ماسیا دوباره له ق ل ماسیا نه دا هه تا روژ ئا فا بووی

بیره میړی دیت په رین قه هوای یی ژ دوور قه دهین، یی شینوارین خواه ل پشت خواه د ئا فیدا دروست دکهن د قیا ماسی که قتا د ئا فیدا، هه تا نه ب تنی ل دوو ف نیشائین بیهنی د گه ریان، ئه وان راست مه له قانی دکرن بو سهر به له می ژ هه می لایانفه.

ئهو ی په روانین به له می ئاسی کرن، چادرك گریدا و خواه گه هانده پاشیا به له می بو داری سهر تیز، ئهو داره دهستکی سه ولی بوو و ژ سه وله کی شکهستی هاتبوو مشار کرن و دروست کرن، دوو و نیف بیان یی دریز بوو. ب تنی ئهو دشیا ب ریا کار تی کر نیقه دهستکی بکار بینیت، چونکی ژ بهر مچاندنا دهستی وی ب دهستکیفه و دا باش ب دهستی خواه یی راستی راکهت، دهستی وی پیقه چه میای بوو. ل ده می وی ل هاتنا سه یه ماسی دنیری، ئهو ههر دوو سه یه ماسی (گالانوس) بوون.

د هزارا خواه دا گوټ: د قیت ئه ز بهیلم ده سپی کی ئیک ژ وان خواه باش ب ماسیفه بگریت، دا ئه ز رومه کی ل سهری دفنا وی بدهم یان راست بو نیفا سهری وی

ههر دوو سه یه ماسی پیگفه نیزیك بوون و ههر وه کی وی دیتی ئیک یی نیزیك تر بووی و ده فی خواه فه کر بوو، خواه نقوم کره د ئا فیدا بو لای ماسی ئهو ی ب رهنگی زیفی. بیره میړی داری سهر تیز بلند کر و ژوردا ئینا خوار دژوارل ته ختی سهری سه یه ماسی دا، ههروه سا ئهو ی ههست ب ههستی کین رهق کر و ههر دهینا سه یه ماسی پتر ژ جاره کی ب دژواری دیسان ل ده می ئهو ی خواه ژ ماسی فه کیشای ل سهری دفنا وی ژی دا.

سه یه ماسی دی هاته مهیدانی و ویگافی دهر دکه فت. ئهو ب ده فی خواه یی فه کری و پانفه هات. بیره میړ دشیا پارچین گوشتی سپی بین ماسی بینیت کو ژ قولاچکین ده فی سه یه ماسی درشتن ده می له ق ل ماسی ددان و ده فی

خوه دگرت. پیره میړی ته و هه ژاند، بهلی دار ل سهری وی دا و سه یه ماسی ل وی دنیری و گوشت ژ ده فی خوه دهرئیخست و بهردا. پیره میړی دوباره داری خوه داوه شانندی وهکی وی خوه بو پاشفه فه دکیشای دا پاربی خوه داعووریت. پیره میړی ژی ده فی لاستیکی یی رهق وگران ل سهری وی ددا. پیره میړی گوت: دی وهره «گالانوس» سه یه ماسی، دی وهره مهیدانی.

سه یه ماسی ب دژواری هاته مهیدانی، ده می وی ده فی خوه گرتی، پیره میړی دارهك ل سهری وی دا. و هندی وی شیان ههین داری سهر تیژ بلند کرو پراکرو پرخی رهق ل سهری وی دا. ته فی جاری وی ههست پیکرکو ته و ههستی سهر مهژی ویه دار فی دکه فیت، ل ده می سه یه ماسی گوشتی ماسی ژیک دادراند و ب ته مبه لیقه بهردا و خوه ژ ماسی فه دکر، پیره میړی دوباره ل هه مان جه دا فه.

پیره میړ مال هیفیا وی دا بهیته فه، بهلی چ ژ وان سه یه ماسیان دیار نه بوون پاشی وی دیت ئیک ژ وان یی ل سهر رووی ئافی مه له فانیا دکهت. بهلی پیره میړی په ری یی دی نه دیت.

د هزارا خوه دا گوت: ته ز نه شیم چا فه ری کوشتنا وان بیم، ته ز د ده می خوه دا دشیا م بهلی من ته و هه ردوو باش ئیشانندن، چ ژ وان ههست ب باشی ناکه ن. ته گهر ته ز شیا بام من هه ردوو ده ستین خوه بکار ئینابان، ب پشت راستیغه ته ز دا ژ ده ستیکی هه تا نوکه شیم ئیکی ژ وان کوژم. ته وی نه د فی ل ماسی بنیریت، چونکی دزانی نیفه کا ویی پیچ کری روژ ئا فا دبوو ده می وی دگهل سه یه ماسیان شهر دکر.

ته وی گوت: دی ل نیریک دونیا تاری بیت، و د فی ت ته ز گه شاتیا رو ناهیا «ها فانا» بینم، ته گهر. ته ز گه لهك یی دوور بم ژ لایی روژ هه لاتیغه، ته ز دی رو ناهیا ئیک ژ وان که نارین دهریای یین نوو بینم.

د هزارا خوه دا گوت: نوکه ته ز نه شیم هند یی دوور بم ته ز هیفی دکم چ

که‌س دوودل نه‌بیت، به‌لی چ پینه‌فیت کورک دی دوودل بیت. به‌لی نه‌زی پست راستم نه‌وی پر‌باوهری یا هه‌ی. به‌لی چیدبیت ماسیفانین پیر دوودل لی هاتین چیدبیت یین دی ژی دوودل لی هاتین، نه‌زد باژیره‌کی باشدا دژیم. نه‌و نه‌دشیا بو ماسی ب په‌یفیت، چونکی ماسی ب خرابی پیچ کربوو، و پاشی تشته‌کی خوه‌ل سه‌ری وی دا.

وی گوت: نیقه‌کا ماسی، هه‌ر تو نه‌و ماسیه‌بووی، ل من ببوره‌ته‌ی ماسی کو نه‌ز هنده‌دوور هاتیم، من مالا مه‌هه‌ردوویان ویران کر. به‌لی مه‌گه‌له‌ک سه‌یه‌ماسی کوشتن. نه‌ز و تو، مه‌گه‌له‌ک ویران کرن. ته‌هه‌تا نوکه‌چه‌ند کوشتینه ماسی پیر؟ نه‌و رومه‌ب سه‌ری ته‌فه‌نه‌یا بی مفایه.

نه‌وی دفا هزرا خوه‌د ماسیدا بکه‌ت، کا نه‌گه‌ر نه‌وی ب نازادی مه‌له‌فانی کربان دا چ ب سه‌ری سه‌یه‌ماسیان ئینیت. د هزرا خوه‌دا گوت: دفت نه‌ز دفنا ماسی یا درپژ بیرم دا شه‌ری پی بکه‌م، به‌لی من چ بفر نین و من چه‌قوژی نه‌مایه.

به‌لی نه‌گه‌ر من هه‌با، نه‌ز دا شیم ب قونتاغی سه‌ولی فه‌که‌م، دا چه‌ند چه‌که‌کی باش بیت. و فیا با مه‌پیکفه‌شه‌ری وان کربا. تو دی چ که‌ی نه‌گه‌ر نه‌و ب شه‌فی هاتن؟ تو دی شی چ که‌ی؟

نه‌وی گوت: شه‌ری دگه‌ل بکه‌م، نه‌ز دی شه‌ری دگه‌ل که‌م هه‌تا نه‌ز بمرم به‌لی نوکه‌ی د تاریا تییدا و چ گه‌شاتی و پونا هی نین، به‌لی هه‌وای و چونا به‌له‌می ب موکومیفه‌وه‌ل وی کر هه‌ست پی بکه‌ت کو چیدبیت نه‌و نوکه‌بمریت. نه‌وی هه‌ردوو ده‌ستین خوه‌کرن تیکدا و هه‌ست ب که‌فین ده‌ستی خوه‌کر، نه‌و نه‌د مریبوون، ل ده‌می ب تنی وی ده‌ستین خوه‌فه‌دکرن و دگرتن، ژانین ژایانا وی هه‌می ژی دهر دکه‌فتن. پالدا د پاشیا به‌له‌مییدا و د زانی کو نه‌و نه‌مره، ملین وی دگوتنه‌وی.

د هزرا خوه‌دا گوت: من لاف دکرن، من سوز دا نه‌ز نفیژی بکه‌م نه‌گه‌ر

ب تنی ئەزوی ماسی بگرم بەلی نوکە ئەزگەلەك یی وەستیای مە کولافاژی
بکەم باشترە ئەزگینیکی ب دانم سەر ملی خوە.

ئەو پروونشتە د پاشیا بەلەمیدا و بەلەما خوە هاژووت و لگەشاتیا عەسمانا
د نیڤی د هزرا خوە داگۆت: من نیڤەك یی ژئی مای، چیدبیت من بەختەکی
سپی هەبیت کو بشیم هەما نیڤەکا وی ژئی ببەم، دڤیت من هەندەك بەختی سپی
هەبیت. نەخیر، تە بەختی خوە یی سپی یی دانای بن پی خوە دەمی تو دوور
دەرکەفتی.

ب دەنگەکی بلندگۆت: خوە بی میڤشك نەكە، ل خوە هشیبا بە و بەلەما خوە
ب هاژوو، تە هیڤس بەختی سپی یی مای.

گۆت: ئەز دا هەندەکی کرم ل هەر چ جەهی هاتبا فرۆتن
ئەوی پرسیار ژ خوە کروگۆت: ما ئەز دی شیم ب چ کرم؟ ئەز دی ب وان
رمین من ژ دەست داین کرم، یا نژی ب چە قویا شکەستی؟ یان ب فان هەردوو
دەستین من بین خراب؟

گۆت: چیدبیت، تە هەولدا بکری ب هەشتی و پینچ پۆژان د دەریایدا.
دڤیت ئەز هزرا خوە د فان پەیفین بی پاماندا نەکەم. بەختی سپی ئەو یی
کو ب گەلەك شیوا دەیت، ماکی دڤیت وی بنیاسیت؟ ئەو ب چ شیوا هاتبا
ئەز دا هەندەکی وەرگرم، وی چ ژ من خواستبا دا دەمی خوزی ئەزگەشاتیهکی
ب بینم ژ پۆناهیەکی، من گەلەك داخاز و هیڤی بین هەین، بەلی ئەڤە ئەو هیڤینه
کو ئەز نوکە دخازم ئەوی دڤیا پتر ئارام پروونیت، دا بەلەما خوە ب هاژوت،
وی ژ ژانین خوە دزانی کو ئەو نە یی مریه.

ئەوی گەشاتیا پۆناهییا باژیری دیت! و هەروەسا کا چ ل دورمانین وی
ژی هەنە ل دەمژمیر دەهی شەڤی ل دەستپیککی ئەو ب تنی یا دیار بوول
بەرگەشاتیا پۆناهییا عەسمانی ژ بەری هەیف بەهلیت. و پاشی چاڤین وی د
خورت بوون ب درێژیا زەریای ب بینیت، ئەو زەریایی نوکە زفر بووی دگەل

زیده‌بوونا هه‌وای، ئەوی به‌له‌م هاژوت به‌ره‌ف گه‌شاتیا پ‌و‌ناهیی، هزرکر نوکه
ل ده‌مه‌کی نێزیک ئەو دی نێزیکێ به‌ر لیقین پ‌وباری بیت.

د هزرا خوه دا‌گوت: نوکه ب دو‌ماهیك هات، به‌لی چیدبیت ئەو
سه‌یه‌ماسی دوباره به‌ین شه‌ری من! به‌لی دی زه‌لامه‌کی ب تنی چ که‌ت
به‌رامبه‌ری وان د‌قی تاریاتییدا وی بی چه‌ک؟

نوکه له‌شی وی بی ماندی و ب ئیش و ژانه و هه‌می برینین وی و هه‌می
پارچین له‌شی وی بین تنگترین و ب ژانن د‌گه‌ل سه‌رمایا شه‌قی. د هزرا خوه دا
گوت: ئەز هیقی دکه‌م کو ئەز دوباره شه‌ری نه‌که‌مه‌ فه! ئەز گه‌له‌ک هیقی د‌خازم
پید‌قی نا‌که‌ت ئەز شه‌ری بکه‌مه‌ فه دوباره.

به‌لی وی ل نیقا شه‌قی شه‌پرکه‌ فه و ئەوی د‌زانی کو فی جاری شه‌ری بی
مفایه. ئەو کوم کوم هاتن و ب تنی ئەو شیا هیلین وان د‌ئا‌قیدا بینیت کو ژ په‌رین
پشتا وان دروست بوون. پ‌و‌ناهییا وان یا فسفوری د‌دیت ل ده‌می وان خوه د
ها‌قیت ماسی. ئەوی داری سه‌رتیژل سه‌ری وان د‌دا و گو‌ه‌ل ده‌قی وان د‌بوو
ده‌می گوشت د‌بری به‌له‌مم ده‌ه‌ژیا وه‌کی وان خوه ب بنی و یقه‌ د‌کر. ئەوی ب
به‌ره‌لایقه‌ داری سه‌رتیژ د‌داوه‌شاند‌ه‌ ل تشتی وی هه‌ست پی د‌کر و گو‌ه‌ لی
د‌بوو. پاشی هه‌ست پیکر کو تشته‌کی دارگرت و چوو.

ئەوی په‌روانی به‌له‌می ژ رومی فه‌کر و پی ده‌ینایی و برین ب هه‌ردوو
ده‌ستا‌گرتبوو و دوباره و سی باره داوه‌شاندی. به‌لی ئەو بلند د‌بوونه پیشیا
به‌له‌می و نقوم د‌بوونه فه ئیک ل دوو‌ف ئیکی، پارچین گوشتی د‌دراندن و
گه‌شاتیا وان د‌ده‌ریایدال خاری یا دیار بوو وه‌کی ئەو چه‌ند جاره‌کی د‌زفرینه
فه.

ل دو‌ماهیی ئیک هات به‌رامبه‌ر سه‌ری ماسی بخوه و د‌زانی کو ماسی
بدوماهی هات. په‌روان ده‌ه‌ژیا، ب رییا سه‌ری سه‌یه‌ماسی ل وی جهی وی
ب لامین خوه‌گرانیا سه‌ری ماسی گرتی، ئەو سه‌ری نه‌ده‌ات دراندن. ئەوی

دوو جار و سې جار هه ژاند و ههر دوباره هه ژاند پیره میله گوه ل شکه ستنا پيروانه ی بوو، نهو ب قونتاغی پهرتی یی سه ولی به ره ف سه یه ماسیغه چوو، ههر داوه شاندى هه تا هه ست پیکر کو نه و چوو د له شی ویرا و دزانی یی تیره سه یه ماسی خوه وهر پیچا و بجه هیلا و چوو. نه فه دو ماهیک سه یه ماسی بوو ژ کوما وان هاتی، چ تشتین زیده بو وان نه مان نه و بخون

بیره میله نوکه ب زه حمهت یی هه ناسا خوه د هه لکیشیت، هه ست پی کر تامه کا سه یر که ته ده فی وی نه و تامه تاما ماسی و شریناهی ی بوو، نه و د وی خوله کیدا ژى دترسیا، به لی گه له کی نه فه کیشا و نه ما.

تف کر د دهریایدا و گوټ: نه فی ژى بخون «گالانوس» سه یه ماسیو. خه ونا وه ب جه هات وه زه لامه ک کوشت.

نه وی زانی ل دو ماهی نه و شکه ست، بی چاره سه ری زفری د پاشیا به له میدا و داره کی سه ر تیر ژ پهروانی به له می دیت بو به له می یی گونجای بوو، نه و دار یی گونجای بوو بو هاژوتنا به له می. نه وی گینیک دهینا سه ر ملی خوه و به له م دهینا سه ر ریکا وی. نوکه هیدی یی دچیت، نه چ هزر هه نه و نه چ جورین هه سترنی. نه وی هه می تشت بوراندن. نوکه نه وی به له ما خوه ب شیوه کی دلیرانه دهازوت دا بگه هیته به نده ری مالا خوه، هندی نه و بشیت. د ماوی شه فیدا سه یه ماسیا هنده ک له ق ل له شی ماسی دان ههر وه کی ئیک پارچه نانه کی ژ سه ر میزه کی راکهت، بقی شیوه ی بوو. پیره میله بو خوه نه کره خه م وچ تشتین دی ژى نه کر نه خه م ژبلی هاژوتنی. نه وی ب تنی تینیا وی یه کی کرکا چه ند سفک و باش به له م یا دچیت. نوکه چ گرانا هی ب ره خین و یقه نین د هزرا خوه دا گوټ: نه و گه له ک یا باشه، دهنگی دکهت به لی ب چ ریکا زیانی ناگه هینیت ژبلی پهروانی وی، مه تشته ک ب سانا هی دهینا جهی وی نه وی هه ست پیکر کو نه و نوکه یی د نا ف پیلا دا، نه و د شیا روناها به ر لیقین ئافی بینیت نه و ژ لایی به نده ریقه هاتی داگیر کرن نه وی زانی کو نوکه

ئەول كیفه یه و چ نه مایه ئەو دى گه هیت مال

د هزرا خوه دا گۆت: هه رچاوا بیت هه وا هه قالى مه یه، پاشى ئەوى ب
سه رفه زیده كر و گۆت: هندهك جار ان دهریا یى مه زن یا دگهل هه قالین مه و
دوژمین مه زى. و جهى نفستى زى، جهى من یى نفستى هه قالى منه، ب
تنى جهى من یى نفستى. گۆته خوه: جهى نفستى دى بیه مه زترین تشت.
یا ب سانا هیه تو بشكىی، ئەز نزانم كا ئەو چه ند یا ب سانا هیه. د هزرا خوه دا
پرسی: چ تو شكاندی؟

ب دهنگه كى بلند گۆت: چ تشتا نه! ئەز دوور دهركه فتم

ل دەمى ئەو د ناه بهندهرى بچوو كرا دچوو، رۆنا هیا مه یخانى ديار
دبوو، وى زانى كو هه مى یى ل سه ر جهى خوه یى نفستى. هه وا نوكه ب
مكومیفه و بهیز هه لات، هه ر چه نده بى دهنگى بوول بهندهرى و ئەو به ره ف
پشتا به سته له كى بهندهرى دچوو دبن بهرى دا. كه س ل ویرى نه بوو هاریكار یا
وى بكهت، ئەو هندی شیای به له م بو سه رى ها ژوت. و پاشى زى دهركه فت و
به له م ب به ره كیفه گریدا.

ئەوى ستینك و چادر كا پىچای زى گریدان، پاشى ئەو سنگ دهینا
سه ر ملی خوه و دهست پىكر سه ركه فیت سه رى پاشى زانى كا ئەو د ناڤا
خوه دا چه ند یى ماندی بووى ئەو بو ماوى خوله كه كى راوستا و زفرى و
ل رۆنا هیه دانا جادى و كوریا مه زن یا ماسى نیرى و ژ پیا نقه ل پشت پاشیا
به له مى ما راوستیای ئەوى هیلین سپى و رووت یین هه ستى پشتا ماسى دیتن
و دگهل سه رى وى مه زن و تارى و دگهل دمى وى یى دریز، هه مى رووت ببوو
دناڤه را سه رى وى و كوریا ویدا.

وى دهست پىكر سه ركه فیت سه رى فه، ل سه رى ئەو كهت و رازا بو ماوى
چه نده كى و سنگ ل سه ر ملی وى بوو، هه ولدا رابیت، به لى گه له ك یا ب
زه حمهت بوو، نه چار بوول ویرى روونیت، سنگ یى ل سه ر ملی وى بوو و ل

رپکی دنیپی کتکهك (پشیکهك) دوور د بهر ویرا بوری و چوو سهر کاری خوه
 و پیره میری لی دنیپی، پاشی ب تنی ته ول رپکی دنیپی
 ل دوماهی تهوی سنگ دینا و رابوو سهر پین خوه، سنگ راکره فه
 و دینا سهر ملی خوه و دهستیپر سهر که فیته رپکی، تهو پینچ جارا رونشت
 و بیهنا خوه فه دا هه تا گه هشتی کولکی خوه. سنگ دینا د ناف کولکیدا
 بهرامبر دیواری بتلی خوه د تاریا تییدا دیت و راکر و فه خوار، پاشی وی خوه
 دریژکر سهر جهی خوه یی نفستی، چارچه ف کیشا سهر ملین خوه و پاشی
 سهر پشت و پین خوه و تهو نفست، سهرو چاقین وی ل سهر روژنامی بوون و
 دهستین وی دهر که فتی بوون ژ دهر فهی چارچه فی و که فین دهستی وی راست
 بو سهری دچوون.

تهو یی نفستی بوو ده می کورک ل سپیدی هاتی د دهر که هیدا ول وی
 نیپی، ههوا ب دژواری رابوو ته فجار به له مین لفوک نه دهر که فتبوون بو ناف
 دهریای کورک دهرنگ نفست بوو و پاشی هاته کولکی پیره میری وهکی تهو
 ههرو سپیده هیا دهات. کورکی دیت پیره میری هه ناسی دکیشیت و پاشی
 تهوی دهستین پیره میری دیتن و تهوی دهست ب گری کر و بله ز دهر که فت ژ
 دهر فه دا هنده که هوی بئیت. ب رپکی هه میقه وی دکره گری
 گه له که ماسی فان ل دوور به له می د زفرین ولی دنیپی کا تهو چیه ب رهخی
 و یقه هاتیه گریدان ئیک د ئا فیدا بوو، ده لنگین خوه هه لدا بوون، تهوی دریژیا
 پهیکه ری ههستی ب به ندکی دریژ د پیقا.

کورک نه چوو خار، تهو بهری هینگی ل ویری بوو، ئیک ژ ماسیفانان
 چا فدیریا به له می دکر ژ بهری وی

ئیک ژ ماسیفانان کره ههوار: رهوشا وی چاوایه؟

کورکی گازی کر: تهوی نفستی. تهوی بو خوه نه کره خه م کو تهوی وی د
 بینن ب گریقه و پاشی گوت: بلا کهس ئارامیا وی تیک نه دهتا.

ټه وی ماسیفانی ټه و ماسیه د پیڅا وگازی کر: هه ژده پیه ژ سه ری دفنی هه تا

کوریا وی

کورکی گوټ: ټه ز باوهر دکه م

ټه و چوو مه یخانی داخازا قودیکه کا قه هوئی کر.

کورکی گوټ: گهرم بیت و هنده ک شیر تیدابیت دگهل شه کری

خودانی مه یخانی گوټ: چ تشتین دی نه؟

کورکی گوټ: نه خیر، پشته چهنده کا دی ټه ز دی به ری خوه ده می کا ټه و

دی شیت چ خوت.

خودانی مه یخانی گوټ: ټه و چ ماسی بوو؟ چ ماسین هنده مه زن نه هاتینه

گرتن، ههروه سا ټه و ماسی جوان ټه وی دوهی ته گرتی

کورکی کره گری و گوټ: نه فره ت ل ماسی من بیت؟

خودانی مه یخانی گوټ: ته چ نه ټیت تو ټه خوی؟

کورکی گوټ: نه خیر، بیژه وان کو ټارامیا «سانتیاگوی» ټیک نه دهن، ټه ز دی

زفرم ټه.

خودانی مه یخانی گوټ: بیژی ټه ز گه له ک یی بخه م که تیم بو وی

کورکی گوټ: سوپاس

کورکی قودیکا قه هوئی یا گهرم هه لگرت و به ره ف کولکی پیره میږی

ټه گوهاست و پروونشته ژ ره خ و یقه هه تا ټه و ژ خه و رابووی جاره کئی وه سا

دیار بوو وه کی ټه و یی ژ خه و رادبیت، به لی پا ټه و زقری کووراتیا خه و اگران

ټه، کورک ب دریژیا ریکی چوو دا هنده ک دارا ب قهر بینیت بو گهرم کرنا

قه هوئی ل دو ماهی پیره میږ ژ خه و رابوو.

کورکی گوټ: نه روونه، ټه فی ټه خو.

ټه وی هنده ک قه هوه کره گلاسی و پیره میږی هه لگرت و ټه خوار.

پیره میږی گوټ: ټه وانا دهینا من «مانولین»، ب راستی ټه وان ل من خست.

کورکی گوټ: نه وان ل ته خستیه و نه ل ماسی.
 پیره میړی گوټ: نه خیر، ب راستی، نه و پستی هینگی بوو.
 کورکی گوټ: «پیدریکو» یی چا فدیړیا به له می و مه کینی دکه ت. ته دقیت
 چ ل سهری وی بهیته کرن؟
 پیره میړی گوټ: بهیله «پیدریکو» هوور هوور بکه ت، دا د خه فکین
 ماسیادا بهین ب کارئینان.
 کورک پرسى: وروم؟
 پیره میړی به رسفدا: بلا بو ته بیت ته گهر ته بقیت.
 کورکی گوټ: من دقیت. نوکه پیدفیه نه م نه خشه کی دی بدارئین سه باره ت
 هنده ك تشتین دی.

پیره میړی گوټ: نه ری ټه ول من گه ریان؟
 کورکی گوټ: چ پینه قیت، دگه ل زیړه فانین کناری دهریای و دگه ل فروکان
 زی

پیره میړی گوټ: زه ریا گه له کی مه زنه و به له م یا بچو وکه و یا ب زه حمه ته
 بهیته دیتن، نه وی تیبینی کر کا ټه و دا چه ندا خوش بیت ب هه بوونا که سه کی
 دگه ل وی ب په یقیت شوونا ټه و ب تنی دگه ل خوه و دهریای ب ټاخفیت. من
 گه له ك بیړیا ته دکر. ته چ گرتیه؟

کورکی گوټ: ټیک ل روژا ټیکى، ټیک ل یا دووی، دوول یا سیی.
 پیره میړی گوټ: گه له ك باشه.

کورکی گوټ: نوکه ټه م دی ماسیا پیکفه گرین دوباره.
 پیره میړی گوټ: نه خیر، ټه ز نه یی ب به ختم، من ټیدی به خت نه مایه.
 کورکی گوټ: دوزه دگه ل به ختی بیت، ټه ز دی به ختی دگه ل خوه ټینم.
 پیره میړی گوټ: دی خیزانا ته چ بیژیت؟

کورکی گوټ: بو من نه خه مه، من دوهی دوو بین گرتین به لی. ټه م دی

پینگفه ماسیاگرین بۆوی یهکی ئەز پتر فیر بیم

بیره میری گوټ: پیدفیه مه رومهکی باش و کوزهك هه بیت، تو دشیی
پهروانا ژ بهلگین بوهارى دروست بکهی ژ بورى كه فن. ئەم دشین بهیرین
ل «گواناباکوا». دڤیت یا تیژ بیت و نه یا سه قاکری بیت فیچار ئەو بشکیت،
چه قوکا من شکهست.

کورکی گوټ: ئەز دى جه قویهکا دى و دى هوورکی بوهارى ئینم دى مه
چه ند رۆژین گهرم هه بن؟

بیره میری گوټ: چیدبیت سى یان چیدبیت پتر.

کورکی گوټ: دى هه می تشتان رینکوپیک کهم پیره میرۆ توژی دهستی خوه
چاره سه ر بکه دا باش بیت.

بیره میری گوټ: ئەز دزانم کا دى چاوا ماتى ژیکه م ل شهڤى من تف کر
و تشتهکی سهیر دگهل تفا من بوو و من ههست ب تشتهکی کر کو دسینگى من
دا دشکهست.

کورکی گوټ: سلامه تی بیت، خوه ب رازینه پیره میر، ئەز دى بۆ ته قه میسى
ته یى پاقر ئینم و تشتهکی بۆ خارنى.

بیره میری گوټ: وان هه می پهرا بینه ئەوین وی ده می ئەز چوویم

کورکی گوټ: دڤیت بلهز ته ندروستیا ته باش ببیت، ژ بهر وی یهکی ئەز
گه لهك فیڕ بیم و تو من فیرى هه می تشتان بکهی. ما تو چه ند توش بوویه؟
بیره میری گوټ: گه لهك!

کورکی گوټ: ئەز دى پهرا و خارنى ئینم، تو بیهنا خوه فه ده پیره میر، ئەز
دى بۆ دهستی ته تشتا ژ دهرمانخانى ئینم.

بیره میری گوټ: ژبیر نه که بیژه «پیدریکو» کو سه ر یی ویه.

کورکی گوټ: نه خیر، ژبیرا من ناچیت.

وهکی کورک دهرکه تی ژ دهرفه ی دهرگه می ل خارى ل سه ر پیا بهرین

مهرجانی شکهستی نهوی کره گری فه.

ل وی ئیفاریی ئاههنگاهشتیارا بوول مهیخانی ژنهکی د ناهبهره قودیکا
 فاله یا بیری و ماسیی درنده بی مری» باراکودا» دال خاری مهیزاند، نهوشیا
 بربره پستی یا ماسیا سپی و دریز و مهزن دگهل کوریه کا مهزن ل دو ماهیی کو
 بلند و شوورگریدا بوو ببینیت، ل ده می بایی پوژه لاتی ب مکومی و گرانیفه
 ل دهریای ددا ژ دهر فهی دهر ازینکا بهنده ری.

نهوی پرسیارا ژ مه یگیری کر و گوت: نه فه چیه؟ ئامازه دا ههستی دریزی
 پستا ماسیی مهزن، نهوی کونوکه چافه رییه دگهل لیهمشتا بچیه ژ دهر فه.
 مه یگیری گوت: نهو «تیبورون» و «شارک» ن، مه ره ما وی نهو بوو شلوفه
 بکهت کا چ روودایه. نهز نزانم نه گهر نه ف کوریا جوان و ریکوینک یا سه یه
 ماسیا بیت.

هه قالی وی بی زه لام گوت: نه ژ هه روه سا نزانم

بیره میرل کولکی خوه بی سه ری ریکی دوباره نفست، هیش سه روچافین
 وی د خه و بوون، کورک ب ره خفه بی روونشتی بوو ولی دمه یزاند بیره میری
 خهون ب شیرانفه ددیتن.

final old man and sea

HEMINGWAY

The Old Man and the Sea

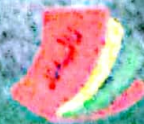
Ernest Hemingway

پیرهسیر و دهریا

تیرنیست هیمینگوی

هیمینگوی ب هزارا څو با لمووله شپاه د ناف لاهرتن رومان پیرهسیر و دهریا) دا کلهک وانهین زبانه وینه بکته. کهفالیان زبانه د نانا هاستین مری پین مروغولدا ب هه زبانه. سهره رای له و لاوازی و بهختره شپا دکهل هر تاکهکی ز دایک دیت. هیمینگوی د سترکهها څو با نستان ددهت کو به نومیدی د بهختره شپا بهختره شپا کا ده. له دپرزیت: «څو ناماده بکه هرگاههکا بهخت هات دا تو به بهر هه اوه به». با گرکه بهننه زاین تیرنیست هیمینگوی ب زبیا کهسایه تیا ساتیاکوی کو کارهکتیری سهرهکوره د رومان نافیریدا. پنکول کرپه مروغان بکته بههلوان و نیچرفالین ب روههت بهرامپیری زبانه.

وورگیر

بها: 5000 دینار

دهوک - 2016

DEZGEHÉ NALBEND YÉ ÇAP Û WEŞANÉ
www.nalbeni publishing.com